

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-16-11

Druk nr 3974

Warszawa, 14 marca 2011 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Prawo bankowe,
ustawy o obrocie instrumentami
finansowymi oraz ustawy o nadzorze
nad rynkiem finansowym.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) podmioty powiązane kapitałowo lub organizacyjnie – co najmniej dwa podmioty, z których przynajmniej jeden bezpośrednio lub pośrednio wywiera znaczący wpływ na pozostałe lub które stanowią dla banku jedno ryzyko ze względu na to, że kondycja finansowa jednego z nich, w szczególności trudności z pozyskiwaniem źródeł finansowania lub spłatą zobowiązań, może mieć wpływ na pogorszenie zdolności do pozyskiwania źródeł finansowania lub spłatę zobowiązań przez którykolwiek z pozostałych;”;

2) w art. 10a w ust. 4 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) udzielenie informacji bankowi centralnemu, będącemu w europejskim systemie banków centralnych, niezbędnych do realizacji przez niego zadań ustawowych, w tym zadań dotyczących polityki monetarnej i zapewnienia związanej z tym płynności, zadań związanych z nadzorem nad systemami płatności, rozliczeń

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2009/111/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 97).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 131, poz. 1075, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 226, Nr 81, poz. 530, Nr 126, poz. 853, Nr 182, poz. 1228 i Nr 257, poz. 1724.

- i rozrachunku oraz zadań realizowanych w przypadku zagrożenia dla stabilności systemu finansowego;
- 4) udzielenie informacji właściwym władzom nadzorczym zainteresowanych państw członkowskich w przypadku zagrożenia stabilności krajowego systemu finansowego oraz w wykonaniu zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 3) w art. 11 w ust. 2:
- a) pkt 20 otrzymuje brzmienie:
- „20) zobowiązania banku do zwiększenia funduszy własnych, o którym mowa w art. 138a i 138b ust. 1,”
- b) dodaje się pkt 28 w brzmieniu:
- „28) uznania oddziału instytucji kredytowej za istotny.”;
- 4) w art. 71:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Suma wierzytelności banku, udzielonych przez bank zobowiązań pozabilansowych oraz posiadanych przez bank bezpośrednio lub pośrednio akcji lub udziałów w innym podmiocie, wniesionych dopłat w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością lub też wkładów albo sum komandytowych – w zależności od tego, która z tych kwot jest większa – w spółce komandytowej lub komandytowo-akcyjnej (zaangażowanie), z uwzględnieniem technik ograniczania ryzyka kredytowego określonych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 128 ust. 6 pkt 1, 3 – 5 i 7 oraz art. 141j, obciążonych ryzykiem jednego podmiotu lub podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, nie może przekroczyć limitu koncentracji zaangażowań, który wynosi 25 % funduszy własnych banku.”
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1c w brzmieniu:
- „1a. Zaangażowanie banku wobec innego banku krajowego, instytucji kredytowej, banku zagranicznego lub grupy podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, składających się co najmniej z jednego banku krajowego, instytucji kredytowej lub banku zagranicznego, nie może przekroczyć 25 % funduszy własnych banku albo równowartości 150 mln euro, obliczonej w złotych według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu sprawozdawczym, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa, a suma zaangażowań, z uwzględnieniem technik ograniczania ryzyka kredytowego, o których mowa w ust. 1,

wobec wszystkich powiązanych podmiotów należących do tej grupy, niebędących bankiem krajowym, instytucją kredytową lub bankiem zagranicznym, nie może przekroczyć 25 % funduszy własnych banku.

1b. Jeżeli kwota 150 mln euro, o której mowa w ust. 1a, przewyższa 25 % funduszy własnych banku, wartość zaangażowania, z uwzględnieniem technik ograniczania ryzyka kredytowego, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć limitu określonego przez bank w odniesieniu do funduszy własnych banku.

1c. Zarząd banku, co najmniej raz w roku, określa wysokość limitu, o którym mowa w ust. 1b, i informuje Komisję Nadzoru Finansowego o jego wysokości. Limit ten nie może przekroczyć 100 % funduszy własnych banku.”,

c) skreśla się ust. 2,

d) ust. 3 – 6 otrzymują brzmienie:

„3. Przepisów ust. 1 – 1c nie stosuje się wobec określonych przez Komisję Nadzoru Finansowego zaangażowań niezagrażających bezpiecznemu prowadzeniu działalności bankowej i prawidłowemu zarządzaniu ryzykiem w banku.

4. Komisja Nadzoru Finansowego określi, w drodze uchwały, szczegółowe zasady i warunki uwzględniania zaangażowań, biorąc pod uwagę techniki ograniczania ryzyka kredytowego stosowane przez banki za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego do zmniejszania ryzyka kredytowego związanego z tymi zaangażowaniami, określone przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 128 ust. 6 pkt 1, 3 – 5 i 7 oraz art. 141j, przy ustalaniu przestrzegania limitów, o których mowa w ust. 1 – 1c.

5. Komisja Nadzoru Finansowego określi, w drodze uchwały, zaangażowania, o których mowa w ust. 3, warunki, jakie muszą one spełniać, oraz zaangażowania, wobec których jest wymagane uzyskanie zgody Komisji Nadzoru Finansowego na niestosowanie przepisów ust. 1 – 1c, kierując się potrzebą odzwierciedlenia faktycznego obciążenia funduszy własnych banku ryzykiem prowadzonej działalności, wynikającym z koncentracji zaangażowań.

6. Zarząd banku niezwłocznie zgłasza Komisji Nadzoru Finansowego każdorazowe osiągnięcie lub przekroczenie limitu określonego w ust. 1 – 1c. Komisja Nadzoru Finansowego może wyznaczyć termin na dostosowanie działalności banku do tego limitu. W przypadku gdy zastosowanie ma kwota 150 mln euro, o której mowa w ust. 1a, Komisja Nadzoru Finansowego może zezwolić na przekroczenie limitu, o którym mowa w ust. 1b, powyżej 100 % funduszy własnych banku.”;

- 5) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 lit. q otrzymuje brzmienie:
„q) właściwej władzy nadzorczej, jeżeli jest to niezbędne dla wykonywania przez tę władzę nadzoru skonsolidowanego nad bankiem, przy czym w przypadku właściwej władzy nadzorczej z kraju niebędącego państwem członkowskim, jeśli Komisja Nadzoru Finansowego zawarła z tą władzą porozumienie, o którym mowa w art. 141f ust. 3,;”;
- 6) w art. 138 w ust. 3 pkt 3a otrzymuje brzmienie:
„3a) nałożyć na bank karę finansową w wysokości do 10 % całkowitego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę finansową do wysokości 10 % prognozowanego przychodu, określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej banku, nie większą jednak niż do wysokości 10 000 000 zł; przepisy art. 141 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio,;”;
- 7) po art. 138a dodaje się art. 138b w brzmieniu:
„Art. 138b. 1. Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego decyzję o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 138a ust. 1 pkt 2 i ust. 2, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym co bank holdingu, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska, zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek.
2. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, w terminie 4 miesięcy od dnia dostarczenia właściwym władzom nadzorczym sprawującym nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym co bank holdingu propozycji stanowiska zawierającego ocenę ryzyka holdingu.
3. W przypadku braku wspólnego stanowiska Komisja Nadzoru Finansowego może zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. Komisja Nadzoru Finansowego zasięga opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego także na wniosek właściwych władz nadzorczych, o których mowa w ust. 2.
4. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego oraz właściwe władze nadzorcze nie osiągną porozumienia, Komisja Nadzoru Finansowego podejmując decyzję, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę opinie wyrażone przez te władze oraz istotne odstępstwa od opinii właściwych władz nadzorczych otrzymanych w terminie, o którym mowa w ust. 2.

5. W przypadku zasięgnięcia opinii, o której mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę tę opinię oraz wszelkie istotne odstępstwa od tej opinii. Wydając decyzję, Komisja Nadzoru Finansowego może określić w jej treści warunki i terminy zastosowania środków, o których mowa w art. 138a ust. 1 pkt 2 i ust. 2.
6. W przypadku gdy właściwa władza nadzorcza sprawująca nadzór skonsolidowany nad bankiem krajowym działającym w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 2 – 5, zwraca się do Komisji Nadzoru Finansowego o opinię w sprawie zastosowania środka określonego w art. 138a ust. 2, przepisy ust. 1 – 4 stosuje się odpowiednio.
7. Komisja Nadzoru Finansowego dokonuje corocznej aktualizacji decyzji, o której mowa w ust. 1. Decyzja podjęta w przypadku braku wspólnego stanowiska może być zaktualizowana również w przypadku, gdy wystąpi o to właściwy organ nadzoru.”;
- 8) w art. 141f:
- a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. Komisja Nadzoru Finansowego może zawierać z właściwymi władzami nadzorczymi innych państw porozumienia określające zakres i tryb współpracy przy wykonywaniu nadzoru skonsolidowanego nad bankami działającymi w holdingach, o których mowa w ust. 1, nadzoru nad istotnymi oddziałami banków krajowych i istotnymi oddziałami instytucji kredytowych oraz określające zakres i tryb działania kolegiów, o których mowa w ust. 17; przepisy art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3 stosuje się odpowiednio.
4. W przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego i właściwe władze nadzorcze nad instytucjami kredytowymi w ramach współpracy przekazują sobie w szczególności informacje niezbędne do wykonywania nadzoru skonsolidowanego, nadzoru nad istotnymi oddziałami banków krajowych i istotnymi oddziałami instytucji kredytowych oraz podejmują działania określone w art. 138a i 138b, z zachowaniem warunków określonych w art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3.”,
- b) dodaje się ust. 12 – 21 w brzmieniu:
- „12. Komisja Nadzoru Finansowego informuje właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego lub właściwe władze nadzorcze sprawujące nadzór skonsolidowany nad instytucją kredytową o woli podjęcia współpracy w zakresie nadzoru nad istotnym oddziałem tej instytucji kredytowej.

13. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od otrzymania przez właściwe władze nadzorcze informacji, o której mowa w ust. 12, Komisja Nadzoru Finansowego oraz właściwe władze nadzorcze nie osiągną porozumienia, Komisja Nadzoru Finansowego, biorąc pod uwagę opinię wyrażoną przez właściwe władze nadzorcze, wydaje w ciągu kolejnych 2 miesięcy decyzję w przedmiocie uznania oddziału instytucji kredytowej za istotny, jeżeli jego działalność w Rzeczypospolitej Polskiej jest znacząca, w szczególności gdy spełnia on co najmniej jedną z następujących przesłanek:

- 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych jest wyższy niż 2 %,
- 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali czynności bankowych wykonywanych przez ten oddział,
- 3) zawieszenie bądź zakończenie działalności macierzystej instytucji kredytowej może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub dla bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatności, rozrachunkowych i rozliczeniowych w Rzeczypospolitej Polskiej.

14. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 13, Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę opinię właściwej władzy nadzorczej oraz wszelkie istotne odstępstwa od tej opinii, otrzymanej w terminie 2 miesięcy od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 12.

15. Decyzję, o której mowa w ust. 13, otrzymuje instytucja kredytowa, oddział oraz właściwe władze nadzorcze zainteresowanych państw członkowskich.

16. Decyzja, o której mowa w ust. 13, nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych władz nadzorczych w stosunku do tego oddziału.

17. W przypadku otrzymania informacji o działaniu istotnego oddziału banku krajowego na terytorium państwa goszczącego, w szczególności oddziału, którego:

- 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych w państwie goszczącym tego oddziału jest wyższy niż 2 % lub
- 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali czynności bankowych wykonywanych przez ten oddział, lub
- 3) zawieszenie bądź zakończenie działalności banku krajowego może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub dla bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatności, rozrachunkowych i rozliczeniowych w państwie goszczącym

– Komisja Nadzoru Finansowego bezzwłocznie, nie później niż w terminie 2 miesięcy od otrzymania informacji o działaniu tego oddziału, podejmuje współpracę z właściwymi władzami nadzorczymi z tego państwa zgodnie z ust. 18, przekazując w szczególności informacje niezbędne do wykonywania nadzoru przez właściwe władze nadzorcze, z zachowaniem warunków określonych w art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3.

18. W celu wykonywania nadzoru skonsolidowanego nad bankami działającymi w holdingach, o których mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego ustanawia i przewodniczy kolegiom właściwych władz nadzorczych, zwanym dalej „kolegiami”, zapewniając współpracę z właściwymi władzami nadzorczymi z państw trzecich, właściwymi władzami nadzorczymi z państw goszczących istotny oddział banku krajowego oraz z bankami centralnymi, w przypadku gdy jest to niezbędne do realizacji przez nie zadań przewidzianych prawem, w celu należytej współpracy i wymiany informacji, o których mowa w ust. 17.

19. W przedmiocie uczestnictwa oraz działania właściwej władzy nadzorczej w kolegium, a także w przedmiocie zakresu i trybu funkcjonowania kolegiów rozstrzyga Komisja Nadzoru Finansowego po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi właściwymi władzami nadzoru. Komisja Nadzoru Finansowego, z wyprzedzeniem i w sposób wyczerpujący, powiadamia wszystkich członków kolegium o terminach posiedzeń, głównych zagadnieniach będących przedmiotem spotkań, działaniach, które należy przeanalizować lub podjąć, oraz o zastosowanych środkach nadzorczych.

20. Komisja Nadzoru Finansowego planując i koordynując działania w celu podjęcia decyzji w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego, uwzględnia zasadność działania właściwych władz nadzorczych, w tym środki nadzoru oraz praktykę ich stosowania, a także jego ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich.

21. Z zastrzeżeniem obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o działaniach kolegium, w szczególności o sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje mu informacje, które są szczególnie istotne dla konwergencji praktyk nadzorczych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 98a:

a) w ust. 2:

– pkt 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„13) instytucja – rozumie się dom maklerski, zagraniczną firmę inwestycyjną, bank krajowy, bank zagraniczny oraz instytucję kredytową;

14) instytucja finansowa – rozumie się podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, z wyłączeniem firmy inwestycyjnej; na potrzeby spełniania norm adekwatności kapitałowej w ujęciu skonsolidowanym podmiot jest uważany za instytucję finansową, jeżeli spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, na podstawie swojego skonsolidowanego sprawozdania finansowego, a w przypadku jego braku – na podstawie swojej skonsolidowanej sytuacji finansowej lub na podstawie swojej jednostkowej sytuacji finansowej;”;

– pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) finansowa spółka holdingowa dominująca w państwie członkowskim – rozumie się finansową spółkę holdingową działającą na podstawie zezwolenia, która nie jest podmiotem zależnym od instytucji działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w tym samym państwie członkowskim ani od finansowej spółki holdingowej z siedzibą na terytorium tego samego państwa członkowskiego;”;

– dodaje się pkt 22 w brzmieniu:

„22) podmioty powiązane kapitałowo lub organizacyjnie – co najmniej dwa podmioty, z których przynajmniej jeden bezpośrednio lub pośrednio wywiera znaczący wpływ na pozostałe, lub które stanowią dla domu maklerskiego jedno ryzyko ze względu na to, że kondycja finansowa jednego z nich, w szczególności trudności z pozyskiwaniem źródeł finansowania lub spłatą zobowiązań, może mieć wpływ na pogorszenie zdolności do pozyskiwania źródeł finansowania lub spłatę zobowiązań przez którykolwiek z pozostałych.”;

b) po ust. 12 dodaje się ust. 12a – 12j w brzmieniu:

„12a. W przypadku otrzymania informacji o działaniu istotnego oddziału domu maklerskiego na terytorium państwa goszczącego, w szczególności oddziału, którego:

- 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych w państwie goszczącym tego oddziału jest wyższy niż 2 % lub
- 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali działalności wykonywanej przez ten oddział, lub
- 3) zawieszenie bądź zakończenie działalności domu maklerskiego może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatności, rozrachunkowych i rozliczeniowych w państwie goszczącym

– Komisja bezzwłocznie, nie później niż w terminie 2 miesięcy od otrzymania informacji o działaniu tego oddziału, podejmuje współpracę z właściwymi organami nadzoru z tego państwa zgodnie z ust. 12b, w tym polegającą na realizowaniu działań, o których mowa w art. 98c ust. 1 i 2, oraz przekazywaniu informacji niezbędnych do wykonywania nadzoru przez właściwe organy nadzoru, w szczególności informacje, o których mowa w art. 98c ust. 3 i 4.

12b. W celu wykonywania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym nad podmiotami powiązаныmi kapitałowo lub organizacyjnie, w tym nad domem maklerskim, Komisja ustanawia i przewodniczy kolegium właściwych organów nadzoru, zwanym dalej „kolegiumi”, zapewniając współpracę z właściwymi organami nadzoru z państw trzecich, właściwymi organami nadzoru z państw goszczących istotny oddział firmy inwestycyjnej oraz z bankami centralnymi, w przypadku gdy jest to niezbędne do realizacji przez nie zadań przewidzianych prawem, w celu należytej współpracy i wymiany informacji, w tym realizacji zadań, o których mowa w art. 98c – 98g.

12c. W przedmiocie uczestnictwa oraz działania właściwego organu nadzoru w kolegium rozstrzyga Komisja. Komisja z wyprzedzeniem i w sposób wyczerpujący powiadamia wszystkich członków kolegium o terminach posiedzeń, głównych zagadnieniach będących przedmiotem spotkań, działaniach, które należy przeanalizować lub podjąć, oraz o zastosowanych środkach nadzorczych.

12d. Komisja, planując i koordynując działania w celu podjęcia decyzji w ramach sprawowania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym, uwzględnia zasadność działania właściwych organów nadzoru, w tym środki nadzoru i praktykę ich stosowania, a także jego ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich.

12e. Z zastrzeżeniem obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej i obowiązku tajemnicy ustanowionego w porozumieniu, o którym mowa w ust. 13, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi o działaniach kolegium, w szczególności o sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje mu informacje, które są szczególnie istotne dla konwergencji praktyk nadzorczych.

12f. Komisja informuje właściwe organy nadzoru państwa macierzystego lub właściwe organy nadzoru sprawującego nadzór w ujęciu skonsolidowanym o woli podjęcia współpracy w zakresie nadzoru nad istotnym oddziałem firmy inwestycyjnej.

12g. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od otrzymania przez właściwe organy nadzoru informacji, o której mowa w ust. 12f, Komisja i właściwe organy nadzoru państwa członkowskiego nie osiągną porozumienia, Komisja, biorąc pod uwagę opinię wyrażoną przez właściwe władze nadzorcze, wydaje w ciągu kolejnych 2 miesięcy decyzję w przedmiocie uznania oddziału firmy inwestycyjnej za istotny, jeżeli jego działalność w Rzeczypospolitej Polskiej jest znacząca, w szczególności gdy spełnia on co najmniej jedną z następujących przesłanek:

- 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych jest wyższy niż 2 %;
- 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali działalności wykonywanych przez ten oddział;
- 3) zawieszenie bądź zakończenie działalności macierzystej instytucji kredytowej może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub dla bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatności, rozrachunkowych i rozliczeniowych w Rzeczypospolitej Polskiej.

12h. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 12g, Komisja bierze pod uwagę opinię właściwego organu nadzoru oraz uwzględnia wszelkie istotne odstępstwa od tej opinii, otrzymanej w terminie 2 miesięcy od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 12f.

12i. Decyzję, o której mowa w ust. 12g, otrzymuje firma inwestycyjna, istotny oddział firmy inwestycyjnej oraz właściwe organy nadzoru zainteresowanych państw członkowskich.

12j. Decyzja, o której mowa w ust. 12g, jest ostateczna i podlega natychmiastowemu wykonaniu. Decyzja ta nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych organów nadzoru w stosunku do tego oddziału.”

c) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Komisja może zawierać z właściwymi organami nadzoru innych państw porozumienia określające zakres i tryb współpracy przy wykonywaniu nadzoru w ujęciu skonsolidowanym nad firmami inwestycyjnymi, bankami zagranicznymi, instytucjami kredytowymi, a także nadzoru nad istotnymi oddziałami firm inwestycyjnych, oraz określające zakres i tryb działania kolegiów, o których mowa w ust. 12b. Komisja może udzielić informacji dotyczących domu maklerskiego właściwemu organowi nadzoru sprawującemu nadzór w ujęciu skonsolidowanym, jeżeli:

- 1) w porozumieniu z tym organem nadzoru zapewnione jest wykorzystanie udzielonych informacji tylko na potrzeby nadzoru w ujęciu skonsolidowanym;
- 2) zagwarantowane jest, że przekazywanie udzielonych informacji poza ten organ możliwe jest wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji.”,

d) po ust. 13 dodaje się ust. 13a w brzmieniu:

„13a. W przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 13, Komisja i właściwe władze nadzorcze w ramach współpracy przekazują sobie w szczególności informacje niezbędne do wykonywania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym nad podmiotami powiązаныmi kapitałowo i organizacyjnie oraz nadzoru nad istotnymi oddziałami firm inwestycyjnych, a także podejmują działania określone w art. 98c – 98g.”;

2) w art. 98b dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W stosunku do podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej spółki, o której mowa w ust. 1, Komisji przysługują przewidziane w ustawie o nadzorze uprawnienia kontrolne w celu sprawdzenia uzyskanych informacji, o których mowa w ust. 1 – 4.”;

3) w art. 98c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku powzięcia informacji o tym, że wystąpiła sytuacja nadzwyczajna, w szczególności gdy wystąpi niekorzystny rozwój sytuacji na rynkach finansowych, mogąca zagrozić płynności rynkowej lub stabilności systemu finansowego w jednym z państw członkowskich, w którym podmiot należący do grupy kapitałowej, w której pozostaje dom maklerski, nad którym Komisja sprawuje nadzór w ujęciu skonsolidowanym, uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności, lub w którym

ustanowiono istotny oddział firmy inwestycyjnej, Komisja niezwłocznie zawiadamia o tym właściwe organy nadzoru państwa członkowskiego dla takiego podmiotu lub istotnego oddziału firmy inwestycyjnej, z zastrzeżeniem ust. 1b. Komisja przekazuje równocześnie tym organom wszystkie informacje, które mogą mieć zasadnicze znaczenie przy realizacji przez nie zadań z zakresu nadzoru.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy Narodowy Bank Polski poweźmie informację, o której mowa w ust. 1, bezzwłocznie zawiadamia o tym Komisję.

1b. Komisja nie zawiadamia właściwych organów państw członkowskich o sytuacji, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy poweźmie informację, że właściwe organy nadzoru państw członkowskich zostały już poinformowane o tej sytuacji.”,

c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Komisja zawiadamia również bank centralny, będący w europejskim systemie banków centralnych, o sytuacji, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy uzna, że uzyskane informacje są istotne dla wykonywania przez niego zadań przewidzianych prawem, w szczególności prowadzenia polityki monetarnej i zapewniania związanej z tym płynności, nadzoru nad systemami płatności, rozliczeń i rozrachunku oraz zabezpieczenia stabilności systemu finansowego; przepis ust. 1b stosuje się odpowiednio.

4. Komisja w przypadku zwrócenia się z prośbą przez właściwy organ państwa członkowskiego, odpowiedzialnego za ustawodawstwo dotyczące nadzoru nad instytucjami kredytowymi, instytucjami finansowymi, zakładami ubezpieczeń oraz w zakresie usług inwestycyjnych, o udzielenie informacji o sytuacji, o której mowa w ust. 1, ujawnia tę informację, jeżeli ma to znaczenie dla sprawowanego w tych państwach nadzoru ostrożnościowego.”;

4) w art. 98e dodaje się ust. 4 – 12 w brzmieniu:

„4. Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany nad unijnymi dominującymi firmami inwestycyjnymi oraz domami maklerskimi kontrolowanymi przez unijne dominujące finansowe spółki holdingowe, współpracuje z właściwymi organami nadzoru, w szczególności gromadzi i rozpowszechnia istotne w tym zakresie informacje, planuje i koordynuje działania przewidziane w art. 98h i 98i oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5, w celu określenia właściwego poziomu skonsolidowanych kapitałów nadzorowanych.

5. Komisja w przypadku, o którym mowa w ust. 4, wydaje decyzję, w której wskazuje poziom skonsolidowanych kapitałów nadzorowanych, dążąc przy tym do osiągnięcia wspólnego stanowiska z właściwymi organami nadzoru sprawującymi nadzór nad podmiotami, o których mowa w ust. 4, zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek.
6. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w ust. 5, w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania, w celu zasięgnięcia opinii, właściwym organom nadzoru, o których mowa w ust. 5, propozycji stanowiska zawierającego oceny ryzyka podmiotów, o których mowa w ust. 4.
7. W braku wspólnego stanowiska Komisja może zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi. Komisja zasięga opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi także na wniosek właściwych organów nadzoru, o których mowa w ust. 5.
8. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 6, Komisja oraz właściwe organy nadzoru nie osiągną porozumienia, Komisja, podejmując decyzję, o której mowa w ust. 5, bierze pod uwagę opinie oraz uwzględnia wszelkie istotne odstępstwa od opinii wyrażonych przez te organy, otrzymanych w terminie, o którym mowa w ust. 6.
9. W przypadku zasięgnięcia opinii, o której mowa w ust. 7, wydając decyzję, o której mowa w ust. 6, Komisja bierze pod uwagę tę opinię oraz wszelkie istotne odstępstwa od tej opinii. Wydając decyzję, Komisja może określić w jej treści warunki i terminy osiągnięcia wskazanego poziomu skonsolidowanych kapitałów nadzorowanych.
10. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór w ujęciu skonsolidowanym nad podmiotami, o których mowa w ust. 4, zwraca się do Komisji o opinię w sprawie zastosowania środka w zakresie określonym w ust. 4, przepisy ust. 5 – 8 stosuje się odpowiednio.
11. Komisja dokonuje corocznej aktualizacji decyzji, o której mowa w ust. 6. Decyzja podjęta w przypadku braku wspólnego stanowiska, o którym mowa w ust. 5, może być zaktualizowana również w przypadku, gdy wystąpi o to właściwy organ nadzoru, o którym mowa w ust. 5.
12. Decyzja, o której mowa w ust. 5, jest ostateczna i podlega natychmiastowemu wykonaniu.”;

5) w art. 98f:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy dom maklerski uchybił obowiązkom lub nie spełnił wymogów w zakresie adekwatności kapitałowej, o których mowa w art. 98a ust. 1 pkt 1 – 4, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać utrzymywanie przez dom maklerski kapitałów nadzorowanych na poziomie wyższym niż wynikający z art. 98a ust. 3, jednakże nie wyżej niż 20 % wielkości przychodów, rozumianych jako suma przychodów z działalności maklerskiej, z instrumentów finansowych przeznaczonych do obrotu, z instrumentów finansowych utrzymywanych do terminu zapadalności, z instrumentów finansowych dostępnych do sprzedaży, pozostałych przychodów operacyjnych i przychodów finansowych wykazanych w sprawozdaniu finansowym za ostatni rok obrotowy, które zostało zbadane przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych, a w przypadku gdy brak jest takiego sprawozdania – 20 % prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 9, albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6;
- 2) nakazać zmianę przez dom maklerski procedur, procesów, mechanizmów lub strategii, które dom maklerski jest obowiązany wdrożyć w celu realizacji obowiązku określonego w art. 98a ust. 3 pkt 2, zgodnie z wymogami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5;
- 3) nakazać zastosowanie szczególnych zasad obliczania całkowitego wymogu kapitałowego lub dokonywania odpisów z tytułu utraty wartości aktywów, lub zastosowanie szczególnych zasad wyznaczania poziomu kapitałów nadzorowanych;
- 4) nakazać ograniczenie rozmiaru prowadzonej przez dom maklerski działalności lub zmniejszenie sieci jednostek organizacyjnych domu maklerskiego;
- 5) nakazać zmniejszenie przez dom maklerski ryzyka występującego w prowadzonej przez ten dom maklerski działalności lub ryzyka związanego z określonym produktem, usługą lub systemem wewnętrznym domu maklerskiego;
- 6) nałożyć na dom maklerski karę pieniężną w wysokości do 10 % całkowitego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną do wysokości 10 %

prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji, zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 9, analizie ekonomiczno-finansowej albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6, nie większą jednak niż do wysokości 10 000 000 zł.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy dom maklerski nie wykonuje decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 – 5, Komisja może zastosować jedną z sankcji, o których mowa w art. 167 ust. 1; przepisy art. 167 ust. 4 – 5a, 7 i 8 stosuje się odpowiednio.”,

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadku gdy dom maklerski, z uzasadnionych przyczyn, nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 98a ust. 1, Komisja może wstrzymać się z wydaniem decyzji, o których mowa w ust. 1, w celu umożliwienia podwyższenia kapitałów nadzorowanych do poziomu zgodnego z przepisami prawa, jednak przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.”;

6) w art. 98i ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przeprowadza, w oparciu o zasadę proporcjonalności, co najmniej raz w roku, badanie i ocenę nadzorczą lub dokonuje jej uaktualnienia, polegającą na dokonaniu przeglądu procedur, procesów, mechanizmów i strategii wdrożonych przez domy maklerskie, w zakresie przestrzegania art. 98a ust. 1, oraz oceny ryzyka związanego z prowadzeniem działalności maklerskiej.”;

7) w art. 100 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 3, nie narusza tajemnicy, o której mowa w art. 59 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228).”;

8) w art. 105:

a) w ust. 1:

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) zaliczenie do kapitałów nadzorowanych domu maklerskiego instrumentów finansowych wyemitowanych przez dom maklerski, innych niż akcje albo udziały, o nieoznaczonym terminie wykupu lub z pierwotnym terminem zapadalności wynoszącym co najmniej 30 lat;

2b) wykup lub umorzenie instrumentów wymienionych w ust. 1 pkt 2a, zaliczonych do kapitałów zasadniczych domu maklerskiego, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2;”,

– dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) zaliczanie przez dom maklerski kapitałów uzupełniających III kategorii, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, do kapitałów nadzorowanych.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1e w brzmieniu:

1a. Komisja, w drodze decyzji, może wstrzymać umorzenie lub wykup instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, w przypadku gdy całkowity wymóg kapitałowy domu maklerskiego, określony na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, jest wyższy od poziomu jego kapitałów nadzorowanych lub gdy dom maklerski nie utrzymuje odpowiedniego poziomu kapitału wewnętrznego, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5, a także w przypadku gdy uzna, że jest to właściwe z uwagi na sytuację finansową domu maklerskiego.

1b. Komisja, w drodze decyzji, może zmienić decyzję dotyczącą zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 2a, jeżeli uzna, że instrumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, przestały – lub istnieje uzasadniona obawa, że w krótkim odstępie czasu przestaną – spełniać wymogi, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2.

1c. Na wniosek domu maklerskiego Komisja, w drodze decyzji, może zezwolić na wcześniejsze umorzenie instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, w przypadku gdy nastąpiła, mająca znaczenie dla traktowania tych instrumentów, zmiana w prawie podatkowym lub klasyfikacji, która nie była możliwa do przewidzenia w dniu ich emisji.

1d. Komisja udziela zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 2b, w przypadku gdy dom maklerski spełnia całkowity wymóg kapitałowy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 i utrzymuje odpowiedni poziom kapitału wewnętrznego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 oraz uzna, że sytuacja finansowa domu maklerskiego na to pozwala. Komisja w uzasadnionych przypadkach może, w drodze decyzji, zażądać od domu maklerskiego zamiany tych instrumentów na:

1) instrumenty, które w przypadku ogłoszenia upadłości emitenta będą dawały posiadaczowi prawo do zaspokojenia roszczeń w dalszej kolejności w stosunku do roszczeń wynikających z instrumentów podlegających zamianie;

2) akcje lub udziały domu maklerskiego.

1e. Komisja, w drodze decyzji, może wstrzymać wypłatę odsetek lub udziału w zysku z instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, w przypadku gdy dom maklerski nie spełnia całkowitego wymogu kapitałowego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 lub nie utrzymuje odpowiedniego poziomu kapitału wewnętrznego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5, a także w przypadku gdy uzna, że jest to właściwe z uwagi na sytuację finansową domu maklerskiego. Decyzja ta nie narusza prawa do wydania akcji albo udziałów domu maklerskiego w zamian za wypłatę odsetek lub udziału w zysku tego domu maklerskiego, jeżeli pozwoli to domowi maklerskiemu na zachowanie odpowiednich zasobów finansowych.”;

9) w art.105b:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na wniosek domu maklerskiego lub zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej Komisja uznaje, w drodze uchwały, zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, pod warunkiem że opracowywane przez nią oceny wiarygodności kredytowej zapewniają, że ich wykorzystanie przez dom maklerski spowoduje prawidłowe obliczenie wymogów kapitałowych przez ten dom maklerski. Komisja w szczególności bada, czy stosowana przez tę instytucję metodologia opracowywania ocen wiarygodności kredytowej jest obiektywna, niezależna, przejrzysta i podlega regularnemu przeglądowi oraz czy wydane oceny wiarygodności kredytowej spełniają wymogi wiarygodności i przejrzystości. Komisja może także dokonać uznania z urzędu zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej uznanej przez inny właściwy organ państwa członkowskiego.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Komisja z urzędu wpisuje do rejestru, o którym mowa w ust. 2, zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, która jest zarejestrowana jako agencja ratingowa zgodnie z rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz. U. WE L 302 z 17.11.2009, str. 1).”;

10) w art. 167:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) istotnie narusza przepisy prawa, w szczególności przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5;”;

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną w wysokości do 10 % przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania nałożyć karę pieniężną w wysokości 10 % prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji, zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 9, analizie ekonomiczno-finansowej albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6, nie większą jednak niż do wysokości 10 000 000 zł, albo”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z późn. zm.³⁾) w art. 12 w ust. 2 w pkt 1 lit. q otrzymuje brzmienie:

„q) wyrażania zgody, o której mowa w art. 128 ust. 9 ustawy – Prawo bankowe, na przekroczenie limitu wielkości wkładów niepieniężnych funduszy własnych banku,”.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 49, poz. 328, z 2008 r. Nr 209, poz. 1317, Nr 228 poz. 1507 i Nr 231 poz.1546, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 77, poz. 649 i Nr 165, poz. 1316 oraz z 2010 r. Nr 126, poz. 853.

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt ma na celu przede wszystkim dokonanie w zakresie swojej regulacji wdrożenia przepisów zawartych w tzw. dyrektywie CRD II, tj. dyrektywie 2009/111/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. zmieniającej dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 97).

Dyrektywa CRD II zmienia tzw. dyrektywę CRD, tj. dyrektywę 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz. Urz. UE L 177 z 30.06.2006, str. 1, z późn. zm.) oraz tzw. dyrektywę CAD, tj. dyrektywę 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz. Urz. UE L 177 z 30.06.2006, str. 201, z późn. zm.). Przepisy dyrektyw CRD i CAD, które ustanawiają wymogi adekwatności kapitałowej, mające zastosowanie do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, określają zasady dotyczące obliczania funduszy własnych oraz zasady ich nadzoru ostrożnościowego. W odniesieniu do banków są implementowane w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.) oraz w uchwałach Komisji Nadzoru Finansowego (KNF) wydanych na podstawie tej ustawy, a w odniesieniu do domów maklerskich w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384, z późn. zm.) oraz w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie tej ustawy.

Przepisy dyrektywy CRD II mają na celu zwiększenie stabilności i bezpieczeństwa rynku finansowego. Przepisy dyrektywy CRD II nieuwzględnione w niniejszym projekcie będą implementowane w przepisach wykonawczych. W odniesieniu do domów maklerskich będą one implementowane w rozporządzeniach Ministra Finansów wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, 4 i 6. Równolegle trwają prace nad przygotowaniem nowelizacji ww. rozporządzeń.

W związku z dotychczasowym stosowaniem regulacji z zakresu wymogów kapitałowych niniejszy projekt ustawy zawiera również przepisy, które doprecyzowują lub uelastyczniają

obowiązujące regulacje implementujące zapisy dyrektyw CRD i CAD tak, aby w sposób bardziej prawidłowy i sprawny realizować cele wyrażone w ww. dyrektywach.

I. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe zmieniane lub dodawane są następujące przepisy:

Zmiana definicji zawartej w art. 4 ust. 1 pkt 16 ww. ustawy stanowi transpozycję przepisu art. 4 pkt 45 dyrektywy CRD, w brzmieniu znowelizowanym przez art. 1 pkt 2 lit. b dyrektywy CRD II, który zobowiązuje państwa członkowskie, aby przy określaniu, czy grupy klientów można uznać za powiązane, a zarazem czy zbiór ekspozycji wobec klientów generuje wspólne ryzyko, brać pod uwagę również ryzyko wynikające z faktu korzystania z tego samego źródła znaczącego finansowania. Dotychczasowa definicja zawarta w art. 4 ust. 1 pkt 16 ustawy – Prawo bankowe w dużym stopniu uwzględnia nową definicję, jednak w celu jej doprecyzowania i oddania intencji prawodawcy unijnego wyrażonego w ww. przepisach dyrektyw i w motywie 20 dyrektywy CRD II dodano fragment, w którym występuje odniesienie do oddziaływania pogorszenia zdolności do pozyskiwania źródeł finansowania lub spłaty zobowiązań przez jeden podmiot na zdolność do pozyskiwania źródeł finansowania lub spłaty zobowiązań przez pozostałe podmioty.

Dodanie pkt 3 i 4 w art. 10a ust. 4 ww. ustawy stanowi implementację art. 1 pkt 3 i 5 dyrektywy CRD II i ma na celu efektywne skoordynowanie działań nadzorcy z bankiem centralnym, a także z właściwymi organami nadzoru państw członkowskich, mając na względzie, w szczególności, ograniczenie ryzyka systemowego dla sektora finansowego – w tym zagrożenia dla stabilności krajowego systemu finansowego. Niezbędne jest zatem wyłączenie spod ochrony tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 10a ust. 2 ww. ustawy, informacji udzielanych Narodowemu Bankowi Polskiemu, niezbędnych do realizacji przez ten podmiot zadań ustawowych, w tym także, w przypadku zagrożenia dla stabilności krajowego systemu finansowego oraz w wykonaniu zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej, a także wyłączenie spod tego reżimu informacji udzielanych właściwym władzom nadzorczym zainteresowanych państw członkowskich w przypadku zagrożenia dla stabilności krajowego systemu finansowego oraz w wykonaniu zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej.

Zmiany w art. 71 ww. ustawy wynikają ze zmiany art. 111 ust. 1 dyrektywy CRD dyrektywą CRD II i mają na celu uniemożliwienie bankom przyjmowania na siebie

ekspozycji, po uwzględnieniu wpływu technik ograniczania ryzyka wobec klienta lub grupy powiązanych klientów, której wartość przekracza 25 % jej funduszy własnych. Należy przy tym zaznaczyć, że przepisy dyrektywy CRD, po uwzględnieniu zmian wynikających z dyrektywy CRD II, stanowią, iż zaangażowania wobec banków krajowych, banków zagranicznych oraz instytucji kredytowych, jak również wobec podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie składających się z ww. podmiotów, nie mogą przekraczać wyższej z następujących kwot: 25 % funduszy własnych lub 150 mln euro, pod warunkiem że suma zaangażowań, z uwzględnieniem technik ograniczania ryzyka kredytowego, wobec wszystkich powiązanych podmiotów, które nie są bankiem krajowym, instytucją kredytową lub bankiem zagranicznym, nie przekracza 25 % funduszy własnych banku. Jednocześnie warto zauważyć, że zgodnie z art. 111 ust. 1 dyrektywy CRD państwa członkowskie mogą ustalić limit niższy niż 150 mln euro, o czym zobowiązane są poinformować Komisję Europejską. Za sugestią Komisji Nadzoru Finansowego projektodawca nie skorzystał jednak z tej możliwości ze względu na fakt, że:

- a) banki spółdzielcze, cechujące się relatywnie niskim poziomem funduszy własnych (najwyższy poziom funduszy własnych wśród banków spółdzielczych na dzień 31 grudnia 2009 r. wynosił 29,2 mln euro), oraz pozostałe banki o niskim poziomie funduszy własnych nie będą miały możliwości zwiększania poziomu zaangażowań aż do poziomu 150 mln euro. Przedmiotowy projekt wprowadza bowiem jednocześnie ust. 1b w art. 71 stanowiący, iż w przypadku gdy kwota 150 mln euro, o której mowa w ust. 1a, przewyższa 25 % funduszy własnych banku, wartość zaangażowania z uwzględnieniem technik ograniczania ryzyka kredytowego, o którym mowa w ust. 1a, nie może przekroczyć limitu określonego przez bank w odniesieniu do funduszy własnych banku. Ponadto wprowadza się w art. 71 ww. ustawy ust. 1c, który zawiera ograniczenie, że limit ten nie może przekroczyć 100 % funduszy własnych banku. Oznacza to, że dla tych banków limit 150 mln euro nie będzie miał praktycznego zastosowania. Maksymalny poziom zaangażowania, o którym mowa w art. 71 ust. 1a, nie może bowiem być wyższy niż 100 % funduszy własnych tego banku,
- b) dla banków, których fundusze własne przewyższają poziom 600 mln euro, limit 150 mln euro również nie będzie miał znaczenia, ponieważ limit 25 % będzie limitem wyższym i to właśnie ten limit będzie wyznaczał maksymalny poziom zaangażowania

banku. Jednocześnie należy zaznaczyć, że według danych na dzień 31 grudnia 2009 r., 9 banków komercyjnych miało fundusze własne powyżej 600 mln euro,

- c) limit kwotowy 150 mln euro ma znaczenie dla średniej wielkości banków, o funduszach własnych pomiędzy 150 mln euro a 600 mln euro. Limit ustanowiony na tym poziomie, według danych na dzień 31 maja 2010 r., będzie dotyczył 13 banków, o łącznych funduszach własnych około 20 % funduszy własnych całego sektora bankowego. Biorąc pod uwagę tę grupę instytucji bankowych oraz ich relatywnie wysoki poziom funduszy własnych, przy stosunkowo niewielkim udziale finansowania od instytucji finansowych, limit ten jest uzasadniony. Banki te, zgodnie z art. 71 ust. 1c, będą miały jednak obowiązek co najmniej raz w roku określić wysokość limitu i poinformować o jego wysokości Komisję Nadzoru Finansowego. Przyjęcie limitu kwotowego na poziomie 150 mln euro z jednej strony nie ogranicza możliwości zwiększania zaangażowań przez te banki, z drugiej jednak strony zobowiązanie banków do informowania Komisji Nadzoru Finansowego o wartości przyjętych przez banki limitów pozwoli na monitorowanie tego obszaru przez nadzorcę.

Dodany przepis art. 71 ust. 1b jest bezpośrednią transpozycją przepisów dyrektywy CRD, w brzmieniu określonym dyrektywą CRD II, zgodnie z którymi w przypadku, gdy kwota 150 mln euro stanowi więcej niż 25 % funduszy własnych instytucji kredytowej, wartość ekspozycji, po uwzględnieniu wpływu technik ograniczania ryzyka kredytowego zgodnie z art. 112 – 117 dyrektywy CRD, nie przekracza rozsądnego limitu z punktu widzenia funduszy własnych instytucji kredytowej. Limit ten określają instytucje kredytowe, zgodnie z zasadami i procedurami, o których mowa w załączniku V pkt 7 dyrektywy CRD. W miejsce określenia „rozsądny limit” projektodawca wprowadza określenie „limit określony przez bank”. W ten sposób doprecyzowuje się podmioty, które są uprawnione do określenia tego limitu.

Jednocześnie dla celów efektywnego sprawowania nadzoru nad sektorem bankowym oraz ograniczenia uznaniowości przy określaniu limitu przez banki, zgodnie z ust. 1b, dodano ust. 1c, który wprowadza dodatkowy wymóg w postaci konieczności ustalania corocznego limitu przez przedsiębiorstwa bankowe oraz informowania o jego wysokości nadzorcy. Należy tu zaznaczyć, że nakładanie dodatkowych obowiązków w zakresie wymogów kapitałowych jest zgodne z dyrektywą CRD. Dyrektywy CRD i CAD bowiem, które ustanawiają wymogi adekwatności kapitałowej, harmonizują jedynie najważniejsze

przepisy dot. nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, firmami inwestycyjnymi i umożliwiają przyjęcie przez państwa członkowskie przepisów dodatkowych, ponad te przewidziane w ww. dyrektywach (vide: motyw 47 dyrektywy CRD, art. 1 ust. 2 dyrektywy CAD). Z uwagi na powyższy fakt oraz w związku z koniecznością zachowania pełnej przejrzystości i umożliwienia bieżącego nadzorowania wysokości tego wskaźnika proponuje się wprowadzenie powyższych propozycji do przepisów ustawy – Prawo bankowe. Propozycje te nie generują jednocześnie dodatkowych obciążeń organizacyjnych, administracyjnych czy też finansowych dla podmiotów nadzorowanych.

Zmiany w art. 71 ust. 3 – 5 ustawy – Prawo bankowe wynikają z wykreślenia w powyższym przepisie ust. 2 i dodania ust. 1a – 1c. W szczególności wykreślenie w art. 71 ust. 2 wynika bezpośrednio z wykreślenia ust. 3 w art. 111 dyrektywy 2006/48 stanowiącego, że suma łączna wszystkich dużych zaangażowań instytucji kredytowej nie może przewyższać 800 % jej funduszy własnych. Obecnie obowiązujące przepisy ustawy – Prawo bankowe w zakresie ust. 3 – 5 stanowią delegację ustawową do wprowadzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego w drodze uchwały szczegółowych przepisów w zakresach wymienionym w ust. 3 – 5, które stanowią implementację art. 106 – 110 oraz 112 – 117 dyrektywy CRD. Projektodawca zaznacza, że w obecnie obowiązującej wersji ustawy istnieje wyjątek od ogólnej zasady i w związku z jego dotychczasowym funkcjonowaniem zasadnym jest pozostawienie takiego podejścia.

Zmiana art. 71 ust. 6 stanowi implementację art. 111 ust. 4 dyrektywy CRD.

Zmiana art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. q ww. ustawy ustanawia dla banku obowiązek przekazywania na żądanie właściwej władzy nadzorczej, sprawującej nadzór skonsolidowany nad tym bankiem, informacji objętych tajemnicą bankową. Przepis ten umożliwi właściwe sprawowanie nadzoru skonsolidowanego przez nadzorców z państw członkowskich, a także przez nadzorców z państw trzecich, o ile zostanie zawarte odpowiednie porozumienie pomiędzy tym nadzorcą a Komisją Nadzoru Finansowego.

Zmiana art. 138 ust. 3 pkt 3a ww. ustawy ma na celu właściwsze uwzględnienie zasady proporcjonalności w odniesieniu do wysokości nakładanych na banki kar pieniężnych. Ponadto przepis uwzględnia postulat jednolitego podejścia nadzorcy przy stosowaniu sankcji wobec banków i domów maklerskich.

Dodanie art. 138b w ww. ustawie stanowi implementację art. 129 dyrektywy CRD, zmienionego przez art. 1 pkt 31 dyrektywy CRD II. Przepisy przedmiotowego artykułu

mają na celu określenie obszaru i zasad współpracy pomiędzy właściwymi władzami nadzorczymi a Komisją Nadzoru Finansowego, w ramach sprawowanego nadzoru skonsolidowanego, w zakresie stosowania środków, o których mowa w art. 138a. Rozstrzygnięcia o zastosowaniu wskazanych środków będą podejmowane w formie decyzji administracyjnej, która będzie ostateczna i będzie podlegać natychmiastowemu wykonaniu. Przedmiotowe przepisy umożliwią również przegląd stosowanych w ramach nadzoru skonsolidowanego środków, o których mowa w art. 138a. W związku z faktem, że ustawa z dnia 7 listopada 2008 r. o Komitecie Stabilności Finansowej (Dz. U. Nr 209, poz. 1317) przewiduje odpowiednią współpracę z Narodowym Bankiem Polskim (Prezes Narodowego Banku Polskiego jest członkiem Komitetu Stabilności Finansowej) oraz przewiduje współpracę z bankami centralnymi wchodzącymi w skład Europejskiego Systemu Banków Centralnych brak jest odwołania do banku centralnego, o którym mowa w art. 1 pkt 31 dyrektywy CRD II.

W projekcie zostało zawarte odwołanie do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zamiast do Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego, o którym mowa w dyrektywie CRD II, z uwagi na fakt, że z dniem 1 stycznia 2011 r. wskazany Komitet przestał istnieć i został zastąpiony przez ww. urząd.

Zmiana brzmienia ust. 3 i 4, a także dodanie ust. 12 – 20 w art. 141f w ww. ustawie stanowi również implementację art. 42a i 42b dyrektywy CRD, dodanego przez art. 1 pkt 4 dyrektywy CRD II i ma na celu usprawnienie wymiany informacji pomiędzy właściwymi organami nadzoru w państwach członkowskich, poprzez m.in. uregulowanie procedury oraz zakresu przy współpracy dot. istotnego oddziału instytucji kredytowej oraz istotnego oddziału banku krajowego. Niezbędne jest zatem wprowadzenie przesłanek uznania oddziału instytucji kredytowej za istotny, uwzględniających uwarunkowania panujące w sektorze bankowym, a także nałożenie na Komisję Nadzoru Finansowego określonych obowiązków informacyjnych oraz obowiązku działania wskazanego w dyrektywie CRD II, w szczególności zwrócenie się o podjęcie współpracy, które jednak nie będą wpływały na prawa i obowiązki władz nadzorczych państw członkowskich, właściwych w stosunku do odpowiedniego oddziału. Niemniej jednak właściwe organy nadzoru, w tym Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując odpowiednie działania, zarówno w ujęciu jednostkowym, jak i w ujęciu skonsolidowanym w ramach kolegium, winny brać pod uwagę obowiązki realizowane przez inne właściwe organy nadzoru w celu zapewnienia stabilności systemu finansowego w Unii

Europejskiej. Prawodawca unijny w przepisie w art. 1 pkt 4 lit. b dyrektywy CRD II, dodającym art. 42a do dyrektywy CRD, w ust. 1 lit. b tego nowego artykułu wskazuje, że oddziały podmiotów funkcjonujących na rynku finansowym, które mają istotne znaczenie, mogą mieć wpływ na płynność rynkową, systemy płatnicze, rozrachunkowe i rozliczeniowe w państwie członkowskim. Projektodawca, biorąc pod uwagę konieczność implementacji dyrektywy co do celu, odstąpił od dosłownego przeniesienia wspomnianego przepisu dyrektywy do ustawy. W systemie prawa polskiego pojęcie stabilności finansowej definiowane jest w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 listopada 2008 r. o Komitecie Stabilności Finansowej (Dz. U. Nr 209, poz. 1317) i dotyczy podmiotów podlegających nadzorowi KNF, natomiast funkcjonowanie systemu, podlegające nadzorowi NBP, regulowane jest przepisami ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 743). Projektodawca, ze względu na spójność z polskim systemem prawnym i cel wspomnianego przepisu unijnego, w przepisach implementujących odniósł się do „stabilności systemu finansowego lub bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatności, rozrachunkowych i rozliczeniowych”.

Zgodnie z wolą prawodawcy unijnego, w celu poprawy skuteczności skonsolidowanego nadzoru ostrożnościowego nad grupami i spółkami holdingowymi oraz ich przedsiębiorstwami zależnymi i oddziałami, działania nadzorcze powinny być skoordynowane w bardziej efektywny sposób, czemu powinno służyć ustanowienie kolegiów organów nadzoru oraz regulacje odnoszące się do wzajemnego przekazywania informacji przez nadzorców. Przedmiotowe przepisy mają też na celu zapewnić konwergencję w stosowaniu środków nadzorczych w państwach członkowskich.

- II. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi zmieniane lub dodawane są następujące przepisy.

Zmiana pkt 13 w art. 98a ust. 2 w ww. ustawie ma na celu właściwe uwzględnienie art. 3 ust. 1 lit. c dyrektywy CAD.

Zmiana pkt 19 w art. 98a ust. 2 w ww. ustawie ma na celu doprecyzowanie przedmiotowej definicji poprzez wskazanie, że finansowa spółka holdingowa dominująca w państwie członkowskim powinna być podmiotem licencjonowanym niebędącym spółką o charakterze mieszanym.

Zmiana pkt 14 oraz dodanie pkt 22 w art. 98a ust. 2 w ww. ustawie, które zasadniczo rozszerzają katalog terminologiczny, wynikają z rozszerzenia katalogu terminologicznego przez dyrektywę CRD II zawartego w art. 4 dyrektywy CRD, a także są konsekwencją dalszych zmian wprowadzonych tą dyrektywą, w tym odnośnie spełniania norm adekwatności kapitałowej w ujęciu skonsolidowanym i wykrywania stosunku powiązań pomiędzy podmiotami.

Dodanie ust. 12a – 12j i 13a w art. 98a oraz zmiana ust. 13 tego art. w ww. ustawie stanowi implementację art. 42a, 42b i 131a dyrektywy CRD, dodanego przez art. 1 pkt 4 i pkt 33 dyrektywy CRD II i ma na celu usprawnienie wymiany informacji pomiędzy właściwymi organami nadzoru w państwach członkowskich, poprzez m.in. uregulowanie procedury oraz zakresu współpracy dot. istotnego oddziału firmy inwestycyjnej oraz istotnego oddziału domu maklerskiego. Niezbędne jest zatem wprowadzenie przesłanek uznania oddziału firmy inwestycyjnej za istotny, a także nałożenie na Komisję Nadzoru Finansowego określonych obowiązków informacyjnych oraz obowiązku działania wskazanego w dyrektywie CRD II, w szczególności zwrócenie się o podjęcie współpracy, które jednak nie będą wpływały na prawa i obowiązki władz nadzorczych państw członkowskich, właściwych w stosunku do odpowiedniego oddziału. Niemniej jednak właściwe organy nadzoru, w tym Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując odpowiednie działania, zarówno w ujęciu jednostkowym jak i w ujęciu skonsolidowanym w ramach kolegium, winny brać pod uwagę obowiązki realizowane przez inne właściwe organy nadzoru w celu zapewnienia stabilności systemu finansowego w Unii Europejskiej. Prawodawca unijny w przepisie w art. 1 pkt 4 lit. b dyrektywy CRD II dodającym art. 42a do dyrektywy CRD, w ust. 1 lit. b tego nowego artykułu wskazuje, że oddziały podmiotów funkcjonujących na rynku finansowym, które mają istotne znaczenie, mogą mieć wpływ na płynność rynkową, systemy płatnicze, rozrachunkowe i rozliczeniowe w państwie członkowskim. Projektodawca, biorąc pod uwagę konieczność implementacji dyrektywy co do celu, odstąpił od dosłownego przeniesienia wspomnianego przepisu dyrektywy do ustawy. W systemie prawa polskiego pojęcie stabilności finansowej definiowane jest w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 listopada 2008 r. o Komitecie Stabilności Finansowej (Dz. U. Nr 209, poz. 1317) i dotyczy podmiotów podlegających nadzorowi KNF, natomiast funkcjonowanie systemu, podlegające nadzorowi NBP, regulowane jest przepisami ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2010 r. Nr 112,

poz. 743). Projektodawca, ze względu na spójność z polskim systemem prawnym i cel wspomnianego przepisu wspólnotowego, w przepisach implementujących odniósł się do „stabilności systemu finansowego lub bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatności, rozrachunkowych i rozliczeniowych”.

Zgodnie z wolą prawodawcy unijnego, w celu poprawy skuteczności skonsolidowanego nadzoru ostrożnościowego, działania nadzorcze powinny być skoordynowane w bardziej efektywny sposób, czemu powinno służyć ustanowienie kolegiów organów nadzoru oraz regulacje odnoszące się do wzajemnego przekazywania informacji przez nadzorców. Przedmiotowe przepisy mają też na celu zapewnić konwergencję w stosowaniu środków nadzorczych w państwach członkowskich. W projekcie zostało zawarte odwołanie do Europejskiego Urzędu Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi zamiast do Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Rynku Kapitałowego, na który w zakresie nadzoru nad firmami inwestycyjnymi, wskazuje dyrektywa CAD, z uwagi na fakt, że z dniem 1 stycznia 2011 r. wskazany Komitet przestał istnieć i został zastąpiony przez ww. urząd.

Dodanie ust. 5 w art. 98b w ww. ustawie ma na celu umożliwienie organowi nadzoru zweryfikowania otrzymywanych informacji poprzez przeprowadzenie kontroli w spółkach holdingowych o działalności mieszanej i w podmiotach od nich zależnych. Zmiany te zapewniają właściwą implementację art. 137 dyrektywy CRD.

Zmiana ust. 1 i dodanie ust. 1a, 1b, 3 i 4 w art. 98c w ww. ustawie stanowi implementację art. 49 i 50 dyrektywy CRD, zmienionych przez art. 1 pkt 5 lit. b, pkt 6 i 32 dyrektywy CRD II, i ma na celu ustalenie obowiązku wymiany informacji pomiędzy Komisją Nadzoru Finansowego, Narodowym Bankiem Polskim, bankami centralnymi w innych państwach członkowskich, organami nadzoru w innych państwach członkowskich oraz innymi centralnymi organami administracji rządowej odpowiedzialnymi za ustawodawstwo dotyczące nadzorowania instytucji kredytowych, instytucji finansowych, usług inwestycyjnych i zakładów ubezpieczeń, w przypadku zaistnienia sytuacji nadzwyczajnych na rynkach finansowych. Na ustanowienie obowiązku wymiany informacji pomiędzy właściwymi organami, w tym właściwym organem nadzoru a bankiem centralnym, pozwala również art. 130 akapit 2 dyrektywy CRD.

Dodanie ust. 4 – 12 w art. 98e w ww. ustawie stanowi implementację art. 129 ust. 3 dyrektywy CRD, dodanego przez art. 1 ust. 31b dyrektywy CRD II, i ma na celu ustanowienie wytycznych dotyczących koordynacji działań oraz wymiany informacji,

a także procedury podejmowania wspólnych decyzji w zakresie nadawania i uaktualniania oceny nadzorczej (art. 98i) przez Komisję Nadzoru Finansowego oraz organy nadzoru w innych państwach członkowskich w ramach sprawowanego nadzoru skonsolidowanego.

Zmiana ust. 1 i 3 oraz dodanie ust. 7 w art. 98f w ww. ustawie ma na celu wyeliminowanie sytuacji, w której nie jest możliwe nałożenie na dom maklerski sankcji, gdy w momencie wydania przez Komisję Nadzoru Finansowego odpowiedniej decyzji, dom maklerski ponownie zaczął spełniać wymogi, a także możliwość nałożenia kary pieniężnej na podmiot, który nie spełnia wymogów kapitałowych. Dodany ust. 7 z kolei stanowi implementację art. 111 ust. 4 dyrektywy CRD i ma na celu elastyczne stosowanie sankcji administracyjno-prawnych w związku z niespełnianiem przez dom maklerski wymogów, w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

Zmiana ust. 1 w art. 98i w ww. ustawie podyktowana jest potrzebą lepszego ujęcia celu, o którym mowa w art. 124 dyrektywy CRD.

Zmiana ust. 4 w art. 100 w ww. ustawie ma na celu dopasowanie mechanizmu weryfikacji sprawozdań finansowych podmiotów nadzorowanych do potrzeb wykonywaniu nadzoru ostrożnościowego nad domami maklerskimi poprzez wyłączenie biegłych rewidentów spod obowiązku zachowania tajemnicy.

Dodanie ust. 1 pkt 2a i 2b i pkt 11 oraz ust. 1a – 1e w art. 105 w ww. ustawie stanowi implementację art. 57 lit. ca oraz art. 63a dyrektywy CRD zmienianych m.in. przez art. 1 pkt 7 i 10 dyrektywy CRD II oraz ma na celu odpowiednie realizowanie celu, o którym mowa w art. 13 ust. 2 dyrektywy CAD. Przedmiotowe przepisy określiły przede wszystkim kompetencje Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie wstrzymania umorzenia lub wykupu instrumentów hybrydowych, wstrzymania wypłaty odsetek lub udziały w zysku z instrumentów hybrydowych zaliczanych do kapitałów, w celu zwiększenia stabilności finansowej domów maklerskich. Zastosowane w ust. 1 pkt 2a i ust. 1c odwołania do instrumentów „innych niż akcje lub udziały” wynika bezpośrednio z odwołania do art. 57 lit. ca zawartego w art. 63a dyrektywy CRD. Stanowi ono, że są to instrumenty inne niż instrumenty zasadnicze tworzące kapitał zasadniczy, a zatem inne niż akcje lub udziały w rozumieniu przepisów o rachunkowości.

Zmiana ust. 3 i dodanie ust. 3a w art. 105b w ww. ustawie stanowi implementację art. 81 ust. 2 dyrektywy CRD, zmienionego przez art. 1 pkt 15 dyrektywy CRD II. Przedmiotowe przepisy wskazują warunki uznawania przez Komisję Nadzoru Finansowego

zewewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej (tzw. ECAI) oraz zobowiązują nadzorcę do uznania jako ECAI agencji ratingowych zarejestrowanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych.

Zmiana art. 167 ust. 1 pkt 1 ww. ustawie ma na celu umożliwienie Komisji Nadzoru Finansowego nałożenie odpowiedniej sankcji w przypadku niewykonywania wszystkich obowiązków z zakresu adekwatności kapitałowej, również dotyczących raportowania.

Zmiana w art. 167 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy ma na celu bardziej właściwe określenie maksymalnej wysokości kary pieniężnej, jaką Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć na dom maklerski w określonych przypadkach z zakresu adekwatności kapitałowej. Z uwagi na znaczną rozpiętość obrotów domów maklerskich w Polsce dotychczasowe kary pieniężne, ustalane w sposób kwotowy, mogły powodować nieuzasadnione i nieadekwatne różnicowanie odpowiedzialności administracyjno-prawnej domów maklerskich.

III. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym zmieniany jest następujący przepis:

Zmiana lit. q w art. 12 ust. 2 pkt 1 w ww. ustawie ma na celu usunięcie błędu w postaci nieprawidłowego odesłania.

Przedmiotowe zmiany, poza art. 98a ust. 3a i 3b, nie wymagają okresów dostosowawczych ani dla nadzorcy, ani dla podmiotów nadzorowanych.

Regulacja, zgodnie z art. 1 ust. 2 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 1, str. 446), nie będzie przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym, gdyż jej celem jest implementacja przepisów ww. dyrektyw.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej. Projektodawca informuje, że nie zostało zgłoszone zainteresowanie pracami nad projektem w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.), projektodawca nie przewiduje, aby zmiany z zakresu nadzoru ostrożnościowego, przedstawione w niniejszym projekcie, zwiększały koszty funkcjonowania Komisji Nadzoru Finansowego, w tym zmuszały Urząd Komisji Nadzoru Finansowego do zwiększenia zatrudnienia, i miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa (część 70). Należy zwrócić uwagę, że koszty działalności Komisji Nadzoru Finansowego i Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, w tym koszty związane ze współpracą międzynarodową w zakresie rynku finansowego, pokrywane są z wpłat wnoszonych przez podmioty nadzorowane, które są dochodami budżetu państwa. Należy również stwierdzić, że współpraca w zakresie rynku finansowego pomiędzy Komisją Nadzoru Finansowego i Urzędem Komisji a władzami nadzorczymi i regulatorami z państw członkowskich i z państw trzecich odbywała się już przed wejściem w życie przedmiotowego projektu i miała równie intensywny charakter jak w momencie ustanowienia nowych form współpracy przewidzianych w implementowanej dyrektywie CRD II (vide: kolegia) i obowiązków z nimi związanych. Dotychczas w sprawozdaniach o wykonaniu dochodów i wydatków budżetu państwa w części 70 informacje nt. kosztów współpracy międzynarodowej w zakresie nadzoru ostrożnościowego nie były wykazywane, dlatego też dokładne określenie skutków finansowych jest utrudnione. Niemniej jednak zakłada się, że obciążenia pozostaną na zbliżonym poziomie.

Ewentualny wzrost kosztów związanych ze współpracą Komisji Nadzoru Finansowego i Urzędu Komisji z innymi właściwymi władzami nadzorczymi nie może zostać jednoznacznie określony, gdyż będzie on wynikał z dalszego rozwoju rynku finansowego, a nie w związku z transpozycją dyrektywy CRD II.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałują przepisy projektowanej regulacji

Niniejsza ustawa oddziałuje na banki oraz domy maklerskie, które podlegają wymogom z zakresu adekwatności kapitałowej, a także na Urząd Komisji Nadzoru Finansowego.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Treść projektu była przedmiotem konsultacji międzyresortowych i społecznych z udziałem instytucji reprezentujących środowisko rynku finansowego, m.in.: Urzędem Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowym Bankiem Polskim, Ministerstwem Spraw Zagranicznych, Prokuratorią Generalną, Urzędem Zamówień Publicznych, Związkiem Banków Polskich, Izbą Domów Maklerskich, Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych S.A., Izbą Rozliczeniową Giełd Towarowych S.A., Towarową Giełdą Energii S.A.

Dyrektywa CRD II, tj. dyrektywa 2009/111/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 września 2009 r. zmieniająca dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 97) była również przedmiotem konsultacji społecznych na szczeblu unijnym.

Zgłoszone przez podmioty uwagi zostały poddane szczegółowej analizie i wiele z nich zostało uwzględnionych w projekcie, a w stosunku do pozostałych osiągnięto porozumienie i ostatecznie zostały one uznane za wycofane.

W dwóch sprawach, w których nie osiągnięto porozumienia, członek kierownictwa Ministerstwa Finansów, po analizie przedstawionej argumentacji, podjął decyzję rozstrzygającą o wycofaniu z projektu propozycji ustanowienia limitów dla domów maklerskich w przypadku posiadania przez nie znacznych pakietów akcji lub udziałów w podmiotach spoza sektora finansowego, a także o utrzymaniu w projekcie wyłączenia, spod rygorów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, wyboru biegłego rewidenta, w ramach sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego nadzoru nad rynkiem kapitałowym.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego. W związku z faktem, że współpraca w zakresie rynku finansowego pomiędzy władzami nadzorczymi i regulatorami z państw członkowskich i z państw trzecich odbywała się już przed wejściem w życie przedmiotowego projektu i miała intensywny charakter przewiduje się, że implementacja dyrektywy CRD II, w tym wprowadzenie nowych obowiązków dla Komisji Nadzoru Finansowego, nie będzie miała istotnego wpływu na sektor finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Przewiduje się, iż przedmiotowy projekt wpłynie pozytywnie na strukturę kapitałową banków i domów maklerskich, w tym funduszy własnych, tj. zwiększy bezpieczeństwo kapitałowe banków i domów maklerskich, w konsekwencji bezpieczeństwo transakcji realizowanych przez te podmioty. Należy podnieść, że co do zasady banki i domy maklerskie działające na polskim rynku finansowym już przed wejściem w życie niniejszej regulacji posiadały struktury i przeznaczały odpowiednie środki finansowe w celu spełniania wymogów związanych z adekwatnością kapitałową.

I tak na etapie uzgodnień międzyresortowych i społecznych nie zostało podniesione ani przez nadzorcę, ani przez partnerów społecznych, żeby obowiązek nieprzekraczania zaangażowań banków wobec banków krajowych, banków zagranicznych oraz instytucji kredytowych, jak również wobec podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie składających się z ww. podmiotów, wyższej z następujących kwot: 25 % funduszy własnych lub 150 mln euro, miał istotny wpływ na działalność banków i ich sytuację finansową.

Nie przewiduje się również, aby niniejsza regulacja miała istotny wpływ na działalność i sytuację finansową domów maklerskich. Należy bowiem podnieść, że ewentualny niekorzystny wpływ dodanego pkt 11 w art. 105 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi na strukturę kapitałową domów maklerskich zostanie zniwelowany przez późniejsze wejście w życie odpowiednich przepisów wykonawczych. Nie przewiduje się aby pozostałe zmiany przewidziane w art. 105 ww. ustawy co do zasady wywarły istotny wpływ na domy maklerskie. Wprowadzenie natomiast przepisów dot. sankcji ma przede wszystkim charakter prewencyjny i zdaniem projektodawcy zapewni odpowiednie podejście kierownictwa domów maklerskich do kwestii wymogów z zakresu adekwatności kapitałowej.

6. Wpływ projektu na sytuację i rozwój regionalny

Projekt nie wpływa na sytuację i rozwój regionalny.

7. Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Ustawa o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/111/WE z dnia 16 września 2009 r. zmieniająca dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
Art. 1 pkt 1	w art. 3 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: a) akapit pierwszy zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie: „1. Jedna lub więcej instytucji kredytowych mających siedzibę w tym samym państwie członkowskim i stale powiązanych z organem centralnym sprawującym nad nimi nadzór i ustanowionym w tym samym państwie członkowskim może być zwolnionych z wymogów art. 7 i art. 11 ust. 1, jeśli prawo krajowe stanowi, że:”; b) skreśla się akapit drugi i trzeci;	N			
Art. 1 pkt 2	w art. 4 wprowadza się następujące zmiany: a) pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) »instytucje«, do celów sekcji 2, 3 i 5 tytułu V rozdział 2, oznaczają instytucje określone w art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy	T	Art. 1 pkt 1	w art. 4 w ust. 1: pkt 16 otrzymuje brzmienie: „16) podmioty powiązane kapitałowo lub organizacyjnie – co najmniej dwa podmioty, z których przynajmniej jeden bezpośrednio lub	

	<p>2006/49/WE;”;</p> <p>b) pkt 45 lit. b) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„b) dwie lub więcej osób fizycznych lub prawnych, między którymi nie zachodzi stosunek kontroli opisany w lit. a), lecz które należy uznać za stanowiące jedno ryzyko, gdyż są one na tyle wzajemnie ze sobą powiązane, że powstanie problemów finansowych u jednej z nich, w szczególności trudności z finansowaniem lub spłatą, prawdopodobnie oznaczałoby, że inna osoba lub wszystkie inne osoby napotkałyby również trudności z finansowaniem lub spłatą swoich zobowiązań.”;</p> <p>c) dodaje się pkt 48 w brzmieniu:</p> <p>„48) »organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany« oznacza właściwy organ odpowiedzialny za sprawowanie na zasadzie skonsolidowanej nadzoru nad dominującymi instytucjami kredytowymi w UE oraz instytucjami kredytowymi kontrolowanymi przez dominujące finansowe spółki holdingowe w UE.”;</p>		<p>Art. 2 pkt 2</p>	<p>pośrednio wywiera znaczący wpływ na pozostałe, lub które stanowią dla banku jedno ryzyko ze względu na to, że kondycja finansowa jednego z nich, w szczególności trudności z pozyskiwaniem źródeł finansowania lub spłatą zobowiązań, może mieć wpływ na pogorszenie zdolności do pozyskiwania źródeł finansowania lub spłatę zobowiązań przez którykolwiek z pozostałych.”</p> <p>w ust. 2:</p> <p>pkt 13 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„13) instytucja – rozumie się dom maklerski, zagraniczną firmę inwestycyjną, bank krajowy, bank zagraniczny oraz instytucję kredytową;”;</p> <p>dodaje się punkt 22 w brzmieniu:</p> <p>„22) podmioty powiązane kapitałowo lub organizacyjnie - co najmniej dwa podmioty, z których przynajmniej jeden bezpośrednio lub pośrednio wywiera znaczący wpływ na pozostałe, lub które stanowią dla domu maklerskiego jedno ryzyko ze względu na to, że kondycja finansowa jednego z nich, w szczególności trudności z pozyskiwaniem źródeł finansowania lub spłatą zobowiązań, może mieć wpływ na pogorszenie zdolności do pozyskiwania źródeł finansowania lub spłatę zobowiązań przez którykolwiek z pozostałych.”;</p>	
--	---	--	-------------------------	--	--

<p>Art. 1 pkt 3</p>	<p>w art. 40 dodaje się ustęp w brzmieniu: „3. Wykonując swoje ogólne obowiązki, właściwe organy w jednym państwie członkowskim należycie uwzględniają potencjalny wpływ swoich decyzji na stabilność systemów finansowych we wszystkich innych zainteresowanych państwach członkowskich, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, w oparciu o informacje dostępne w stosownym czasie.”;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 8</p>	<p>„20. Komisja Nadzoru Finansowego planując i koordynując działania w celu podjęcia decyzji w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego uwzględnia zasadność działania właściwych władz nadzorczych, w tym środki nadzoru oraz praktykę ich stosowania, a także jego ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich.”</p>	
<p>Art. 2 pkt 2</p>	<p>„12d. Komisja, planując i koordynując działania w celu podjęcia decyzji w ramach sprawowania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym, uwzględnia zasadność działania właściwych organów nadzoru, w tym środki nadzoru i praktykę ich stosowania, a także jego ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich.”</p>				
<p>Art. 1 pkt 4</p>	<p>dodaje się artykuły w brzmieniu: „Artykuł 42a 1. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą zwrócić się z wnioskiem do właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia lub do organu sprawującego nadzór skonsolidowany w przypadkach, w których stosuje się art. 129 ust. 1, o uznanie oddziału instytucji kredytowej za istotny. Wniosek ten zawiera powody uznania oddziału za istotny ze szczególnym uwzględnieniem:</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 3</p>	<p>w art. 11 w ust. 2 dodaje się pkt 28 w brzmieniu: b) dodaje się pkt 28 w brzmieniu: „28) uznania oddziału instytucji kredytowej za istotny”</p>	
	<p>Art. 1 pkt 8</p>				
				<p>b) dodaje się ust. 12 – 21 w brzmieniu: „12. Komisja Nadzoru Finansowego informuje właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego lub właściwe władze nadzorcze sprawujące nadzór skonsolidowany nad instytucją kredytową o woli podjęcia współpracy w zakresie nadzoru nad istotnym oddziałem tej instytucji kredytowej.</p>	

	<p>a) kwestii, czy udział w rynku oddziału instytucji kredytowej pod względem depozytów przekracza 2% w przyjmującym państwie członkowskim;</p> <p>b) prawdopodobnego wpływu zawieszenia bądź zamknięcia działalności instytucji kredytowej na płynność rynkową oraz na systemy płatnicze, rozrachunkowe i rozliczeniowe w przyjmującym państwie członkowskim; oraz</p> <p>c) wielkości oraz znaczenia oddziału pod względem liczby klientów w kontekście systemu bankowego lub finansowego przyjmującego państwa członkowskiego.</p> <p>Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego oraz organ sprawujący nadzór skonsolidowany w przypadkach, w których stosuje się art. 129 ust. 1, dokładają wszelkich starań w celu podjęcia wspólnej decyzji w sprawie uznania oddziałów za istotne.</p> <p>W przypadku gdy wspólna decyzja nie zostanie podjęta w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku zgodnie z akapitem pierwszym, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego podejmują swoją własną decyzję dotyczącą uznania oddziału za istotny w ciągu kolejnych dwóch miesięcy. Przy podejmowaniu swoich decyzji właściwe organy przyjmującego państwa</p>			<p>13. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od otrzymania przez właściwe władze nadzorcze informacji, o której mowa w ust. 12, Komisja Nadzoru Finansowego oraz właściwe władze nadzorcze nie osiągną porozumienia, Komisja Nadzoru Finansowego, biorąc pod uwagę opinię wyrażoną przez właściwe władze nadzorcze, wydaje w ciągu kolejnych 2 miesięcy decyzję w przedmiocie uznania oddziału instytucji kredytowej za istotny, jeżeli jego działalność w Rzeczypospolitej Polskiej jest znacząca, w szczególności gdy spełnia on co najmniej jedną z następujących przesłanek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych jest wyższy niż 2%, 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali czynności bankowych wykonywanych w Rzeczypospolitej Polskiej, 3) zawieszenie bądź zakończenie działalności macierzystej instytucji kredytowej może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatniczych, rozrachunkowych i rozliczeniowych w Rzeczypospolitej Polskiej. <p>14. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 13, Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę opinię właściwej władzy nadzorczej oraz wszelkie istotne odstępstwa od tej opinii, otrzymanej w terminie 2 miesięcy od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 12.</p>	
--	---	--	--	---	--

	<p>członkowskiego uwzględniają wszelkie opinie i zastrzeżenia organu sprawującego nadzór skonsolidowany lub właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia.</p> <p>Decyzje, o których mowa w akapicie trzecim i czwartym, przedstawiane są w dokumencie zawierającym w pełni uzasadnioną decyzję i przekazywane zainteresowanym właściwym organom oraz uznawane za rozstrzygające i stosowane przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich.</p> <p>Uznanie oddziału za istotny nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych organów wynikające z niniejszej dyrektywy.</p> <p>2. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę oddział istotny, informacje, o których mowa w art. 132 ust. 1 lit. c) i d), oraz wykonują zadania, o których mowa w art. 129 ust. 1 lit. c), we współpracy z właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego.</p> <p>W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia dowiaduje się o sytuacji nadzwyczajnej w ramach instytucji kredytowej zgodnie z art. 130 ust. 1, zawiadamia o tym w najkrótszym możliwym terminie organy, o których mowa w art. 49 akapit czwarty i w art. 50. 3.</p>			<p>15. Decyzję, o której mowa w ust. 13, otrzymuje instytucja kredytowa, oddział oraz właściwe władze nadzorcze zainteresowanych państw członkowskich.</p> <p>16. Decyzja, o której mowa w ust. 13, nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych władz nadzorczych w stosunku do tego oddziału.</p> <p>17. W przypadku otrzymania informacji o działaniu istotnego oddziału banku krajowego na terytorium państwa goszczącego, w szczególności oddziału, którego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych w państwie goszczącym tego oddziału jest wyższy niż 2 % lub 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali czynności bankowych wykonywanych przez ten oddział, lub 3) zawieszenie bądź zakończenie działalności banku krajowego może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatniczych, rozrachunkowych i rozliczeniowych w państwie goszczącym <p>– Komisja Nadzoru Finansowego bezzwłocznie, nie później niż w terminie 2 miesięcy od otrzymania informacji o działaniu tego oddziału, podejmuje współpracę z właściwymi władzami nadzorczymi z tego państwa zgodnie z ust. 18, przekazując w szczególności informacje niezbędne do wykonywania nadzoru przez właściwe władze</p>	
--	---	--	--	--	--

	<p>W przypadku gdy art. 131a nie ma zastosowania, właściwe organy sprawujące nadzór nad instytucją kredytową z oddziałami istotnymi w innych państwach członkowskich ustanawiają kolegium organów nadzoru i przewodniczą mu, aby ułatwić współpracę zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu oraz z art. 42. Podstawę ustanowienia i funkcjonowania kolegium stanowią pisemne uzgodnienia ustalone przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia po konsultacjach z zainteresowanymi właściwymi organami. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia decydują, które właściwe organy uczestniczą w danym posiedzeniu lub w danych działaniach kolegium.</p> <p>W decyzji właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia uwzględniają zasadność – dla tych organów – działania związane z nadzorem, które ma zostać zaplanowane lub skoordynowane, w szczególności ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich, o których mowa w art. 40 ust. 3, i na obowiązki, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.</p> <p>Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia z wyprzedzeniem powiadamiają wszystkich członków kolegium o organizacji takich posiedzeń, głównych zagadnieniach do omówienia i działaniach, które należy</p>			<p>nadzorcze, z zachowaniem warunków określonych w art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3.</p> <p>18. W celu wykonywania nadzoru skonsolidowanego nad bankami działającymi w holdingach, o których mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego ustanawia i przewodniczy kolegium właściwych władz nadzorczych, zwanym dalej „kolegium”, zapewniając współpracę z właściwymi władzami nadzorczymi państw trzecich, właściwymi władzami nadzorczymi z państw goszczących istotny oddział banku krajowego oraz z bankami centralnymi, w przypadku gdy jest to niezbędne dla realizacji przez nie zadań przewidzianych prawem, w celu należytej współpracy i wymiany informacji, o których mowa w ust. 17.</p> <p>19. W przedmiocie uczestnictwa oraz działania właściwej władzy nadzorczej w kolegium, a także w przedmiocie zakresu i trybu funkcjonowania kolegiów rozstrzyga Komisja Nadzoru Finansowego po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi właściwymi władzami nadzoru. Komisja Nadzoru Finansowego, z wyprzedzeniem i w sposób wyczerpujący, powiadamia wszystkich członków kolegium o terminach posiedzeń, głównych zagadnieniach będących przedmiotem spotkań, działaniach, które należy przeanalizować lub podjąć, oraz o zastosowanych środkach nadzorczych.</p> <p>20. Komisja Nadzoru Finansowego planując i koordynując działania w celu podjęcia decyzji w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego, uwzględnia zasadność działania właściwych władz nadzorczych, w</p>	
--	--	--	--	---	--

	<p>przeanalizować. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia w odpowiednim czasie informują wszystkich członków kolegium o działaniach podjętych w trakcie tych posiedzeń lub o wprowadzonych środkach.</p> <p>Artykuł 42b</p> <p>1. Podczas wykonywania swoich obowiązków właściwe organy uwzględniają konwergencję w odniesieniu do instrumentów nadzoru oraz praktyk nadzorczych w zastosowaniu przepisów ustawowych, wykonawczych i wymogów administracyjnych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy. W tym celu państwa członkowskie zapewniają, aby:</p> <p>a) właściwe organy uczestniczyły w działaniach Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego;</p> <p>b) właściwe organy przestrzegały wytycznych, zaleceń, standardów i innych środków uzgodnionych przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego, a w przypadku ich nieprzestrzegania podają powody takiej sytuacji;</p> <p>c) krajowe mandaty powierzone właściwym organom nie ograniczały wykonywania przez nie ich zadań wynikających z członkostwa w Komitecie Europejskich Organów Nadzoru Bankowego lub z niniejszej dyrektywy.</p> <p>2. Co roku, począwszy od dnia 1 stycznia 2011 r., Komitet Europejskich Organów</p>		<p>Art. 2 pkt 1</p>	<p>tym środki nadzoru oraz praktykę ich stosowania, a także jego ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich.</p> <p>21. Z zastrzeżeniem obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o działaniach kolegium, w szczególności o sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje mu informacje, które są szczególnie istotne dla konwergencji praktyk nadzorczych.”.</p> <p>b) po ust.12 dodaje się ust. 12a-12j w brzmieniu:</p> <p>„12a. W przypadku otrzymania informacji o działaniu istotnego oddziału domu maklerskiego na terytorium państwa goszczącego, w szczególności oddziału, którego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych w państwie goszczącym tego oddziału jest wyższy niż 2 % lub 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali działalności wykonywanych przez ten oddział, lub 3) zawieszenie bądź zakończenie działalności domu maklerskiego może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatniczych, rozrachunkowych i rozliczeniowych w państwie goszczącym 	
--	---	--	---------------------	--	--

	<p>Nadzoru Bankowego przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdania z postępów w osiągnięciu konwergencji w zakresie nadzoru.”;</p>		<p>- Komisja bezzwłocznie, nie później niż w terminie 2 miesiące od otrzymania informacji o działaniu tego oddziału, podejmuje współpracę z właściwymi organami nadzoru z tego państwa zgodnie z ust. 12b, w tym polegającą na realizowaniu działań, o których mowa w art. 98c ust. 1 i 2, oraz przekazywaniu informacji niezbędnych do wykonywania nadzoru przez właściwe organy nadzoru, w szczególności informacje, o których mowa w art. 98c ust. 3 i 4.</p> <p>12b. W celu wykonywania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym nad podmiotami powiązаныmi kapitałowo lub organizacyjnie, w tym nad domem maklerskim, Komisja ustanawia i przewodniczy kolegium właściwych organów nadzoru, zwanym dalej „kolegium”, zapewniając współpracę z właściwymi organami nadzoru z państw trzecich, właściwymi organami nadzoru z państw goszczących istotny oddział firmy inwestycyjnej oraz z bankami centralnymi w przypadku, gdy jest to niezbędne dla realizacji przez nie zadań przewidzianych prawem, w celu należytej współpracy i wymiany informacji, w tym realizacji zadań, o których mowa w art. 98c – 98g.</p> <p>12c. W przedmiocie uczestnictwa oraz działania właściwego organu nadzoru w kolegium rozstrzyga Komisja. Komisja z wyprzedzeniem i w sposób wyczerpujący powiadamia wszystkich członków kolegium o terminach posiedzeń, głównych zagadnieniach będących przedmiotem spotkań, działaniach, które należy przeanalizować lub podjąć, oraz o zastosowanych środkach nadzorczych.</p>	
--	--	--	--	--

			<p>12d. Komisja, planując i koordynując działania w celu podjęcia decyzji w ramach sprawowania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym, uwzględnia zasadność działania właściwych organów nadzoru, w tym środki nadzoru i praktykę ich stosowania, a także jego ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich.</p> <p>12e. Z zastrzeżeniem obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej i obowiązku tajemnicy ustanowionego w porozumieniu, o którym mowa w ust. 13, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi o działaniach kolegium, w szczególności o sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje mu informacje, które są szczególnie istotne dla konwergencji praktyk nadzorczych.</p> <p>12f. Komisja informuje właściwe organy nadzoru państwa macierzystego lub właściwe organy nadzoru sprawującego nadzór w ujęciu skonsolidowanym o woli podjęcia współpracy w zakresie nadzoru nad istotnym oddziałem firmy inwestycyjnej.</p> <p>12g. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od otrzymania przez właściwe organy nadzoru informacji, o której mowa w ust. 12f, Komisja i właściwe organy nadzoru państwa członkowskiego nie osiągną porozumienia, Komisja, biorąc pod uwagę opinię wyrażoną przez właściwe władze nadzorcze, wydaje w ciągu kolejnych 2 miesięcy decyzję w przedmiocie uznania oddziału firmy inwestycyjnej za istotny, jeżeli jego działalność w Rzeczypospolitej Polskiej jest</p>	
--	--	--	---	--

			<p>znacząca, w szczególności gdy spełnia on co najmniej jedną z następujących przesłanek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych jest wyższy niż 2%; 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali działalności wykonywanych przez ten oddział w Rzeczypospolitej Polskiej; 3) zawieszenie bądź zakończenie działalności macierzystej instytucji kredytowej może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatniczych, rozrachunkowych i rozliczeniowych w Rzeczypospolitej Polskiej. <p>12h. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 12g, Komisja bierze pod uwagę opinię właściwego organu nadzoru oraz uwzględnia wszelkie istotne odstępstwa od tej opinii, otrzymanej w terminie 2 miesięcy od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 12f.</p> <p>12i. Decyzję, o której mowa w ust. 12g, otrzymuje firma inwestycyjna, istotny oddział firmy inwestycyjnej oraz właściwe organy nadzoru zainteresowanych państw członkowskich.</p> <p>12j. Decyzja, o której mowa w ust. 12g, jest ostateczna i podlega natychmiastowemu wykonaniu. Decyzja ta nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych organów nadzoru w stosunku do tego oddziału.”,</p>	
Art. 1	w art. 49 wprowadza się następujące zmiany:	T	Art. 1	w art. 10a w ust. 4:

pkt 5	<p>a) akapit pierwszy lit. a) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„a) bankom centralnym w europejskim systemie banków centralnych i innym organom pełniącym podobną funkcję w zakresie ich uprawnień jako organów monetarnych, w przypadku gdy informacje te są istotne w kontekście wykonywania ich zadań ustawowych, w tym prowadzenia polityki monetarnej i zapewniania związanej z tym płynności, nadzoru nad systemami płatności, rozliczeń i rozrachunku papierów wartościowych oraz zabezpieczenia stabilności systemu finansowego;”;</p> <p>b) dodaje się akapit w brzmieniu:</p> <p>„W sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w art. 130 ust. 1, państwa członkowskie zezwalają właściwym organom na przekazywanie informacji bankom centralnym w europejskim systemie banków centralnych, w przypadku gdy takie informacje są istotne w kontekście wykonywania ich zadań ustawowych, w tym prowadzenia polityki monetarnej i zapewniania związanej z tym płynności, nadzoru nad systemami płatności, rozliczeń i rozrachunku oraz zabezpieczenia stabilności systemu finansowego.”;</p>		pkt 2	<p>„3) udzielenie informacji bankowi centralnemu, będącemu w europejskim systemie banków centralnych, niezbędnych do realizacji przez niego zadań ustawowych, w tym zadań dotyczących polityki monetarnej i zapewnienia związanej z tym płynności, zadań związanych z nadzorem nad systemami płatności, rozliczeń i rozrachunku oraz zadań realizowanych w przypadku zagrożenia dla stabilności systemu finansowego;”</p> <p>Art. 2 w art. 98c:</p> <p>pkt 3 a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a (...) w brzmieniu:</p> <p>„1a. W przypadku gdy Narodowy Bank Polski poweźmie informację, o której mowa w ust. 1, bezzwłocznie zawiadamia o tym Komisję.”</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:</p> <p>„3. Komisja zawiadamia również bank centralny, będący w europejskim systemie banków centralnych, o sytuacji, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy uzna, że uzyskane informacje są istotne dla wykonywania przez niego zadań przewidzianych prawem, w szczególności prowadzenia polityki monetarnej i zapewniania związanej z tym płynności, nadzoru nad systemami płatności, rozliczeń i rozrachunku oraz zabezpieczenia stabilności systemu finansowego; przepis ust. 1b stosuje się odpowiednio.”</p>	
Art. 1	w art. 50 dodaje się akapit w brzmieniu:	T	Art. 1	w art. 10a w ust. 4:	

pkt 6	„W sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w art. 130 ust. 1, państwa członkowskie zezwalają właściwym organom na ujawnianie informacji istotnych dla działów, o których mowa w pierwszym ustępie niniejszego artykułu, we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich.”;		pkt 2 Art. 2 pkt 3	„4) udzielenie informacji właściwym władzom nadzorczym zainteresowanych państw członkowskich w przypadku zagrożenia stabilności krajowego systemu finansowego oraz w wykonaniu zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej.”; a) po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu: „4. Komisja w przypadku zwrócenia się z prośbą przez właściwy organ państwa członkowskiego, odpowiedzialnego za ustawodawstwo dotyczące nadzoru nad instytucjami kredytowymi, instytucjami finansowymi, zakładami ubezpieczeń oraz w zakresie usług inwestycyjnych, o udzielenie informacji o sytuacji, o której mowa w ust. 1, ujawnia tę informację, jeżeli ma to znaczenie dla sprawowanego w tych państwach nadzoru ostrożnościowego.”;	
Art. 1 pkt 7	w art. 57 wprowadza się następujące zmiany: a) lit. a) otrzymuje brzmienie: a) kapitału w rozumieniu art. 22 dyrektywy 86/635/EWG, w zakresie, w jakim został on wpłacony, łącznie z azio emisyjnym, w pełni pokrywa straty w sytuacjach kontynuowania działalności gospodarczej, a w przypadku bankructwa lub likwidacji ma niższą pozycję niż wszystkie inne wierzytelności.”; b) dodaje się lit. ca) w brzmieniu:	T		Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U.z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.) Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U.z 2010 r., Nr 211, poz.1384)	

	<p>ca) instrumentów innych niż te, o których mowa w lit. a), a które spełniają wymogi określone w art. 63 ust. 2 lit. a), c), d) i e) i w art. 63a;”;</p> <p>c) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Do celów lit. b), państwa członkowskie zezwalają na włączanie do tej pozycji zysku z bieżącego okresu lub zysku rocznego przed podjęciem formalnej decyzji jedynie wówczas, gdy zysk ten został zweryfikowany przez osoby odpowiedzialne za badanie sprawozdań finansowych i zostało wykazane w sposób zadowalający dla właściwych organów, iż kwota zysku została wyliczona zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 86/635/EWG i podana w ujęciu netto, pomniejszona o wszelkie dające się przewidzieć obciążenia lub dywidendy.”;</p>				
Art. 1 pkt 8	<p>art. 61 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Pojęcie funduszy własnych określonych w art. 57 lit. a)–h) obejmuje maksymalną liczbę pozycji i kwot. Państwa członkowskie mogą zdecydować o stosowaniu tych pozycji oraz odejmowaniu pozycji innych niż wymienione w art. 57 lit. i)–r).”;</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U.z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U.z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	
Art. 1 pkt 9	<p>w art. 63 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:</p> <p>„Instrumenty, o których mowa w art. 57 lit. ca), powinny spełniać wymogi określone w lit. a), c), d) i e) niniejszego artykułu.”;</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U.z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotie</p>	

				instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U.z 2010 r., Nr 211, poz.1384)	
Art. 1 pkt 10	<p> dodaje się artykuł w brzmieniu:</p> <p> „Artykuł 63a</p> <p> 1. Instrumenty, o których mowa w art. 57 lit. ca), spełniają wymogi określone w ust. 2–5 niniejszego artykułu.2.</p> <p> 2. Instrumenty te nie mają ustalonego terminu wykupu lub termin ich pierwotnej zapadalności wynosi co najmniej 30 lat. Instrumenty mogą zawierać jedną lub więcej opcji kupna według wyłącznego uznania emitenta, jednak nie powinny być umarzone przed upływem pięciu lat od daty ich wyemitowania. W przypadku gdy postanowienia regulujące instrumenty bez ustalonego terminu wykupu w pewnym stopniu zachęcają instytucje kredytowe do umarzania instrumentów zgodnie z ustaleniami właściwych organów, taka zachęta może nastąpić w ciągu dziesięciu lat od daty wyemitowania. Postanowienia regulujące instrumenty terminowe nie zezwalają na jakąkolwiek zachętę do umorzenia poza terminem zapadalności.</p> <p> Instrumenty terminowe i bez ustalonego terminu wykupu mogą być wykupywane bądź umarzone wyłącznie za uprzednią zgodą właściwych organów. Właściwe organy mogą udzielić pozwolenia, pod warunkiem że wniosek zostanie złożony z inicjatywy instytucji kredytowej i ani warunki finansowe, ani wypłacalność instytucji kredytowej nie są w nienależyty sposób naruszone. Właściwe organy mogą</p>	T	Art. 2 pkt 8	<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U.z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>w art.105:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> – po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu: <ul style="list-style-type: none"> „2a) zaliczenie do kapitałów nadzorowanych domu maklerskiego instrumentów finansowych wyemitowanych przez dom maklerski, innych niż akcje albo udziały, o nieoznaczonym terminie wykupu lub z pierwotnym terminem zapadalności wynoszącym co najmniej 30 lat; 2b) wykup lub umorzenie instrumentów wymienionych w ust. 1 pkt 2a, zaliczonych do kapitałów zasadniczych domu maklerskiego, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2;”; – dodaje się pkt 11 w brzmieniu: <ul style="list-style-type: none"> „11) zaliczanie przez dom maklerski kapitałów uzupełniających III kategorii, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, do kapitałów nadzorowanych.”; <p>b) po ust. 1 dodaje się ustępy 1a-1f w brzmieniu:</p>	

zażądać od instytucji zastąpienia instrumentów pozycjami o takiej samej lub wyższej jakości, o których mowa w art. 57 lit. a) lub ca).

Właściwe organy wymagają zawieszenia umorzenia instrumentów terminowych w przypadku, gdy instytucja kredytowa nie spełnia wymogów kapitałowych określonych w art. 75, oraz mogą wymagać takiego zawieszenia w innym terminie w oparciu o warunki finansowe i wypłacalność instytucji kredytowych.

Właściwy organ może w dowolnym czasie udzielić pozwolenia na wcześniejsze umorzenie instrumentów terminowych lub bez ustalonego terminu wykupu w sytuacji, gdy nastąpiła zmiana w obowiązującym systemie podatkowym lub mającej zastosowanie klasyfikacji regulacyjnej takich instrumentów, która była niemożliwa do przewidzenia w dniu emisji. 3.

3. Postanowienia regulujące dany instrument zezwalają instytucji kredytowej na anulowanie, w razie potrzeby, płatności odsetek lub dywidend za nieograniczony okres na zasadzie nie skumulowanej.

Instytucja kredytowa anuluje jednak takie płatności w przypadku, gdy nie spełnia ona wymogów kapitałowych określonych w art. 75.

Właściwe organy mogą wymagać anulowania takich płatności w oparciu o sytuację finansową i wypłacalność

1a. Komisja, w drodze decyzji, może wstrzymać umorzenie lub wykup instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, w przypadku gdy całkowity wymóg kapitałowy domu maklerskiego, określony na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy, jest wyższy od poziomu jego kapitałów nadzorowanych lub gdy dom maklerski nie utrzymuje odpowiedniego poziomu kapitału wewnętrznego, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5, a także w przypadku gdy uzna, że jest to właściwe z uwagi na sytuację finansową domu maklerskiego.

1b. Komisja, w drodze decyzji, może zmienić decyzję dotyczącą zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 2a, jeżeli uzna, że instrumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, przestały – lub istnieje uzasadniona obawa, że w krótkim odstępie czasu przestaną – spełniać wymogi, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2.

1c. Na wniosek domu maklerskiego Komisja, w drodze decyzji, może zezwolić na wcześniejsze umorzenie instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, w przypadku gdy nastąpiła, mająca znaczenie dla traktowania tych instrumentów, zmiana w prawie podatkowym lub klasyfikacji, która nie była możliwa do przewidzenia w dniu ich emisji.

	<p>instytucji kredytowej. Każde takie anulowanie pozostaje bez uszczerbku dla prawa instytucji kredytowej do zastąpienia wypłaty odsetek lub dywidend wypłatą w formie instrumentu, o którym mowa w art. 57 lit. a), pod warunkiem że każdy taki mechanizm pozwala instytucji kredytowej na zachowanie zasobów finansowych. Zastąpienie takie może być regulowane specjalnymi warunkami ustalonymi przez właściwe organy.</p> <p>4. Postanowienia regulujące dany instrument określają taką wartość kapitału, niespłaconych odsetek lub dywidend, która pokrywa straty i nie utrudnia rekapitalizacji instytucji kredytowej poprzez odpowiednie mechanizmy opracowane przez Komisję Europejskich Organów Nadzoru Bankowego na mocy ust. 6.</p> <p>5. W przypadku bankructwa lub likwidacji instytucji kredytowej instrumenty mają niższą rangę niż pozycje, o których mowa w art. 63 ust. 2.6.</p> <p>6. Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego opracowuje wytyczne mające na celu konwergencję praktyk nadzorczych w zakresie instrumentów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu i art. 57 lit. a), oraz monitoruje ich stosowanie. Do dnia 31 grudnia 2011 r. Komisja dokonuje przeglądu stosowania niniejszego artykułu i przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami w celu</p>			<p>1d. Komisja, udziela zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 2b, w przypadku, gdy dom maklerski spełnia całkowity wymóg kapitałowy, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, i utrzymuje odpowiedni poziom kapitału wewnętrznego, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5, oraz uzna, że sytuacja finansowa domu maklerskiego na to pozwala. Komisja, w uzasadnionych przypadkach może, w drodze decyzji, zażądać od domu maklerskiego zamiany tych instrumentów na:</p> <ol style="list-style-type: none">1) instrumenty, które, w przypadku ogłoszenia upadłości emitenta, będą dawały posiadaczowi prawo do zaspokojenia roszczeń w dalszej kolejności w stosunku do roszczeń wynikających z instrumentów podlegających zamianie,2) akcje lub udziały domu maklerskiego. <p>1e. Komisja, w drodze decyzji, może wstrzymać wypłatę odsetek lub udziału w zysku z instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, w przypadku, gdy dom maklerski nie spełnia całkowitego wymogu kapitałowego, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust.1 pkt 2, lub nie utrzymuje odpowiedniego poziomu kapitału wewnętrznego, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5, a także w przypadku, gdy uzna, że jest to właściwe z uwagi na sytuację</p>	
--	---	--	--	---	--

	zapewnienia wysokiej jakości funduszy własnych.”;			<p>finansową domu maklerskiego. Decyzja ta nie narusza prawa do wydania akcji albo udziałów domu maklerskiego w zamian za wypłatę odsetek lub udziału w zysku tego domu maklerskiego, o ile jeżeli pozwoli to domowi maklerskiemu na zachowanie odpowiednich zasobów finansowych.”;</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U.z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	
Art. 1 pkt 11	<p>art. 65 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„a) wszelkie udziały mniejszościowe w rozumieniu art. 21 dyrektywy 83/349/EWG, w przypadku gdy integracja jest przeprowadzona metodą pełną; wszelkie instrumenty, o których mowa w art. 57 lit. ca), które skutkują udziałami mniejszościowymi, spełniają wymogi wynikające z art. 63 ust. 2 lit. a), c), d) i e) oraz art. 63a i 66;”;</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U.z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U.z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	
Art. 1 pkt 12	<p>w art. 66 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Pozycje, o których mowa w art. 57 lit. d)–h), podlegają następującym limitom:</p> <p>a) suma pozycji, o których mowa w art. 57 lit. d)–h) nie może przekraczać maksymalnej wysokości 100 % sumy pozycji z lit. a)–ca) pomniejszonej o pozycje z lit. i), j) i k) tego artykułu; oraz</p> <p>b) suma pozycji, o których mowa w art.</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U.z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U.z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	

57 lit. g)–h)nie może przekraczać maksymalnej wysokości 50 % sumy pozycji z lit. a)–ca), pomniejszonej o pozycje z lit. i), j) i k) tego artykułu.

1a) Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu, suma pozycji w art. 57 lit. ca) podlega następującym limitom:

a) instrumenty, które muszą zostać przekształcone w sytuacjach nadzwyczajnych, i mogą zostać przekształcone z inicjatywy właściwych organów w dowolnym czasie w oparciu o sytuację finansową i sytuację dotyczącą wypłacalności emitenta, w pozycje, o których mowa w art. 57 lit. a),we wcześniej określonym zakresie ogółem nie mogą przekraczać maksymalnej wysokości 50 % sumy pozycji z lit. a)–ca) pomniejszonej o pozycje z lit. i),j) i k) tego artykułu;

b) w ramach limitu, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu, suma wszystkich innych instrumentów nie może przekraczać maksymalnej wysokości 35 % sumy pozycji z lit. a)–ca) pomniejszonej o pozycje z art. 57 lit. i), j) i k);

c) w ramach limitów, o których mowa w lit. a) i b)niniejszego ustępu, suma instrumentów terminowych i instrumentów z postanowieniami zachęcającymi instytucje kredytowe do umarzania instrumentów nie może przekraczać maksymalnej wysokości 15 % sumy pozycji z lit. a)–ca) pomniejszonej o pozycje z art. 57 lit. i), j)

	<p>i k);</p> <p>d) suma pozycji przekraczająca limity określone w lit. a), b) i c) musi podlegać limitowi określonemu w ust. 1 niniejszego artykułu.</p> <p>2. Suma pozycji, o których mowa w art. 57 lit. l)–r), jest w połowie odliczana od sumy pozycji, o których mowa w art. 57 lit. a)–ca), pomniejszonej o sumę pozycji, o których mowa w lit. i), j) i k), oraz w połowie odsumy pozycji, o których mowa w lit. d)–h) tego artykułu, przy zastosowaniu limitów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu. Jeżeli połowa sumy pozycji w art. 57 lit. l)–r) jest większa od sumy pozycji w lit. d)–h) tego artykułu, różnicę należy odjąć od sumy pozycji w lit. a)–ca), pomniejszonej o sumę pozycji w lit. i), j) i k) tego artykułu. Pozycji, o których mowa w art. 57 lit. r), nie odejmuje się, jeżeli zostały one ujęte w obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem do celów art. 75 zgodnie z załącznikiem IX część 4.”;</p> <p>b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. W sytuacjach nadzwyczajnych właściwe organy mogą zezwolić instytucjom kredytowym na tymczasowe przekroczenie limitów określonych w ust. 1 i 1a.”;</p>				
Art. 1 pkt 13	<p>podtytuł tytułu V rozdziału 2 sekcji 2 podsekcji 2 „Obliczanie wymogów” otrzymuje brzmienie „Wymogi w zakresie obliczeń i sprawozdawczości”;</p>	N			

Art. 1 pkt 14	<p>w art. 74 ust. 2 po pierwszym akapicie dodaje się akapit w brzmieniu:</p> <p>„Do celów przekazywania tych obliczeń przez instytucje kredytowe właściwe organy zastosują, do dnia 31 grudnia 2012 r., jednolite formaty, częstotliwości i terminy przedkładania sprawozdań. Aby to ułatwić, Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego opracowuje wytyczne z myślą o wprowadzeniu we Wspólnocie jednolitego formatu sprawozdań przed dniem 1 stycznia 2012 r. Format sprawozdań jest proporcjonalny do charakteru, zakresu i stopnia złożoności działalności instytucji kredytowych.”;</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz.U. z 2005 Nr 1, poz. 2 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 4 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U.z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	
Art. 1 pkt 15	<p>art. 81 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Właściwe organy uznają instytucję ECAI za kwalifikującą się do celów art. 80 jedynie wówczas, gdy są w pełni przekonane, że stosowana przez nią metoda oceny jest zgodna z wymogami obiektywności, niezależności, regularnego przeglądu i przejrzystości, a opracowywana za jej pomocą ocena zdolności kredytowej spełnia wymogi wiarygodności i przejrzystości. Do omawianych celów właściwe organy uwzględniają kryteria techniczne określone w załączniku VI część 2. W przypadku gdy instytucja ECAI jest zarejestrowana jako kredytowa agencja ratingowa zgodnie z rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w</p>	T	Art. 2 pkt 9	<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U.z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>w art.105b:</p> <p>a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Na wniosek domu maklerskiego lub zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej Komisja uznaje, w drodze uchwały, zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, pod warunkiem że opracowywane przez nią oceny wiarygodności kredytowej zapewniają, że ich wykorzystanie przez dom maklerski spowoduje prawidłowe obliczenie wymogów kapitałowych przez ten dom maklerski. Komisja w szczególności bada, czy stosowana przez tę instytucję metodologia opracowywania ocen</p>	

	<p>sprawie agencji ratingowych, właściwe organy uznają, że spełnione zostały wymogi obiektywności, niezależności, regularnego przeglądu i przejrzystości w odniesieniu do zawartych w nim metod oceny.</p>		<p>wiarygodności kredytowej jest obiektywna, niezależna, przejrzysta i podlega regularnemu przeglądowi oraz czy wydane oceny wiarygodności kredytowej spełniają wymogi wiarygodności i przejrzystości. Komisja może także dokonać uznania z urzędu zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej uznanej przez inny właściwy organ państwa członkowskiego.”,</p> <p>b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. Komisja z urzędu wpisuje do rejestru, o którym mowa w ust. 2, zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, która jest zarejestrowana jako agencja ratingowa zgodnie z rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz.U.WE L 302 z 17 listopada 2009 r., str. 1).”;</p>	
<p>Art. 1 pkt 16</p>	<p>w art. 87 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 11 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„11. W przypadku gdy ekspozycje w formie przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania spełniają kryteria określone w załączniku VI część 1 ust. 77 i 78, a instytucja kredytowa wie o wszystkich lub o części ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, instytucja kredytowa analizuje wspomniane ekspozycje bazowe, aby obliczyć kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwoty oczekiwanych strat zgodnie z metodami</p>	<p>T</p>	<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrocie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	

określonymi w niniejszej podsekcji. Ust. 12 stosuje się do tej części ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, których instytucja kredytowa nie jest świadoma lub nie jest wystarczająco świadoma. Ust. 12 stosuje się w szczególności w przypadku, gdyby analiza ekspozycji bazowych w celu obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwot oczekiwanych strat zgodnie z metodami określonymi w niniejszej podsekcji była nadmiernie uciążliwa dla instytucji kredytowej.

W przypadku gdy instytucja kredytowa nie spełnia warunków pozwalających na stosowanie metod określonych w niniejszej podsekcji w odniesieniu do wszystkich lub części ekspozycji bazowych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwoty oczekiwanych strat obliczane są zgodnie z następującymi metodami:

a) w przypadku ekspozycji należących do klasy ekspozycji wymienionej w art. 86 ust. 1 lit. e) – zgodnie z metodą określoną w załączniku VII część 1pkt 19–21;

b) w przypadku wszystkich innych ekspozycji bazowych stosuje się metodę określoną w art. 78–83, z zastrzeżeniem następujących zmian:

(i) w przypadku ekspozycji, którym nadaje się szczególną wagę ryzyka odpowiadającą ekspozycjom bez ratingu lub podlegającym stopniowi jakości kredytowej przynoszącemu najwyższą

	<p>wagę ryzyka danej klasie ekspozycji, waga ryzyka musi zostać pomnożona przez współczynnik 2, ale nie może być ona wyższa niż 1 250 %;</p> <p>(ii) w przypadku wszystkich innych ekspozycji waga ryzyka musi zostać pomnożona przez współczynnik 1,1 i musi jej zostać nadana minimalna wartość 5 %.</p> <p>W przypadku gdy instytucja kredytowa nie jest w stanie, do celów lit. a), dokonać rozróżnienia między ekspozycjami w papierach kapitałowych niepublicznych, ekspozycjami w papierach giełdowych i innymi ekspozycjami kapitałowymi, instytucja traktuje takie ekspozycje jako inne ekspozycje kapitałowe. Bez uszczerbku dla art. 154 ust. 6, jeżeli takie ekspozycje, postrzegane łącznie z bezpośrednimi ekspozycjami instytucji kredytowej w danej klasie ekspozycji, nie są istotne w rozumieniu art. 89 ust. 2, wówczas art. 89 ust. 1 tego artykułu może być stosowany pod warunkiem zatwierdzenia przez właściwe organy.”;</p> <p>b) w ust. 12 akapit drugi otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Alternatywnie wobec metody opisanej w pierwszym akapicie, instytucje kredytowe mogą same dokonywać obliczeń lub polegać na obliczeniach i sprawozdaniach stron trzecich dotyczących średnich kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w oparciu o ekspozycje bazowe przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, zgodnie z metodami, o których mowa w art. 11 lit. a) i b), pod warunkiem że w należyty sposób</p>				
--	---	--	--	--	--

	zapewniona została prawidłowość obliczeń i sprawozdań.”;				
Art. 1 pkt 17	art. 89 ust. 1 lit. d) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie: „d) ekspozycji wobec rządów państw członkowskich oraz ich rządów regionalnych, władz lokalnych i organów administracyjnych, pod warunkiem że:”.	T		Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.) Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrocie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)	
Art. 1 pkt 18	art. 97 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Właściwe organy uznają instytucję ECAI za kwalifikującą się do celów ust. 1 niniejszego artykułu jedynie wówczas, gdy stwierdzą, że spełnia ona wymogi określone w art. 81, uwzględniając kryteria techniczne załącznika VI część 2, oraz że może ona wykazać się umiejętnym działaniem w dziedzinie sekurytyzacji, potwierdzonym uznaniem na rynku. W przypadku gdy instytucja ECAI jest zarejestrowana jako kredytowa agencja ratingowa zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009, właściwe organy uznają, że spełnione zostały wymogi obiektywności, niezależności, regularnego przeglądu i przejrzystości w odniesieniu do zawartych w nim metod oceny.”;	T	Art. 2 pkt 10	Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.) w art.105b: c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Na wniosek domu maklerskiego lub zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej, Komisja uznaje, w drodze uchwały, zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, pod warunkiem, że opracowywane przez nią oceny wiarygodności kredytowej zapewniają, że ich wykorzystanie przez dom maklerski spowoduje prawidłowe obliczenie wymogów kapitałowych przez ten dom maklerski. Komisja w szczególności bada, czy stosowana przez tę instytucję metodologia opracowywania ocen wiarygodności kredytowej jest obiektywna, niezależna, przejrzysta i podlega regularnemu przeglądowi oraz czy wydane oceny wiarygodności kredytowej spełniają	

				wymogi wiarygodności i przejrzystości. Komisja może także dokonać uznania z urzędu.”,	
Art. 1 pkt 19	<p>w art. 106 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Ekspozycje nie obejmują żadnej z następujących pozycji:</p> <p>a) w przypadku transakcji walutowych: ekspozycji powstałych w normalnym toku rozliczeń w terminie dwóch dni roboczych po dokonaniu płatności;</p> <p>b) w przypadku transakcji kupna lub sprzedaży papierów wartościowych: ekspozycji powstałych w normalnym toku rozliczeń w terminie pięciu dni roboczych po dokonaniu płatności lub dostawie papierów, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej;</p> <p>c) w przypadku świadczenia klientom usług transferu środków pieniężnych, łącznie z usługami realizacji zleceń dokonania płatności, rozrachunku i rozliczeń we wszystkich walutach i bankowości korespondencyjnej lub usług w zakresie rozliczeń, rozrachunków i przechowywania instrumentów finansowych, opóźnione wpływy w formie finansowania i inne ekspozycje wynikające z działalności klienta, które trwają nie dłużej niż do następnego dnia roboczego; lub</p> <p>d) w przypadku świadczenia usług transferu środków pieniężnych, łącznie z</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U.z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U.z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	

	<p>realizacją zleceń dokonania płatności, usług w zakresie rozrachunków i rozliczeń we wszystkich walutach oraz usług bankowości korespondencyjnej: ekspozycje w ciągu dnia wobec instytucji świadczących te usługi.</p> <p>Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego określa wytyczne w celu poprawy konwergencji praktyk nadzorczych przy stosowaniu wyłączeń określonych w lit. c) i d).”;</p> <p>b) dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>„3. W celu określenia, czy istnieją grupy powiązanych klientów w odniesieniu do ekspozycji, o których mowa w art. 79 ust. 1 lit. m), o) i p), w przypadku gdy istnieje ekspozycja wobec aktywów bazowych, instytucja kredytowa ocenia program, jego ekspozycje bazowe lub oba te elementy. W tym celu instytucja kredytowa ocenia istotę gospodarczą i ryzyko nieodłącznie związane ze strukturą transakcji.”;</p>				
Art. 1 pkt 20	<p>art. 107 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Artykuł 107</p> <p>Do celów obliczania wartości ekspozycji zgodnie z niniejszą sekcją termin »instytucja kredytowa« oznacza również każde przedsiębiorstwo prywatne lub państwowe, łącznie z jego oddziałami, które jest zgodne z definicją »instytucji kredytowej« i posiada zezwolenie wydane w państwie trzecim.”;</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U.z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U.z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	
Art. 1 pkt 21	<p>art. 110 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Artykuł 110</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o</p>	

	<p>1. Instytucja kredytowa dostarcza właściwym organom poniższe informacje dotyczące każdej dużej ekspozycji, w tym dużych ekspozycji wyłączonych z zastosowania art. 111 ust. 1:</p> <p>a) dane identyfikujące klienta lub grupę powiązanych klientów, wobec których instytucja kredytowa posiada dużą ekspozycję;</p> <p>b) wartość ekspozycji przed uwzględnieniem skutków ograniczenia ryzyka kredytowego, jeżeli ma to zastosowanie;</p> <p>c) w stosownych przypadkach, rodzaj rzeczywistej lub nierzeczywistej ochrony kredytowej;</p> <p>d) wartość ekspozycji po uwzględnieniu skutków ograniczenia ryzyka kredytowego obliczonego do celów art. 111 ust. 1.</p> <p>W przypadku gdy instytucja kredytowa podlega art. 84–89, należy udostępnić właściwym organom jej 20 największych ekspozycji w ujęciu skonsolidowanym, oprócz ekspozycji wyłączonych ze stosowania art. 111 ust. 1.2.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają sporządzanie sprawozdań przynajmniej dwa razy w roku. Począwszy od dnia 31 grudnia 2012 r., właściwe organy stosują jednolite formaty, częstotliwości i terminy sprawozdań. Aby to ułatwić, Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego opracowuje wytyczne w celu wprowadzenia we Wspólnocie jednolitego</p>			<p>Narodowym Banku Polskim (Dz.U. z 2005 Nr 1, poz. 2 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 4 ustawy obrotie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U.z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	
--	--	--	--	--	--

	<p>formatu sprawozdań przed dniem 1 stycznia 2012 r. Format sprawozdań jest proporcjonalny do charakteru, zakresu i stopnia złożoności działalności instytucji kredytowych.</p> <p>3. Państwa członkowskie wymagają, aby instytucje kredytowe analizowały, w możliwym zakresie, swoje ekspozycje wobec emitentów zabezpieczeń, dostawców nieruchomości ochrony ryzyka kredytowego i aktywów bazowych zgodnie z art. 106 ust. 3 pod kątem ewentualnych koncentracji oraz, w stosownych przypadkach, podejmowały działania lub przedstawiały sprawozdania właściwym dla nich organom z wszelkich istotnych ustaleń.”;</p>				
Art. 1 pkt 22	<p>w art. 111 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Instytucja kredytowa nie przyjmuje na siebie ekspozycji, po uwzględnieniu wpływu technik ograniczania ryzyka kredytowego zgodnie z art. 112–117, wobec klienta lub grupy powiązanych klientów, której wartość przekracza 25 % jej funduszy własnych.</p> <p>W przypadku gdy klient ten jest instytucją lub gdy grupa powiązanych klientów składa się z co najmniej jednej instytucji, wartość ta nie przekracza 25 % funduszy własnych instytucji kredytowej lub 150 mln EUR, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa, przy założeniu, że suma wartości ekspozycji, po uwzględnieniu wpływu technik</p>	T	Art. 1 pkt 4	<p>w art. 71:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Suma wierzytelności banku, udzielonych przez bank zobowiązań pozabilansowych oraz posiadanych przez bank bezpośrednio lub pośrednio akcji lub udziałów w innym podmiocie, wniesionych dopłat w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością lub też wkładów albo sum komandytowych – w zależności od tego, która z tych kwot jest większa – w spółce komandytowej lub komandytowo-akcyjnej (zaangażowanie), z uwzględnieniem technik ograniczania ryzyka kredytowego określonych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 128 ust. 6 pkt 1, 3 – 5a i 7 oraz art. 141j, obciążonych ryzykiem jednego podmiotu lub</p>	

	<p>ograniczania ryzyka kredytowego zgodnie z art. 112–117, wobec wszystkich powiązanych klientów nie będących instytucjami nie przekracza 25 % funduszy własnych instytucji kredytowej.</p> <p>W przypadku gdy kwota 150 mln EUR przewyższa 25 % funduszy własnych instytucji kredytowej, wartość ekspozycji po uwzględnieniu wpływu technik ograniczania ryzyka kredytowego zgodnie z art. 112–117 nie przekracza rozsądnego limitu z punktu widzenia funduszy własnych instytucji kredytowej. Limit ten określają instytucje kredytowe zgodnie z zasadami i procedurami, o których mowa w załączniku V pkt 7, w celu uwzględnienia i kontroli ryzyka koncentracji; limit ten nie przekracza 100 % funduszy własnych instytucji kredytowej.</p> <p>Państwa członkowskie mogą ustalić limit niższy niż 150 mln EUR, o czym informują Komisję.”;</p> <p>b) skreśla się ust. 2 i 3;</p> <p>c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Instytucja kredytowa stale przestrzega odpowiedniego limitu określonego w ust. 1. Jeżeli, w wyjątkowym przypadku, wysokość ekspozycji przewyższa ten limit, wartość ekspozycji jest niezwłocznie zgłaszana właściwym organom, które w uzasadnionych okolicznościach mogą przyznać instytucji kredytowej ograniczony czas, w którym ma ona dostosować się do tego limitu.</p>			<p>podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, nie może przekroczyć limitu koncentracji zaangażowań, który wynosi 25 % funduszy własnych banku.”,</p> <p>po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1c w brzmieniu:</p> <p>„1a. Zaangażowanie banku wobec innego banku krajowego, instytucji kredytowej, banku zagranicznego lub grupy podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, składających się co najmniej z jednego banku krajowego, instytucji kredytowej lub banku zagranicznego, nie może przekroczyć 25% funduszy własnych banku albo równowartości 150 mln euro, obliczonej w złotych według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu sprawozdawczym, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa, a suma zaangażowań, z uwzględnieniem technik ograniczania ryzyka kredytowego, o których mowa w ust. 1, wobec wszystkich powiązanych podmiotów należących do tej grupy, niebędących bankiem krajowym, instytucją kredytową lub bankiem zagranicznym, nie może przekroczyć 25% funduszy własnych banku.</p> <p>1b. Jeżeli kwota 150 mln euro, o której mowa w ust. 1a, przewyższa 25% funduszy własnych banku, wartość zaangażowania, z uwzględnieniem technik ograniczania ryzyka kredytowego, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć limitu określonego przez bank w odniesieniu do funduszy własnych banku.</p> <p>1c. Zarząd banku, co najmniej raz w roku,</p>	
--	---	--	--	---	--

	<p>W przypadku gdy zastosowanie ma kwota 150 mln EUR, o której mowa w ust. 1, właściwe organy mogą w indywidualnym przypadku zezwolić na przekroczenie limitu 100 % mającego zastosowanie wobec funduszy własnych instytucji kredytowej.”;</p>		<p>określa wysokość limitu, o którym mowa w ust. 1b, i informuje Komisję Nadzoru Finansowego o jego wysokości. Limit ten nie może przekroczyć 100% funduszy własnych banku.”,</p> <p>skreśla się ust. 2,</p> <p>b) ust. 3 – 6 otrzymują brzmienie:</p> <p>„3. Przepisów ust. 1 – 1c nie stosuje się wobec określonych przez Komisję Nadzoru Finansowego zaangażowań niezagrażających bezpiecznemu prowadzeniu działalności bankowej i prawidłowemu zarządzaniu ryzykiem w banku.</p> <p>4. Komisja Nadzoru Finansowego określi, w drodze uchwały, szczegółowe zasady i warunki uwzględniania zaangażowań, biorąc pod uwagę techniki ograniczania ryzyka kredytowego stosowane przez banki za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego do zmniejszania ryzyka kredytowego związanego z tymi zaangażowaniami, określone przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 128 ust. 6 pkt 1, 3 – 5 i 7 oraz art. 141j, przy ustalaniu przestrzegania limitów, o których mowa w ust. 1 – 1c.</p> <p>5. Komisja Nadzoru Finansowego określi, w drodze uchwały, zaangażowania, o których mowa w ust. 3, warunki, jakie muszą one spełniać, oraz zaangażowania, wobec których jest wymagane uzyskanie zgody Komisji Nadzoru Finansowego na niestosowanie przepisów ust. 1 – 1c, kierując się potrzebą odzwierciedlenia faktycznego obciążenia funduszy własnych banku ryzykiem</p>	
--	--	--	--	--

			<p>Art. 2 pkt 5</p>	<p>prowadzonej działalności, wynikającym z koncentracji zaangażowań.</p> <p>6. Zarząd banku niezwłocznie zgłasza Komisji Nadzoru Finansowego każdorazowe osiągnięcie lub przekroczenie limitu określonego w ust. 1-1c. Komisja Nadzoru Finansowego może wyznaczyć termin na dostosowanie działalności banku do tego limitu. W przypadku gdy zastosowanie ma kwota 150 mln euro, o której mowa w ust. 1a, Komisja Nadzoru Finansowego może zezwolić na przekroczenie limitu, o którym mowa w ust. 1b, powyżej 100% funduszy własnych banku.”;</p> <p>w art. 98f ust. 3 i 7:</p> <p>a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W przypadku gdy dom maklerski nie wykonuje decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1-5, Komisja może zastosować jedną z sankcji, o których mowa w art. 167 ust. 1; przepisy art. 167 ust. 4 – 5a, 7 i 8 stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu: „7. W przypadku gdy dom maklerski, z uzasadnionych przyczyn, nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 98a ust. 1 ustawy, Komisja może wstrzymać się z wydaniem decyzji, o których mowa w ust. 1, w celu umożliwienia podwyższenia kapitałów nadzorowanych do poziomu zgodnego z przepisami prawa, jednak przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.”;</p>	
--	--	--	-------------------------	---	--

				Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrocie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)	
Art. 1 pkt 23	<p>w art. 112 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, w przypadku gdy na mocy art. 113–117 dozwolone jest uznawanie rzeczywistej lub nierzeczywistej ochrony kredytowej, podlega ona zgodności z wymogami kwalifikowalności i innymi minimalnymi wymogami określonymi w art. 90–93.”;</p> <p>b) dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>„4. Do celów niniejszej sekcji, instytucja kredytowania uwzględnia zabezpieczeń, o których mowa w załączniku VIII część 1 pkt 20–22, chyba że jest to dozwolone na mocy art. 115.”;</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 71 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrocie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	
Art. 1 pkt 24	<p>w art. 113 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) skreśla się ust. 1 i 2;</p> <p>b) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>(i) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Poniższe ekspozycje wyłącza się ze stosowania art. 111 ust. 1.”;</p> <p>(ii) litery e) i f) otrzymują brzmienie:</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 71 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrocie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	

	<p>„e) pozycje aktywów stanowiące należności od rządów regionalnych lub władz lokalnych państw członkowskich, w przypadku gdy tym należnościom przypisuje się zgodnie z art. 78–83 wagę ryzyka równą 0 %, oraz inne ekspozycje wobec należności od takich rządów regionalnych lub władz lokalnych, lub gwarantowane przez nie, którym przypisuje się zgodnie z art. 78–83 wagę ryzyka równą 0 %;</p> <p>f) ekspozycje wobec kontrahentów, o których mowa w art. 80 ust. 7 lub 8, jeśli przypisuje się im zgodnie z art. 78–83 wagę ryzyka równą 0 %; ekspozycje nie spełniające tych kryteriów, niezależnie od tego, czy są wyłączone z art. 111 ust. 1, traktuje się jako ekspozycje wobec osoby trzeciej.”;</p> <p>(iii) lit. i) otrzymuje brzmienie:</p> <p>i) ekspozycje wynikające z niewykorzystanych zobowiązań kredytowych, które zostały sklasyfikowane jako pozabilansowe pozycje niskiego ryzyka w załączniku II i pod warunkiem że zawarto umowę z klientem lub grupą powiązanych klientów, na mocy której ten instrument może być wykorzystany, wyłącznie jeśli zagwarantowano, że nie spowoduje to przekroczenia limitu mającego zastosowanie na mocy art. 111 ust. 1.”;</p> <p>(iv) skreśla się lit. j)–t);</p> <p>(v) skreśla się akapit trzeci, czwarty i piąty;</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>c) dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>„4. Państwa członkowskie mogą całkowicie lub częściowo wyłączyć poniższe ekspozycje ze stosowania art. 111 ust. 1:</p> <p>a) obligacje zabezpieczone objęte warunkami załącznika VI część 1 pkt 68, 69 i 70;</p> <p>b) pozycje aktywów stanowiące należności od rządów regionalnych lub władz lokalnych państw członkowskich, w przypadku gdy tym należnościom przypisuje się zgodnie z art. 78–83 wagę ryzyka równą 20 %, oraz inne ekspozycje wobec należności od takich rządów regionalnych lub władz lokalnych lub gwarantowane przez nie, którym przypisuje się zgodnie z art. 78–83 wagę ryzyka równą 20 %;</p> <p>c) niezależnie od ust. 3 lit. f) niniejszego artykułu, ekspozycje, łącznie z uczestnictwem i innymi typami holdingów, instytucji kredytowej wobec jej przedsiębiorstwa dominującego, wobec innych przedsiębiorstw zależnych w stosunku do tego przedsiębiorstwa dominującego lub wobec własnych przedsiębiorstw zależnych, w zakresie, w jakim przedsiębiorstwa te są objęte nadzorem skonsolidowanym, któremu podlega sama instytucja kredytowa, zgodnie z niniejszą dyrektywą lub z równoważnymi przepisami obowiązującymi w państwie trzecim; ekspozycje nie spełniające tych kryteriów, niezależnie od tego, czy są wyłączone z</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>art. 111 ust. 1, traktowane są jako ekspozycje wobec osoby trzeciej;</p> <p>d) pozycje aktywów stanowiące należności od i inne ekspozycje, w tym udziały kapitałowe lub inne aktywa finansowe, wobec regionalnych lub centralnych instytucji kredytowych, z którymi dana instytucja kredytowa jest stowarzyszona w sieci zgodnie z przepisami prawnymi lub ustawowymi i które na mocy tych przepisów mają obowiązek przeprowadzać rozliczenia środków pieniężnych wewnątrz sieci;</p> <p>e) pozycje aktywów stanowiące należności od i inne ekspozycje wobec instytucji kredytowych podjęte przez instytucje kredytowe działające na zasadach niekonkurencyjnych, udzielające pożyczek w ramach programów legislacyjnych lub ich statutów wspierających określone sektory gospodarki przy pewnej formie nadzoru ze strony rządu i restrykcji w odniesieniu do wykorzystania tych pożyczek, pod warunkiem że wynikają z nich odpowiednie ekspozycje, które są przekazywane beneficjentom za pośrednictwem innych instytucji kredytowych;</p> <p>f) pozycje aktywów stanowiące należności od instytucji oraz inne ekspozycje wobec instytucji, pod warunkiem że ekspozycje te nie stanowią funduszy własnych tych instytucji, ich termin zapadalności nie przekracza następnego dnia roboczego i nie są denominowane w jednej z</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>głównych walut handlowych;</p> <p>g) pozycje aktywów stanowiące należności od banków centralnych w postaci wymaganych rezerw minimalnych przetrzymywanych w tych bankach centralnych i które są denominowane w ich walutach krajowych;</p> <p>h) pozycje aktywów stanowiące należności od rządów centralnych w postaci ustawowych wymogów w zakresie płynności, przetrzymywane w postaci rządowych papierów wartościowych, denominowane i finansowane w ich walutach krajowych, pod warunkiem że za zgodą właściwych organów ocena kredytowa tych rządów centralnych dokonana przez wyznaczoną instytucję ECAI stanowi jakość inwestycyjną;</p> <p>i) 50 % pozabilansowych akredytyw dokumentowych umiarkowanego ryzyka i pozabilansowych niewykorzystanych zobowiązań kredytowych umiarkowanego ryzyka, o których mowa w załączniku II, i pod warunkiem zgody ze strony właściwych organów, 80 % gwarancji innych niż gwarancje kredytowe, które posiadają podstawę prawną lub ustawową i są udzielane ich członkom przez fundusze gwarancji wzajemnych posiadające status instytucji kredytowej;</p> <p>j) prawnie wymagane gwarancje stosowane przy wypłacie hipotecznego kredytobiorcy kredytu hipotecznego finansowanego poprzez emisję obligacji hipotecznych przed ostateczną rejestracją hipoteki w księdze wieczystej, pod</p>				
--	--	--	--	--	--

	warunkiem że gwarancja ta nie jest wykorzystywana do zmniejszenia ryzyka przy obliczaniu aktywów ważonych ryzykiem.”;			
Art. 1 pkt 25	<p>w art. 114 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, do obliczania wartości ekspozycji do celów art. 111 ust. 1 instytucja kredytowa może stosować »w pełni zaktualizowaną wartość ekspozycji«, obliczoną zgodnie z art. 90–93, przy uwzględnieniu ograniczenia ryzyka kredytowego, korekt z tytułu zmienności oraz wszelkich niedopasowań terminów rozliczenia (E*).”;</p> <p>b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, instytucja kredytowa, której zezwolono na stosowanie własnych oszacowań LGD oraz współczynników konwersji dla klas ekspozycji zgodnie z art. 84–89, uzyskuje – o ile jest w stanie oszacować w stopniu zadowalającym właściwe organy wpływ zabezpieczenia finansowego na ekspozycje w oderwaniu od innych aspektów związanych z wartością LGD – pozwolenie na uznawanie omawianego wpływu w obliczaniu wartości ekspozycji do celów art. 111 ust. 1.”;</p> <p>(ii) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 71 ustawy–Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U.z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrocie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>

	<p>„Instytucje kredytowe, które uzyskały zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań LGD oraz współczynników konwersji dla klas ekspozycji zgodnie z art. 84–89 i które nie obliczają wartości własnych ekspozycji zgodnie z metodą opisaną w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, mogą stosować kompleksową metodę ujmowania zabezpieczeń finansowych lub metodę określoną w art. 117 ust. 1 lit. b) do obliczania wartości ekspozycji.”;</p> <p>c) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Instytucja kredytowa, która stosuje kompleksową metodę ujmowania zabezpieczeń finansowych lub której udzielono pozwolenia na stosowanie metody opisanej w ust. 2 niniejszego artykułu do obliczania wartości ekspozycji do celów art. 111 ust. 1, prowadzi okresowe testy skrajnych warunków koncentracji ryzyka kredytowego, obejmujące również możliwą do zrealizowania wartość przyjętych zabezpieczeń.”;</p> <p>(ii) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:</p> <p>„W przypadku gdy test warunków skrajnych wykaże niższą możliwą wartość realizacji przyjętego zabezpieczenia niż wartość dopuszczalna zgodnie z kompleksową metodą ujmowania zabezpieczeń finansowych lub metodą opisaną w ust. 2 niniejszego artykułu,</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>stosownie do przypadku, wówczas należy odpowiednio zmniejszyć wartość uznawanego zabezpieczenia przy obliczaniu wartości ekspozycji do celów art. 111 ust. 1.”;</p> <p>(iii) w akapicie piątym lit. b) otrzymuje brzmienie:</p> <p>b) zasady i procedury na wypadek, gdy test warunków skrajnych wykazuje niższą możliwąwartość realizacji przyjętego zabezpieczenia niż wartość uwzględniana przy stosowaniu kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych lub metody opisanej w ust. 2; oraz”;</p> <p>skreśla się ust. 4;</p>				
Art. 1 pkt 26	<p>art. 115 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Artykuł 115</p> <p>1. Do celów niniejszej sekcji, instytucja kredytowa może obniżyć wartość ekspozycji do 50 % wartości danej nieruchomości mieszkalnej, o ile zostanie spełniony jeden z poniższych warunków:</p> <p>a) ekspozycja jest zabezpieczona hipoteką na nieruchomości mieszkalnej lub udziałami w fińskich przedsiębiorstwach mieszkaniowych działających zgodnie z fińską ustawą o przedsiębiorstwach mieszkaniowych z 1991 r. lub późniejszymi odpowiadającymi jej aktami prawnymi;</p> <p>b) ekspozycja dotyczy transakcji leasingowej, na mocy której leasingodawca zachowuje pełny tytuł własności do nieruchomości mieszkalnej</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 71 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U.z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	

będącej przedmiotem transakcji dopóty, dopóki leasingobiorca nie zrealizuje posiadanej opcji kupna.

Wartość nieruchomości wyliczana jest, w sposób zadowalający dla właściwych organów, na podstawie ostrożnych standardów wyceny ustanowionych przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi. W przypadku nieruchomości mieszkalnych wycenę przeprowadza się przynajmniej raz na trzy lata.

Do celów niniejszego ustępu stosuje się wymogi określone w załączniku VIII część 2 pkt 8 oraz w załączniku VIII część 3pkt 62–65.

»Nieruchomość mieszkalna« oznacza miejsce zamieszkania przeznaczone do zamieszkiwania lub oddania w najem przez właściciela.2.

2. Do celów niniejszej sekcji, instytucja kredytowa może obniżyć wartość ekspozycji do 50 % wartości danej nieruchomości komercyjnej, tylko jeżeli zainteresowane właściwe organy w państwie członkowskim, w którym znajduje się dana nieruchomość komercyjna, zezwolą, aby poniższe ekspozycje otrzymały zgodnie z art. 78–83 wagę ryzyka równą 50 %:

a) ekspozycje zabezpieczone hipotekami na biurach lub innych nieruchomościach komercyjnych lub zabezpieczone udziałami w fińskich przedsiębiorstwach mieszkaniowych, działających zgodnie z

	<p>fińską ustawą o przedsiębiorstwach mieszkaniowych z 1991 r. lub późniejszymi odpowiadającymi jej aktami prawnymi, w odniesieniu do biur lub innych nieruchomości komercyjnych; lub</p> <p>b) ekspozycje związane z transakcjami najmu nieruchomości dotyczącymi biur lub innych nieruchomości komercyjnych.</p> <p>Wartość nieruchomości wyliczana jest, w sposób zadowalający dla właściwych organów, na podstawie ostrożnych standardów wyceny ustanowionych na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych.</p> <p>Nieruchomość komercyjna jest wykończona, wynajęta i przynosi odpowiedni przychód z czynszu.”;</p>				
Art. 1 pkt 27	skreśla się art. 116;	N			
Art. 1 pkt 28	<p>w art. 117 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. W przypadku gdy ekspozycja wobec klienta jest zabezpieczona gwarancją strony trzeciej lub zabezpieczeniem wydanym przez stronę trzecią, instytucja kredytowa może:</p> <p>a) traktować część ekspozycji, która jest zabezpieczona gwarancją, jako ekspozycję ponoszoną w stosunku do gwaranta, a nie do klienta, pod warunkiem, że niezabezpieczonej ekspozycji wobec gwaranta przypisana byłaby taka sama lub niższa waga ryzyka w stosunku do wagi ryzyka niezabezpieczonej ekspozycji</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 71 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	

	<p>wobec klienta zgodnie z art. 78–83;</p> <p>b) traktować część ekspozycji zabezpieczonej wartością rynkową uznanego zabezpieczenia jako ponoszoną w stosunku do strony trzeciej, a nie do klienta, o ile taka ekspozycja jest zabezpieczona zabezpieczeniem i pod warunkiem że zabezpieczonej części ekspozycji została przypisana taka sama lub niższa waga ryzyka w stosunku do wagi ryzyka niezabezpieczonej ekspozycji wobec klienta zgodnie z art. 78–83.</p> <p>Instytucja kredytowa nie stosuje metody, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b), w przypadku gdy zachodzi niedopasowanie pomiędzy terminem rozliczenia ekspozycji a terminem rozliczenia ochrony.</p> <p>Do celów niniejszej sekcji, instytucja kredytowa może stosować zarówno kompleksową metodę ujmowania zabezpieczeń finansowych, jak i metodę opisaną w akapicie pierwszym lit. b) tylko w przypadku, gdy dopuszcza się stosowanie zarówno kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych, jak i uproszczonej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych do celów art. 75 lit. a).”;</p> <p>b) w ust. 2 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:</p> <p>W przypadku gdy instytucja kredytowa stosuje ust. 1 lit. a).”;</p>				
Art. 1 pkt 29	skreśla się art. 119;	N			

Art. 1 pkt 30	w rozdziale 2 dodaje się sekcję w brzmieniu: „Sekcja 7 Ekspozycje na przetransferowane ryzyko kredytowe Artykuł 122a 1. Instytucja kredytowa inna niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca jest eksponowana na ryzyko kredytowe pozycji sekurytyzacyjnej zaliczonej do portfela handlowego lub niehandlowego, tylko jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca wyraźnie ujawnili instytucji kredytowej, że będą utrzymywać na bieżąco istotny interes gospodarczy netto, który w żadnym przypadku nie będzie mniejszy niż 5 %. Na potrzeby niniejszego artykułu »utrzymanie interesu gospodarczego netto« oznacza: a) utrzymanie wartości nominalnej nie mniejszej niż 5 % każdej transzy odsprzedanej lub przekazanej inwestorom; b) w przypadku sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych, utrzymanie przez jednostkę inicjującą udziału wynoszącego co najmniej 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji; c) utrzymanie przypadkowo wybranych ekspozycji wynoszących nie mniej niż 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji, jeżeli w przeciwnym wypadku ekspozycje takie zostałyby	T	Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.) Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)	
------------------	---	---	--	--

sekurytyzowane w sekurytyzacji, pod warunkiem że ilość potencjalnie sekurytyzowanych ekspozycji jest pierwotnie nie mniejsza niż 100; lub

d) utrzymanie transzy pierwszej straty oraz, w razie konieczności, innych transzy o takim samym lub wyższym profilu ryzyka niż transze przekazane lub sprzedane inwestorom i których termin rozliczenia nie jest wcześniejszy niż transzy przekazanych lub sprzedanych inwestorom, tak aby wartość utrzymania wynosiła ogółem nie mniej niż 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji.

Interes gospodarczy netto oblicza się w momencie początkowym i utrzymuje na bieżąco. Nie stosuje się wobec niego żadnych metod ograniczania ryzyka kredytowego ani pozycji krótkich, ani innych instrumentów zabezpieczających. Interes gospodarczy netto określa się na podstawie wartości referencyjnej pozycji pozabilansowych.

Do celów niniejszego artykułu »na bieżąco« oznacza, że utrzymane pozycje, interes lub ekspozycje nie są zabezpieczane ani odsprzedawane.

Do poszczególnych sekurytyzacji nie stosuje się wielokrotności wymogów dotyczących utrzymania.2.

2. W przypadku gdy dominująca instytucja kredytowa w UE lub finansowa spółka holdingowa w UE lub jedno z jej przedsiębiorstw zależnych, jako jednostka

	<p>inicjująca lub jednostka sponsorująca, sekurytyzuje ekspozycje z kilku instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych lub innych instytucji finansowych objętych zakresem nadzoru skonsolidowanego, wymóg, o którym mowa w ust. 1, może zostać spełniony na podstawie skonsolidowanej sytuacji powiązanej dominującej instytucji kredytowej w UE lub finansowej spółki holdingowej w UE. Niniejszy ustęp ma zastosowanie tylko w przypadku, gdy instytucje kredytowe, przedsiębiorstwa inwestycyjne lub instytucje finansowe, które utworzyły sekurytyzowane ekspozycje, zobowiązały się do przestrzegania wymogów określonych w ust. 5 oraz do terminowego dostarczania jednostce inicjującej lub jednostce sponsorującej i dominującej instytucji kredytowej w UE lub finansowej spółce holdingowej w UE informacji potrzebnych do spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 7.</p> <p>3. Ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy sekurytyzowane ekspozycje stanowią należności lub należności warunkowe od następujących podmiotów lub są w pełni, bezwarunkowo i nieodwołalnie przez nie gwarantowane:</p> <ul style="list-style-type: none">a) rządów centralnych lub banków centralnych;b) rządów regionalnych, władz lokalnych lub podmiotów sektora publicznego państw członkowskich;c) instytucji, którym przypisuje się zgodnie z art. 78–83 wagę ryzyka 50 % lub				
--	---	--	--	--	--

	<p>mniej; lub</p> <p>d) wielostronnych banków rozwoju.</p> <p>Ust. 1 nie ma zastosowania do:</p> <p>a) transakcji opartych na jasnym, przejrzystym i dostępnym indeksie, w którym stosowne podmioty referencyjne są takie same jak podmioty tworzące indeks podmiotów będący w szerokim obrocie lub są innymi zbywalnymi papierami wartościowymi różnymi od pozycji sekurytyzacyjnych; lub</p> <p>b) pożyczek konsorcjalnych, wierzytelności nabytych lub swapów ryzyka kredytowego, jeśli instrumenty te nie są używane do »przetwarzania« lub zabezpieczania sekurytyzacji objętego ust. 1.</p> <p>4. Zarówno przed dokonaniem inwestycji, jak i – w stosownych przypadkach – po jej dokonaniu, instytucje kredytowe są w stanie wykazać przed właściwymi organami dla każdej ze swoich poszczególnych pozycji sekurytyzacyjnych, że posiadają kompleksowe i zgłębione zrozumienie formalnych zasad polityki i procedur oraz że wdrożyły takie formalne zasady polityki i procedury stosowne do posiadanego portfela handlowego i niehandlowego oraz współmierne do profilu ryzyka swoich inwestycji w pozycje sekurytyzowane w celu analizowania i rejestrowania:</p> <p>a) informacji ujawnionych na mocy ust. 1 przez jednostki inicjujące lub jednostki</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>sponsorujące w celu określenia interesu gospodarczego netto, który utrzymują na bieżąco w sekurytyzacji;</p> <p>b) charakterystyki ryzyka danej pozycji sekurytyzacyjnej;</p> <p>c) charakterystyki ryzyka ekspozycji stanowiących bazę pozycji sekurytyzacyjnej;</p> <p>d) reputacji i dotychczas poniesionych strat przez jednostki inicjujące lub jednostki sponsorujące w związku z wcześniejszymi sekurytyzacjami w odpowiednich klasach ekspozycji stanowiących bazę pozycji sekurytyzacyjnej;</p> <p>e) oświadczeń złożonych przez jednostki inicjujące lub sponsorujące lub przez ich przedstawicieli lub doradców i ujawnionych przez nich informacji w kwestii dochowania przez nie należytej staranności w odniesieniu do sekurytyzowanych ekspozycji, oraz w stosownym przypadku w kwestii jakości zabezpieczenia sekurytyzowanych ekspozycji;</p> <p>f) w stosownych przypadkach, metodologii i koncepcji, na których opiera się wycena zabezpieczenia wspierającego sekurytyzowane ekspozycje, oraz zasad polityki przyjętych przez jednostkę inicjującą lub jednostkę sponsorującą w celu zapewnienia niezależności rzeczoznawcy; oraz</p> <p>g) wszystkich cech strukturalnych sekurytyzacji, które mogą mieć istotny</p>				
--	--	--	--	--	--

wpływ na wyniki pozycji sekurytyzacyjnych instytucji kredytowej.

Instytucje kredytowe regularnie przeprowadzają własne testy skrajnych warunków stosownie do swoich pozycji sekurytyzacyjnych. W tym celu instytucje kredytowe mogą opierać się na modelach finansowych opracowanych przez ECAI, pod warunkiem że instytucje kredytowe mogą wykazać, na żądanie, że przed dokonaniem inwestycji potwierdziły z należytą starannością istotne założenia modelu i jego strukturę oraz zrozumiały metodologię, założenia i wyniki.

5. Instytucje kredytowe nie będące jednostkami inicjującymi, jednostkami sponsorującymi lub pierwotnymi kredytodawcami ustalają formalne procedury stosowne do ich portfela handlowego i niehandlowego oraz współmierne do profilu ryzyka ich inwestycji w pozycje sekurytyzacyjne w celu bieżącego i terminowego monitorowania informacji na temat wyników ekspozycji stanowiących bazę ich pozycji sekurytyzacyjnych. W stosownych przypadkach procedury te obejmują typ ekspozycji, udział procentowy pożyczek przeterminowanych powyżej 30, 60 i 90 dni, częstość niewykonania zobowiązań, częstość przedpłat, pożyczki postawione w stan natychmiastowej wymagalności, rodzaj zabezpieczenia i w czym jest posiadaniu, oraz rozkład częstości punktowych ocen zdolności kredytowej lub inne środki oceny wiarygodności kredytowej

odnoszące się do wszystkich ekspozycji bazowych, dywersyfikację sektorową i geograficzną, rozkład częstości współczynnika pokrycia należności zabezpieczeniem w przedziałach ułatwiających odpowiednią analizę wrażliwości. W przypadku gdy ekspozycje bazowe są same w sobie pozycjami sekurytyzacyjnymi, instytucje kredytowe dysponują informacjami określonymi w niniejszym akapicie dotyczącymi nie tylko bazowych transzy sekurytyzacji, takimi jak nazwa emitenta i jakość kredytu, ale również dotyczącymi cech i wyników puli stanowiących bazę tych transzy sekurytyzacji.

Instytucje kredytowe posiadają dogłębne zrozumienie wszystkich cech strukturalnych transakcji sekurytyzacyjnych, które mogą mieć istotny wpływ na wyniki ich ekspozycji wobec transakcji, takich jak umowy w systemie kaskadowym, mechanizmy wyzwajające efekt kaskady, wsparcie jakości kredytowej, wsparcie płynności, mechanizmy wyzwajania wartości rynkowej oraz odnoszące się do konkretnej transakcji definicje niewykonania zobowiązania.

W przypadku niespełnienia w jakimkolwiek istotnym zakresie wymogów określonych w ust. 4, 7 i w niniejszym ustępie w wyniku zaniedbania lub zaniechania ze strony instytucji kredytowej państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ nałożył proporcjonalną dodatkową wagę ryzyka w

wysokości nie mniejszej niż 250 % wagi ryzyka (maksymalnie do wysokości 1 250 %), która z zastrzeżeniem niniejszego ustępu miałaby zastosowanie do odnośnych pozycji sekurytyzacyjnych na mocy części 4 załącznika IX, oraz aby progresywnie podwyższał wagę ryzyka w przypadku każdego kolejnego naruszenia przepisów dotyczących należytej staranności. Właściwe organy uwzględniają wyłączenia w przypadku niektórych sekurytyzacji, przewidziane w ust. 3, poprzez zmniejszenie wagi ryzyka, którą w przeciwnym wypadku nałożyłyby na mocy niniejszego artykułu w odniesieniu do sekurytyzacji, do której zastosowanie ma ust. 3.

6. Instytucje kredytowe będące jednostkami sponsorującymi i inicjującymi stosują w stosunku do ekspozycji, które mają zostać poddane sekurytyzacji, te same solidne i ściśle zdefiniowane kryteria przyznawania kredytu, zgodne z wymogami ust. 3 załącznika V, jakie stosują do ekspozycji, które utrzymują w swoich portfelach. W tym celu instytucje kredytowe będące jednostkami inicjującymi i sponsorującymi stosują te same procedury zatwierdzania oraz, w stosownych przypadkach, zmiany, odnawiania i refinansowania kredytów. Instytucje kredytowe stosują również te same standardy badania udziałów w lub zakupów papierów wartościowych z emisji sekurytyzacyjnych nabytych od osób trzecich, zarówno gdy udziały lub

zakupy te są utrzymywane w ich portfelach handlowych, jak i w portfelach niehandlowych.

W przypadku niespełnienia wymogów określonych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu instytucja kredytowa będąca jednostką inicjującą nie stosuje art. 95 ust. 1 i ta instytucja kredytowa będąca jednostką inicjującą nie uzyskuje zezwolenia na wyłączenie sekurytyzowanych ekspozycji z obliczeń dotyczących wymogów kapitałowych obowiązujących ją na mocy niniejszej dyrektywy.

7. Instytucje kredytowe będące jednostkami sponsorującymi i inicjującymi przekazują inwestorom informacje na temat poziomu ich zobowiązań na mocy ust. 1 w celu utrzymania interesu gospodarczego netto w sekurytyzacji. Instytucje kredytowe będące jednostkami sponsorującymi i inicjującymi zapewniają, by potencjalni inwestorzy mieli w każdej chwili dostęp do faktycznie istotnych danych na temat jakości kredytowej i wyników poszczególnych ekspozycji bazowych, przepływów pieniężnych oraz zabezpieczeń wspierających ekspozycję sekurytyzacyjną, jak również informacji koniecznych do przeprowadzenia kompleksowych i świadomych testów skrajnych warunków w zakresie przepływów pieniężnych i wartości zabezpieczeń wspierających ekspozycje bazowe. W tym celu »faktycznie istotne dane« określane są w dniu sekurytyzacji, a

	<p>w stosownych przypadkach z uwagi na charakter sekurytyzacji – po tym dniu.8.</p> <p>8. Ust. 1–7 stosuje się do nowych sekurytyzacji emitowanych w dniu 1 stycznia 2011 r. lub po tym dniu. Ust. 1–7 stosuje się po dniu 31 grudnia 2014 r. do istniejących sekurytyzacji, w przypadku gdy nowe ekspozycje bazowe są do nich dodawane lub zamieniane po tej dacie. Właściwe organy mogą podjąć decyzję o tymczasowym zawieszeniu wymogów, o których mowa w ust. 1 i 2, w okresach ogólnorynkowych napięć związanych z ryzykiem utraty płynności.9.</p> <p>9. Właściwe organy ujawniają następujące informacje:</p> <p>a) ogólne kryteria i metody przyjęte w celu dokonania przeglądu zgodności z ust. 1–7 – do dnia 31 grudnia 2010 r.;</p> <p>b) bez uszczerbku dla przepisów rozdziału 1 sekcja 2 –podsumowanie wyniku kontroli nadzorczej oraz opis środków nałożonych w przypadkach niezgodności z ust. 1–7 rozpoznawanych corocznie, od dnia 31 grudnia 2011 r.</p> <p>Wymóg określony w niniejszym ustępie obowiązuje z zastrzeżeniem art. 144 akapit drugi.</p> <p>10. Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego przedstawia Komisji coroczne sprawozdanie dotyczące zgodności właściwych organów z niniejszym artykułem. Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego przygotowuje wytyczne</p>				
--	---	--	--	--	--

	dotyczące konwergencji praktyk nadzorczych w odniesieniu do niniejszego artykułu, obejmujące środki podejmowane w przypadku naruszenia zasad należytej staranności i obowiązków związanych z zarządzaniem ryzykiem.”;				
Art. 1 pkt 31	<p>w art. 129 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„b) planowanie i koordynacja działań nadzorczych w sytuacjach normalnych, również w odniesieniu do działań przewidzianych w art. 123, 124, 136w rozdziale 5 i załączniku V we współpracy z właściwymi organami, których to dotyczy;</p> <p>c) planowanie i koordynacja działań nadzorczych we współpracy z właściwymi organami, których to dotyczy, a gdy zajdzie taka konieczność – z bankami centralnymi, w czasie przygotowań do sytuacji nadzwyczajnych i podczas nich, w tym gdy zaistnieje niekorzystny rozwój sytuacji w instytucjach kredytowych lub na rynkach finansowych, z wykorzystaniem, o ile jest to możliwe, istniejących określonych kanałów komunikacji w celu usprawnienia zarządzania w sytuacji kryzysowej.</p> <p>Planowanie i koordynacja działań nadzorczych, o których mowa w lit. c), obejmuje środki szczególne, o których mowa w art. 132 ust. 3 lit. b), przygotowywanie wspólnych ocen, wprowadzanie planów awaryjnych i informowanie opinii publicznej.”;</p>	T	<p>Art. 1 pkt 3</p> <p>Art. 1 pkt 7</p>	<p>2) w art. 11 w ust. 2:</p> <p>a) pkt 20 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„20) zobowiązania banku do zwiększenia funduszy własnych, o którym mowa w art. 138a i 138b ust. 1,”;</p> <p>po art. 138a dodaje się art. 138b w brzmieniu:</p> <p>„1. Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego decyzję o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 138a ust. 1 pkt 2 i ust. 2, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym co bank holdingu, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska, zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek.</p> <p>2. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, w terminie 4 miesięcy od dnia dostarczenia właściwym władzom nadzorczym sprawującym nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym co bank holdingu propozycji stanowiska zawierającego ocenę ryzyka holdingu.</p> <p>3. W przypadku braku wspólnego stanowiska Komisja Nadzoru Finansowego może zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu</p>	

	<p>b) dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>„3. Organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany i właściwe organy odpowiedzialne za nadzór przedsiębiorstw zależnych od unijnej dominującej instytucji kredytowej lub od unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej w państwie członkowskim podejmuje wszelkie starania, aby podjąć wspólną decyzję w sprawie stosowania art. 123 i 124 w celu określenia właściwego poziomu skonsolidowanych funduszy własnych tej grupy w odniesieniu do jej sytuacji finansowej i profilu ryzyka oraz poziomu funduszy własnych wymaganego do stosowania art. 136 ust. 2 w stosunku do każdego podmiotu w ramach grupy bankowej i w ujęciu skonsolidowanym.</p> <p>Wspólną decyzję podejmuje się w terminie czterech miesięcy po dostarczeniu pozostałym właściwym organom sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy zgodnie z art. 123 i 124 przez organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany. Wspólna decyzja należy uwzględnić ocenę ryzyka przedsiębiorstw zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy zgodnie z art. 123 i 124.</p> <p>Wspólna decyzja przedstawiona jest w dokumencie zawierającym w pełni uzasadnioną decyzję, która zostaje przedłożona dominującej instytucji kredytowej w UE przez organ odpowiedzialny za nadzór</p>		<p>Nadzoru Bankowego. Komisja Nadzoru Finansowego zasięga opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego także na wniosek właściwych władz nadzorczych, o których mowa w ust. 2.</p> <p>4. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego oraz właściwe władze nadzorcze nie osiągną porozumienia, Komisja Nadzoru Finansowego podejmując decyzję, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę opinie wyrażone przez te władze oraz istotne odstępstwa od opinii właściwych władz nadzorczych otrzymanych w terminie, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>5. W przypadku zasięgnięcia opinii, o której mowa w ust. 3, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę tę opinię oraz wszelkie istotne odstępstwa od tej opinii. Wydając decyzję, Komisja Nadzoru Finansowego może określić w jej treści warunki i terminy zastosowania środków, o których mowa w art. 138a ust. 1 pkt 2 i ust. 2.</p> <p>6. W przypadku gdy właściwa władza nadzorcza sprawująca nadzór skonsolidowany nad bankiem krajowym działającym w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 2 – 5, zwraca się do Komisji Nadzoru Finansowego o opinię w sprawie zastosowania środka określonego w art. 138a ust. 2, przepisy ust. 1 – 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>7. Komisja Nadzoru Finansowego dokonuje corocznej aktualizacji decyzji, o której mowa w ust. 1. Decyzja podjęta w przypadku braku wspólnego stanowiska może być zaktualizowana również w przypadku, gdy</p>	
--	--	--	--	--

	<p>skonsolidowany. W przypadku braku porozumienia organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany, na wniosek jednego z pozostałych zainteresowanych właściwych organów, konsultuje się z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego. Organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany może konsultować się z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego z własnej inicjatywy.</p> <p>W przypadku gdy właściwe organy nie podejmą tego typu wspólnej decyzji w terminie czterech miesięcy, decyzję o zastosowaniu art. 123 i 124 oraz art. 136 ust. 2 podejmuje w ujęciu skonsolidowanym organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany po należyтым uwzględnieniu oceny ryzyka przedsiębiorstw zależnych przeprowadzonej przez właściwe organy.</p> <p>Decyzję o zastosowaniu art. 123 i 124 oraz art. 136 ust. 2 podejmują właściwe organy odpowiedzialne za nadzór przedsiębiorstw zależnych od dominującej instytucji kredytowej w UE lub od dominującej finansowej spółki holdingowej w UE w ujęciu indywidualnym lub subskonsolidowanym po należyтым rozpatrzeniu opinii i zastrzeżeń wyrażonych przez organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany.</p> <p>Decyzje przedstawiane są w dokumencie zawierającym w pełni uzasadnioną</p>		<p>Art. 1 pkt 8</p>	<p>wystąpi o to właściwy organ nadzoru.”;</p> <p>w art. 141f: ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„3. Komisja Nadzoru Finansowego może zawierać z właściwymi władzami nadzorczymi innych państw porozumienia określające zakres i tryb współpracy przy wykonywaniu nadzoru skonsolidowanego, nad bankami działającymi w holdingach, o których mowa w ust. 1, nadzoru nad istotnymi oddziałami banków krajowych i istotnymi oddziałami instytucji kredytowych oraz określające zakres i tryb działania kolegiów, o których mowa w ust. 17. Porozumienia te nie mają wpływu na prawa i obowiązki Komisji Nadzoru Finansowego wynikające z przepisów. Przepisy art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. W przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego i właściwe władze nadzorcze nad instytucjami kredytowymi w ramach współpracy przekazują sobie w szczególności informacje niezbędne do wykonywania nadzoru skonsolidowanego, nadzoru nad istotnymi oddziałami banków krajowych i istotnymi oddziałami instytucji kredytowych oraz podejmują działania określone w art. 138a i 138b, z zachowaniem warunków określonych w art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3.”;</p> <p>(...)</p>	
--	---	--	-------------------------	---	--

	<p>decyzję i uwzględniają ocenę ryzyka, opinie i zastrzeżenia pozostałych właściwych organów wyrażone w okresie czterech miesięcy. Dokument zostaje przedłożony przez organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany wszystkim zainteresowanym właściwym organom oraz dominującej instytucji kredytowej w UE.</p> <p>W przypadku gdy przeprowadzono konsultacje z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego, wszystkie właściwe organy biorą pod uwagę takie zalecenia i wyjaśniają wszelkie istotne odstępstwa od tych zaleceń.</p> <p>Wspólna decyzja, o której mowa w akapicie pierwszym, i decyzje podjęte przez właściwe organy w przypadku braku wspólnej decyzji uznawane są za rozstrzygające i stosowane przez właściwe organy w zainteresowanych państwach członkowskich.</p> <p>Wspólna decyzja, o której mowa w akapicie pierwszym, i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji zgodnie z akapitem czwartym i piątym, są corocznie aktualizowane lub, w wyjątkowych przypadkach, gdy właściwy organ odpowiedzialny za nadzór przedsiębiorstw zależnych od dominującej instytucji kredytowej w UE lub od dominującej finansowej spółki holdingowej w UE zwraca się do organu odpowiedzialnego za nadzór skonsolidowany z pisemnym i w pełni uzasadnionym wnioskiem o aktualizację</p>		<p>Art. 2 pkt 1</p>	<p>‘20. Komisja Nadzoru Finansowego planując i koordynując działania w celu podjęcia decyzji w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego, uwzględnia zasadność działania właściwych władz nadzorczych, w tym środki nadzoru oraz praktykę ich stosowania, a także jego ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich.’</p> <p>c) ust. 13 otrzymuje brzmienie: ust. 13 otrzymuje brzmienie: „13. Komisja może zawierać z właściwymi organami nadzoru innych państw porozumienia określające zakres i tryb współpracy przy wykonywaniu nadzoru w ujęciu skonsolidowanym nad firmami inwestycyjnymi, bankami zagranicznymi, instytucjami kredytowymi, a także nadzoru nad istotnymi oddziałami firm inwestycyjnych, oraz określające zakres i tryb działania kolegiów, o których mowa w ust. 12b. Komisja może udzielić informacji dotyczących domu maklerskiego właściwemu organowi nadzoru sprawującemu nadzór w ujęciu skonsolidowanym, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w porozumieniu z tym organem nadzoru zapewnione jest wykorzystanie udzielonych informacji tylko na potrzeby nadzoru w ujęciu skonsolidowanym; 2) zagwarantowane jest, że przekazywanie udzielonych informacji poza ten organ możliwe jest wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji.”, <p>po ust. 13 dodaje się ust. 13a w brzmieniu:</p> 	
--	---	--	-------------------------	---	--

	<p>decyzji dotyczącej stosowania art. 136 ust. 2. W tym ostatnim przypadku aktualizacja może być dokonana w ujęciu dwustronnym przez organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany oraz właściwy organ składający wniosek.</p> <p>Komitety Europejskich Organów Nadzoru Bankowego opracowuje wytyczne służące konwergencji praktyk nadzorczych w zakresie procesu podejmowania wspólnej decyzji, o którym mowa w niniejszym ustępie, oraz w zakresie stosowania art. 123, art. 124 i art. 136 ust. 2 w celu ułatwienia podejmowania wspólnych decyzji.”;</p>		<p>Art. 2 pkt 4</p>	<p>„13a. W przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 13, Komisja i właściwe władze nadzorcze w ramach współpracy przekazują sobie w szczególności informacje niezbędne do wykonywania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym nad podmiotami powiązanymi kapitałowo i organizacyjnie oraz nadzoru nad istotnymi oddziałami firm inwestycyjnych, a także podejmują działania określone w art. 98c – 98g.”;</p> <p>w art. 98e dodaje się ust. 4 – 12 w brzmieniu:</p> <p>„4. Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany nad unijnymi dominującymi firmami inwestycyjnymi oraz domami maklerskimi kontrolowanymi przez unijne dominujące finansowe spółki holdingowe, współpracuje z właściwymi organami nadzoru, w szczególności gromadzi i rozpowszechnia istotne w tym zakresie informacje, planuje i koordynuje działania przewidziane w art. 98h i 98i ustawy oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5, w celu określenia właściwego poziomu skonsolidowanych kapitałów nadzorowanych.</p> <p>5. Komisja w przypadku, o którym mowa w ust. 4, wydaje decyzję, w której wskazuje poziom skonsolidowanych kapitałów nadzorowanych, dążąc przy tym do osiągnięcia wspólnego stanowiska z właściwymi organami nadzoru sprawującymi nadzór nad podmiotami, o których mowa w ust. 4, zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek.</p> <p>6. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w</p>	
--	--	--	---------------------	--	--

			<p>ust. 5, w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania, w celu zasięgnięcia opinii, właściwym organom nadzoru, o których mowa w ust. 5, propozycji stanowiska zawierającego oceny ryzyka podmiotów, o których mowa w ust. 4.</p> <p>7. W braku wspólnego stanowiska Komisja może zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi. Komisja zasięga opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi także na wniosek właściwych organów nadzoru, o których mowa w ust. 5.</p> <p>8. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 6, Komisja oraz właściwe organy nadzoru nie osiągną porozumienia, Komisja, podejmując decyzję, o której mowa w ust. 5, bierze pod uwagę opinie oraz uwzględnia wszelkie istotne odstępstwa od opinii wyrażonych przez te organy otrzymanych w terminie, o którym mowa w ust. 6.</p> <p>9. W przypadku zasięgnięcia opinii, o której mowa w ust. 7, wydając decyzję, o której mowa w ust. 6, Komisja bierze pod uwagę tę opinię oraz wszelkie istotne odstępstwa od tej opinii. Wydając decyzję Komisja może określić w jej treści warunki i terminy osiągnięcia wskazanego poziomu skonsolidowanych kapitałów nadzorowanych</p> <p>10. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór w ujęciu skonsolidowanym nad podmiotami, o których mowa w ust. 4, zwraca się do Komisji o opinię w sprawie zastosowania środka w zakresie określonym w ust. 4; przepisy ust. 5–8 stosuje się</p>	
--	--	--	--	--

				<p>odpowiednio.</p> <p>11. Komisja dokonuje corocznej aktualizacji decyzji, o której mowa w ust. 6. Decyzja podjęta w przypadku braku wspólnego stanowiska, o którym mowa w ust. 5, może być zaktualizowana również w przypadku, gdy wystąpi o to właściwy organ nadzoru, o którym mowa w ust. 5.</p> <p>12. Decyzja, o której mowa w ust. 5, jest ostateczna i podlega natychmiastowemu wykonaniu.”;</p>	
Art. 1 pkt 32	<p>art. 130 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. W razie wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym gdy zaistnieje niekorzystny rozwój sytuacji na rynkach finansowych, co może zagrozić płynności rynkowej i stabilności systemu finansowego w jednym z państw członkowskich, w którym przedsiębiorstwa należące do grupy uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności lub w którym ustanowiono istotne oddziały, o których mowa w art. 42a, organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany, z zastrzeżeniem rozdziału 1 sekcji 2, zawiadamia o tym w najkrótszym możliwym terminie organy, o których mowa w art. 49 akapit czwarty i w art. 50, oraz przekazuje wszystkie informacje mające zasadnicze znaczenie przy realizacji ich zadań. Obowiązki te mają zastosowanie w stosunku do wszystkich właściwych organów na mocy art. 125 i 126 oraz do właściwego organu</p>	T	Art. 1 pkt 8	<p>w art. 141f:</p> <p>ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„3. Komisja Nadzoru Finansowego może zawierać z właściwymi władzami nadzorczymi innych państw porozumienia określające zakres i tryb współpracy przy wykonywaniu nadzoru skonsolidowanego nad bankami działającymi w holdingach, o których mowa w ust. 1, nadzoru nad istotnymi oddziałami banków krajowych i istotnymi oddziałami instytucji kredytowych oraz określające zakres i tryb działania kolegiów, o których mowa w ust. 17. Porozumienia te nie mają wpływu na prawa i obowiązki Komisji Nadzoru Finansowego wynikające z obowiązujących przepisów. Przepisy art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. W przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego i właściwe władze nadzorcze nad instytucjami kredytowymi w ramach współpracy przekazują sobie w szczególności informacje niezbędne do wykonywania</p>	

	<p>określonego w art. 129 ust. 1.</p> <p>Jeżeli organ, o którym mowa w art. 49 akapit czwarty, uzyskuje wiedzę o sytuacji opisanej w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zawiadamia o tym w najkrótszym możliwym terminie organy, o których mowa w art. 125 i 126.</p> <p>W przypadku gdy jest to możliwe, właściwy organ i organ, o którym mowa w art. 49 akapit czwarty, wykorzystują wszystkie istniejące określone kanały komunikacji.”;</p>		<p>Art. 2 pkt 3</p>	<p>nadzoru skonsolidowanego, nadzoru nad istotnymi oddziałami banków krajowych i istotnymi oddziałami instytucji kredytowych oraz podejmują działania określone w art. 138a i 138b, z zachowaniem warunków określonych w art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3.”;</p> <p>w art. 98c:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 98c. 1. W przypadku powzięcia informacji o tym, że wystąpiła sytuacja nadzwyczajna, w szczególności gdy wystąpi niekorzystny rozwój sytuacji na rynkach finansowych mogąca zagrozić płynności rynkowej lub stabilności systemu finansowego w jednym z państw członkowskich, w którym podmiot należący do grupy kapitałowej, w której pozostaje dom maklerski, nad którym Komisja sprawuje nadzór w ujęciu skonsolidowanym, uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności, lub w którym ustanowiono istotny oddział firmy inwestycyjnej, Komisja niezwłocznie zawiadamia o tym właściwe organy nadzoru państwa członkowskiego dla takiego podmiotu lub istotnego oddziału firmy inwestycyjnej, z zastrzeżeniem ust. 1b. Komisja przekazuje równocześnie tym organom wszystkie informacje, które mogą mieć zasadnicze znaczenie przy realizacji przez nie zadań z zakresu nadzoru.”,</p>	
Art. 1 pkt 33	<p> dodaje się artykuł w brzmieniu:</p> <p>„Artykuł 131a</p> <p>1. Organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany ustanawia kolegia</p>	T	Art. 1 pkt 8	<p>„18. W celu wykonywania nadzoru skonsolidowanego nad bankami działającymi w holdingach, o których mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego ustanawia i</p>	

	<p>organów nadzoru w celu ułatwienia realizacji zadań, o których mowa w art. 129 i art. 130 ust. 1, oraz z zastrzeżeniem wymogów poufności określonych w ust. 2 niniejszego artykułu i zgodnie z prawem wspólnotowym, zapewnia w stosownych przypadkach odpowiednią koordynację i współpracę z odnośnymi właściwymi organami krajów trzecich.</p> <p>Kolegia organów nadzoru opracowują ramy działania dla organu odpowiedzialnego za nadzór skonsolidowany i dla pozostałych zainteresowanych właściwych organów potrzebne do realizacji następujących zadań:</p> <p>a) wymiany informacji;</p> <p>b) akceptacji, w stosownych przypadkach, powierzania zadań na zasadzie dobrowolności i delegowania obowiązków na zasadzie dobrowolności;</p> <p>c) określania programów nadzoru na podstawie oceny ryzyka grupy zgodnie z art. 124;</p> <p>d) zwiększenia efektywności nadzoru poprzez wyeliminowanie powielających się wymogów nadzorczych, włącznie z tymi, które dotyczą wniosków o dostarczenie informacji, o których mowa w art. 130 ust. 2 i art. 132 ust. 2;</p> <p>e) konsekwentnego stosowania wymogów ostrożnościowych na mocy niniejszej dyrektywy w stosunku do wszystkich podmiotów w ramach grupy bankowej, bez uszczerbku dla opcji i swobody</p>			<p>przewodniczy kolegiom właściwych władz nadzorczych, zwanym dalej „kolegiami”, zapewniając współpracę z właściwymi władzami nadzorczymi państw trzecich, właściwymi władzami nadzorczymi z państw goszczących istotny oddział banku krajowego oraz z bankami centralnymi, w przypadku gdy jest to niezbędne dla realizacji przez nie zadań przewidzianych prawem, w celu należytej współpracy i wymiany informacji, o których mowa w ust. 17.</p> <p>19. W przedmiocie uczestnictwa oraz działania właściwej władzy nadzorczej w kolegium, a także w przedmiocie zakresu i trybu funkcjonowania kolegiów rozstrzyga Komisja Nadzoru Finansowego po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi właściwymi władzami nadzoru. Komisja Nadzoru Finansowego, z wyprzedzeniem i w sposób wyczerpujący, powiadamia wszystkich członków kolegium o terminach posiedzeń, głównych zagadnieniach będących przedmiotem spotkań, działaniach, które należy przeanalizować lub podjąć, oraz o zastosowanych środkach nadzorczych.</p> <p>20. Komisja Nadzoru Finansowego planując i koordynując działania w celu podjęcia decyzji w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego, uwzględnia zasadność działania właściwych władz nadzorczych, w tym środki nadzoru oraz praktykę ich stosowania, a także jego ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich.</p> <p>21. Z zastrzeżeniem obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, Komisja Nadzoru</p>	
--	--	--	--	---	--

	<p>działania przewidzianych w przepisach wspólnotowych;</p> <p>f) stosowania art.129 ust. 1 lit. c), uwzględniając pracę wykonywaną przez inne fora utworzone w tym obszarze.</p> <p>Właściwe organy uczestniczące w kolegiach organów nadzoru ściśle współpracują między sobą. Wymogi poufności na mocy rozdziału 1 sekcja 2 nie uniemożliwiają właściwym organom wymiany informacji poufnych w ramach kolegiów organów nadzoru. Ustanowienie i funkcjonowanie kolegiów organów nadzoru nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych organów wynikające z niniejszej dyrektywy.</p> <p>2. Ustanowienie i funkcjonowanie kolegiów przebiega na podstawie pisemnych ustaleń, o których mowa w art. 131, określonych przez organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi właściwymi organami.</p> <p>Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego opracowuje wytyczne dotyczące działalności operacyjnej kolegiów, w tym w odniesieniu do art. 42a ust. 3.</p> <p>W kolegiach organów nadzoru mogą uczestniczyć właściwe organy odpowiedzialne za nadzór przedsiębiorstw zależnych od dominującej instytucji kredytowej w UE lub od dominującej finansowej spółki holdingowej w UE i</p>		<p>Art. 2 pkt 1</p>	<p>Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o działaniach kolegium, w szczególności o sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje mu informacje, które są szczególnie istotne dla konwergencji praktyk nadzorczych.”.</p> <p>12b. W celu wykonywania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym nad podmiotami powiązаныmi kapitałowo lub organizacyjnie, w tym nad domem maklerskim, Komisja ustanawia i przewodniczy kolegiom właściwych organów nadzoru, zwanym dalej „kolegiami”, zapewniając współpracę z właściwymi organami nadzoru z państw trzecich, właściwymi organami nadzoru z państw goszczących istotny oddział firmy inwestycyjnej oraz z bankami centralnymi w przypadku, gdy jest to niezbędne dla realizacji przez nie zadań przewidzianych prawem, w celu należytej współpracy i wymiany informacji, w tym realizacji zadań, o których mowa w art. 98c – 98g.</p> <p>12c. W przedmiocie uczestnictwa oraz działania właściwego organu nadzoru w kolegium rozstrzyga Komisja. Komisja z wyprzedzeniem i w sposób wyczerpujący powiadamia wszystkich członków kolegium o terminach posiedzeń, głównych zagadnieniach będących przedmiotem spotkań, działaniach, które należy przeanalizować lub podjąć, oraz o zastosowanych środkach nadzorczych.</p> <p>12d. Komisja, planując i koordynując działania w celu podjęcia decyzji w ramach sprawowania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym, uwzględnia zasadność</p>	
--	--	--	-------------------------	---	--

	<p>właściwe organy państwa przyjmującego, w którym ustanowiono istotne oddziały, o których mowa w art. 42a, w stosowanych przypadkach banki centralne oraz, w stosownych przypadkach i z zastrzeżeniem wymogów poufności równoważnych – zdaniem wszystkich właściwych organów – wymogom określonym w sekcji 2 rozdział 1, właściwe organy państw trzecich.</p> <p>Organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany przewodniczy posiedzeniom kolegium i podejmuje decyzje o tym, które właściwe organy uczestniczą w posiedzeniach lub działaniach kolegium. Organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany z wyprzedzeniem powiadamia w sposób pełny wszystkich członków kolegium o organizacji takich posiedzeń, głównych zagadnieniach, które należy omówić, i działaniach, które należy przeanalizować. Organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany także powiadamia w sposób pełny i terminowy wszystkich członków kolegium o działaniach podjętych w trakcie tych posiedzeń lub o wprowadzonych środkach.</p> <p>W decyzji organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany uwzględnia zasadność – dla tych organów – działania nadzorcze, które ma zostać zaplanowane lub skoordynowane, w szczególności ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich, o których mowa w art. 40</p>			<p>działania właściwych organów nadzoru, w tym środki nadzoru i praktykę ich stosowania, a także jego ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich.</p> <p>12e. Z zastrzeżeniem obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej i obowiązku tajemnicy ustanowionego w porozumieniu, o którym mowa w ust. 13, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi o działaniach kolegium, w szczególności o sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje mu informacje, które są szczególnie istotne dla konwergencji praktyk nadzorczych.</p>	
--	---	--	--	--	--

	<p>ust. 3, i na obowiązki, o których mowa w art. 42a ust. 2.</p> <p>Z zastrzeżeniem wymogów poufności wynikających z rozdziału 1 sekcji 2, organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany informuje Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego o działaniach kolegium organów nadzoru, w tym o sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje Komitetowi wszystkie informacje, które są szczególnie istotne w kontekście konwergencji w zakresie nadzoru.”;</p>				
Art. 1 pkt 34	<p>w art. 132 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) w ust. 1 lit. d) odesłanie do art. 136 zastępuje się odesłaniem do art. 136 ust. 1;</p> <p>b) w ust. 3 lit. d) odesłanie do art. 136 zastępuje się odesłaniem do art. 136 ust. 1;</p>	N			
Art. 1 pkt 35	<p>w art. 150 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 1 lit. k) i l) otrzymują brzmienie:</p> <p>„k. lista i klasyfikacja pozycji pozabilansowych w załącznikach II i IV;</p> <p>l) dostosowanie przepisów w załącznikach III i V–XII w celu uwzględnienia nowych zjawisk zachodzących na rynkach finansowych (w szczególności związanych z nowymi produktami finansowymi) lub w standardach lub wymogach rachunkowości, które uwzględniają wymogi określone w prawie wspólnotowym lub ze względu na konwergencję praktyk nadzorczych.”;</p> <p>b) ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 71 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	

	„c) objaśnienia wyłączeń przewidzianych w art. 113;”;				
Art. 1 pkt 36	art. 153 akapit trzeci otrzymuje brzmienie: „Do dnia 31 grudnia 2015 r. przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem do celów załącznika VI część 1 pkt 4w odniesieniu do ekspozycji wobec rządów centralnych państw członkowskich lub banków centralnych denominowanych i finansowanych w walucie krajowej państwa członkowskiego stosowana jest ta sama waga ryzyka, która byłaby przypisana do takich ekspozycji denominowanych i finansowanych w ich walucie krajowej.”;	T		Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.) Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)	
Art. 1 pkt 37	w art. 154 dodaje się ustępy w brzmieniu: „8. Instytucje kredytowe, które nie spełniają limitów określonych w art. 66 ust. 1a do dnia 31 grudnia 2010 r., opracowują strategie i procesy dotyczące podjęcia środków koniecznych do rozwiązania tej sytuacji przed upływem terminów określonych w ust. 9 niniejszego artykułu. Środki te poddawane są przeglądowi na mocy art. 124. 9. Instrumenty, które do dnia 31 grudnia 2010 r. zgodnie z prawem krajowym były uznawane za równoważne z pozycjami, o których mowa w art. 57 lit. a), b) i c), ale nie wchodzą w zakres art. 57 lit. a) lub nie spełniają kryteriów określonych w art. 63a, uznawane są za wchodzące w zakres art. 57 lit. ca) do dnia 31 grudnia 2040 r., z zastrzeżeniem następujących	T		Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.) Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)	

	<p>ograniczeń:</p> <p>a) do 20 % sumy łącznej pozycji określonych w art. 57lit. a)–ca) pomniejszonej o sumę łączną pozycji określonych w art. 57 lit. i), j) i k) w okresie od 10 do 20 lat po dniu 31 grudnia 2010 r.;</p> <p>b) do 10 % sumy łącznej pozycji określonych w art. 57lit. a)–ca) pomniejszonej o sumę łączną pozycji określonych w art. 57 lit. i), j) i k) w okresie od 20 do 30 lat po dniu 31 grudnia 2010 r.</p> <p>Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego monitoruje, do dnia 31 grudnia 2010 r., emisję tych instrumentów.10.</p> <p>10. Do celów sekcji 5, pozycje aktywów stanowiące należności od instytucji i inne ekspozycje wobec instytucji powstałe przed dniem 31 grudnia 2009 r. nadal traktowane są w taki sam sposób, jaki stosuje się zgodnie z art. 115ust. 2 i art. 116, ponieważ istniały one przed dniem 7 grudnia 2009 r., nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2012 r.11.</p> <p>11. Do dnia 31 grudnia 2012 r. okres, o którym mowa w art. 129 ust. 3, wynosi sześć miesięcy.”;</p>				
Art. 1 pkt 38	<p>art. 156 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Artykuł 156</p> <p>Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, oraz przy uwzględnieniu wkładu Europejskiego Banku</p>	N			

Centralnego, okresowo monitoruje, czy niniejsza dyrektywa, traktowana jako całość, wraz z dyrektywą 2006/49/WE, wywołuje istotne skutki w zakresie cyklu gospodarczego, oraz w świetle tego badania rozważa, czy uzasadnione są środki zaradcze.

Na podstawie tej analizy i przy uwzględnieniu wkładu Europejskiego Banku Centralnego Komisja sporządza co dwa lata sprawozdanie i przedstawia je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, wraz z odpowiednimi propozycjami. Przy sporządzaniu sprawozdania brany jest odpowiednio pod uwagę wkład kredytobiorców i kredytodawców.

Do dnia 31 grudnia 2009 r. Komisja dokona całościowego przeglądu niniejszej dyrektywy w celu wyjścia naprzeciw potrzebie lepszej analizy i rozwiązania makroostrożnościowych problemów, włącznie ze zbadaniem:

a) środków łagodzących wzrosty i spadki w cyklu koniunkturalnym, w tym konieczności tworzenia przez instytucje kredytowe w okresie dobrej koniunktury buforów przeciwdziałających cykliczności, które można wykorzystać w czasie jej spadku;

b) przesłanek leżących u podstaw obliczenia wymogów kapitałowych w niniejszej dyrektywie; oraz

c) środków uzupełniających do wymogów oceny ryzyka wobec instytucji kredytowych, aby wspomóc ograniczanie

wzrostu presji w systemie bankowym.

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z powyższych kwestii wraz z odpowiednimi wnioskami.

Komisja niezwłocznie, a w każdym razie do dnia 31 grudnia 2009 r., przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie konieczności dalszej reformy systemu nadzoru, w tym odpowiednich artykułów niniejszej dyrektywy, i występuje ze stosownym wnioskiem legislacyjnym zgodnie z procedurą mającą zastosowanie na mocy Traktatu.

Do dnia 1 stycznia 2011 r. Komisja dokonuje przeglądu postępów dokonanych przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego w zakresie jednolitych formatów, częstotliwości i terminów przedkładania sprawozdań, o których mowa w art. 74 ust. 2. W świetle tego przeglądu Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie stosowne sprawozdanie.

Do dnia 31 grudnia 2011 r. Komisja dokonuje przeglądu i sporządza sprawozdanie na temat stosowania niniejszej dyrektywy, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich aspektów art. 68–73, art. 80 ust. 7, art. 80 ust. 8, oraz jej stosowania do finansowania w formie mikrokredytów, a także przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi

	<p>odpowiednimi wnioskami.</p> <p>Do dnia 31 grudnia 2011 r. Komisja dokonuje przeglądu i sporządza sprawozdanie na temat stosowania art. 113ust. 4, obejmujące kwestię, czy wyłączenia powinny leżeć w gestii państw członkowskich, oraz przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z odpowiednimi wnioskami. W odniesieniu do ewentualnego zniesienia kompetencji krajowych na mocy art. 113 ust. 3lit. c) i możliwości ich stosowania na poziomie UE w przeglądzie uwzględnia się w szczególności skuteczność zarządzania ryzykiem grupy przy jednoczesnym zapewnieniu wystarczających zabezpieczeń gwarantujących stabilność finansową we wszystkich państwach członkowskich, w których podmioty grupy są zarejestrowane.</p> <p>Do dnia 31 grudnia 2009 r. Komisja dokonuje przeglądu i przygotowuje sprawozdanie w sprawie środków służących zwiększeniu przejrzystości obrotu pozagiełdowego, w tym obrotu swapami ryzyka kredytowego, polegających między innymi na dokonywaniu rozliczeń za pośrednictwem centralnego kontrahenta, i przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.</p> <p>Do dnia 31 grudnia 2009 r. Komisja sporządza sprawozdanie na temat spodziewanych skutków art. 122a i</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami. Komisja sporządza sprawozdanie po konsultacji z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego. W sprawozdaniu Komisja rozpatruje w szczególności, czy minimalne wymogi dotyczące zatrzymania zgodnie z art. 122a ust. 1 spełniają cel poprawy zbieżności interesów jednostek inicjujących lub sponsorujących i inwestorów oraz czy wzmacniają one stabilność finansową, a także czy, biorąc pod uwagę sytuację międzynarodową, właściwe byłoby zwiększenie minimalnego poziomu zatrzymania.</p> <p>Do dnia 1 stycznia 2012 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania i skuteczności art. 122a w świetle rozwoju sytuacji na rynku międzynarodowym.”;</p>				
Art. 1 pkt 39	<p>w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) w części 1 pkt 5 dodaje się zdanie w brzmieniu:</p> <p>„Zgodnie z metodą określoną w części 6 niniejszego załącznika (metoda modeli wewnętrznych) wszystkie pakiety netting set z pojedynczym kontrahentem mogą być traktowane jako pojedynczy pakiet netting set, jeżeli ujemne symulowane wartości rynkowe pojedynczego pakietu netting set ustala się jako zero przy szacowaniu wartości oczekiwanej</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy-Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrocie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	

	<p>ekspozycji (EE).”;</p> <p>b) w części 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Jeżeli instytucja kredytowa nabywa ochronę w postaci kredytowego instrumentu pochodnego w związku z ekspozycją zaliczaną do portfela niehandlowego lub ryzykiem kredytowym kontrahenta (CCR), może ona obliczać swój wymóg kapitałowy z tytułu zabezpieczanych aktywów zgodnie z załącznikiem VIII część 3 pkt 83–92 lub z zastrzeżeniem zgody właściwych organów –zgodnie z załącznikiem VII część 1 pkt 4 albo załącznikiem VII część 4 pkt 96–104.</p> <p>W takich przypadkach oraz w przypadkach, gdy niestosuje się możliwości przewidzianej w załączniku II pkt 11 zdanie drugie do dyrektywy 2006/49/WE, wartość ekspozycji z tytułu CCR w odniesieniu do tych kredytowych instrumentów pochodnych ustala się jako zero.</p> <p>Jednakże do celów obliczania wymogów kapitałowych w odniesieniu do ryzyka kredytowego kontrahenta, instytucja może podjąć decyzję o konsekwentnym uwzględnianiu wszystkich kredytowych instrumentów pochodnych nieuwzględnionych w portfelu handlowym i nabytych jako ochrona w związku z ekspozycją zaliczaną do portfela niehandlowego lub ryzykiem kredytowym kontrahenta (CCR), gdy ochrona kredytowa jest uznawana na</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>mocy niniejszej dyrektywy.”;</p> <p>c) w części 5 pkt 15 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„15. Na każdego emitenta referencyjnego papieru dłużnego, będącego podstawą swapu ryzyka kredytowego, przypada jeden hedging set. Swapy ryzyka kredytowego w przypadku »n-tego« niewykonania zobowiązania są traktowane następująco:</p> <p>a) wielkość pozycji ryzyka referencyjnego instrumentu dłużnego w koszyku będącym podstawą swapu ryzyka kredytowego, uruchamianego n-tym niewykonaniem zobowiązania, jest równa rzeczywistej wartości referencyjnej referencyjnego instrumentu dłużnego pomnożonej odpowiednio przez zmodyfikowany czas obowiązywania instrumentu pochodnego uruchamianego n-tym niewykonaniem zobowiązania w odniesieniu do zmiany spreadu kredytowego referencyjnego instrumentu dłużnego;</p> <p>b) na każdy referencyjny instrument dłużny w koszyku, będącym podstawą swapu ryzyka kredytowego uruchamianego n-tym niewykonaniem zobowiązania, przypada jeden hedging set; pozycje ryzyka z tytułu różnych swapów ryzyka kredytowego uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania nie są uwzględniane w tym samym hedging set;</p> <p>c) wielokrotność CCR, która ma zastosowanie do każdego hedging set stworzonego na potrzeby jednego z</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>referencyjnych instrumentów dłużnych będącego instrumentem pochodnym uruchamianym n-tym niewykonaniem zobowiązania, wynosi 0,3 % w odniesieniu do referencyjnych instrumentów dłużnych, które posiadają rating uznanej instytucji ECAI odpowiadający jakości kredytowej od pierwszego do trzeciego stopnia, i 0,6 % w odniesieniu do innych instrumentów dłużnych.”;</p>				
Art. 1 pkt 40	<p>w załączniku V wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Ryzyko z tytułu transakcji sekurytyzacyjnych, w których instytucje kredytowe są inwestorami, jednostkami inicjującymi lub jednostkami sponsorującymi, w tym ryzyko utraty reputacji (występujące w odniesieniu do złożonych struktur czy produktów), jest oceniane i uwzględniane za pomocą odpowiednich zasad i procedur, przede wszystkim w celu zapewnienia pełnego odzwierciedlenia ekonomicznej istoty transakcji w decyzjach dotyczących oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem.”;</p> <p>b) pkt 14 otrzymuje brzmienie:</p> <p>W celu identyfikacji, pomiaru, zarządzania ryzykiem utraty płynności w różnych horyzontach czasowych i monitorowania takiego ryzyka, w tym w ciągu dnia, powinny istnieć solidne strategie, zasady, procesy i systemy, dzięki którym instytucje kredytowe będą</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	

	<p>mogły utrzymać odpowiedni poziom ochrony przed utratą płynności. Te strategie, zasady, procesy i systemy są dostosowywane do rodzaju działalności, walut i podmiotów, a także uwzględniają odpowiednie mechanizmy alokacji kosztów płynności, korzyści i ryzyka.”;</p> <p>c) dodaje się punkt w brzmieniu:</p> <p>Strategie, zasady, procesy i systemy, o których mowa w art. 14, powinny być proporcjonalne do złożoności, profilu ryzyka, zakresu działalności instytucji kredytowej i tolerancji ryzyka określonej przez organ kierowniczy, a także odzwierciedlać znaczenie instytucji kredytowej w każdym państwie członkowskim, w którym instytucja ta prowadzi swoją działalność. Instytucje kredytowe informują o tolerancji ryzyka w stosunku do wszystkich linii biznesowych.”;</p> <p>d) pkt 15–22 otrzymują brzmienie:</p> <p>„15. Instytucje kredytowe opracowują metody mające na celu identyfikację, pomiar, zarządzanie i monitorowanie poziomów finansowania. Metody te uwzględniają bieżące i przewidywane istotne przepływy pieniężne w ramach aktywów, pasywów, pozycji pozabilansowych, w tym zobowiązań warunkowych, oraz wynikające z nich możliwe skutki ryzyka utraty reputacji.</p> <p>16. Instytucje kredytowe dokonują rozróżnienia między zastawionym majątkiem a majątkiem wolnym od</p>				
--	---	--	--	--	--

obciążeń, który jest dostępny cały czas, szczególnie w sytuacjach nadzwyczajnych. Biorą one również pod uwagę osobę prawną, u której znajdują się aktywa, państwo, w którym aktywa są zgodnie z prawem zapisane w rejestrze lub na rachunku, a także ich kwalifikowalność oraz monitorują możliwość mobilizowania aktywów we właściwym czasie.

17. Ponadto instytucje kredytowe mają na uwadze istniejące ograniczenia ustawowe, wykonawcze i operacyjne w stosunku do możliwego transferu płynności i majątku wolnego od obciążeń pomiędzy podmiotami, zarówno wewnątrz EOG, jak i poza nim.

18. Instytucja kredytowa uwzględnia różne narzędzia ograniczania ryzyka utraty płynności, w tym system limitów i zabezpieczenia przed utratą płynności, aby być w stanie przetrwać szereg różnych zdarzeń związanych z napięciem finansowym, a także odpowiednio zdywersyfikowany system finansowania i dostęp do zasobów finansowania. Ustalenia te podlegają regularnym przeglądom.

19. Uwzględnia się alternatywne scenariusze dotyczące poziomów płynności i ograniczania ryzyka kredytowego i dokonuje się regularnego przeglądu założeń leżących u podstaw decyzji dotyczących poziomów finansowania. Do wyżej wymienionych celów alternatywne scenariusze dotyczą w

szczególności pozycji pozabilansowych i innych zobowiązań warunkowych, w tym jednostek specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji lub innych jednostek specjalnego przeznaczenia, w stosunku do których instytucja finansowa pełni rolę jednostki sponsorującej lub dostarcza pomocną utrzymanie płynności finansowej.

20. Instytucje kredytowe rozważają potencjalne skutki alternatywnych scenariuszy, które są dostosowane do konkretnych instytucji, obejmują cały rynek i łączą w sobie inne scenariusze. Rozważa się również różne horyzonty czasowe i zmienne natężenie skrajnych warunków.

21. Instytucje kredytowe dostosowują swoje strategie, wewnętrzne zasady i limity dotyczące ryzyka utraty płynności i opracowują skuteczne plany awaryjne, uwzględniając rezultaty alternatywnych scenariuszy, o których mowa w pkt 19.

22. W celu sprostania zaburzeniom płynności instytucje kredytowe posiadają plany awaryjne określające właściwe strategie i odpowiednie środki wykonawcze w celu pokrycia ewentualnego braku płynności. Plany te są regularnie testowane, uaktualniane na podstawie rezultatów alternatywnych scenariuszy określonych w pkt 19, zgłaszane wyższemu kierownictwu i przez nie akceptowane, tak aby można było odpowiednio dostosować wewnętrzne zasady i procesy.”;

Art. 1 pkt 41	<p>w załączniku IX część 3 sekcja 2 dodaje się punkt w brzmieniu:</p> <p>„7a. Właściwe organy podejmą ponadto niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby w odniesieniu do ratingów dotyczących strukturyzowanych instrumentów finansowych ECAI była zobowiązana do publicznego przedstawienia wyjaśnienia, w jaki sposób wyniki wspólnych aktywów mają wpływ na jej ratingi.”;</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	
Art. 1 pkt 42	<p>w załączniku XI wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) pkt 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„e) ekspozycje wobec instytucji kredytowych, dokonywane przez nie pomiary i zarządzanie ryzykiem płynności, w tym opracowanie analiz alternatywnych scenariuszy, zarządzanie strategiami ograniczania ryzyka kredytowego (w szczególności poziomem, składem i jakością zabezpieczeń przed utratą płynności) i skutecznymi planami awaryjnymi;”;</p> <p>b) dodaje się punkt w brzmieniu:</p> <p>„1a. Do celów pkt 1 lit. e), właściwe organy regularnie przeprowadzają całościową ocenę ogólnego zarządzania ryzykiem utraty płynności kredytowej przez instytucje kredytowe i promują rozwój stosownych wewnętrznych metodyk. Podczas przeprowadzania tych przeglądów właściwe organy mają na uwadze rolę instytucji kredytowych na rynkach finansowych. Właściwe organy jednego państwa członkowskiego</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	

	należycie uwzględniają potencjalny wpływ swoich decyzji na stabilność systemu finansowego we wszystkich innych państwach członkowskich, których to dotyczy.”;			
Art. 1 pkt 43	załącznik XII część 2 pkt 3 lit. a) i b) otrzymują brzmienie: „a) streszczenie warunków umownych dotyczących głównych cech wszystkich pozycji i składników funduszy własnych, w tym instrumentów, o których mowa w art. 57 lit. ca), instrumentów, których postanowienia zawierają zachętę dla instytucji kredytowej do wykupu instrumentów, a także instrumentów podlegających art. 154 ust. 8 i 9; b) kwotę funduszy własnych podstawowych wraz z oddzielną informacją na temat pozycji dodatnich i pomniejszych; całkowita wartość instrumentów, o których mowa w art. 57 lit. ca), i instrumentów, których postanowienia zawierają zachętę dla instytucji kredytowej do wykupu instrumentów, jest ujawniana oddzielnie; ujawniając te informacje każdorazowo określa się instrumenty podlegające art. 154 ust. 8 i 9;”.			Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 6 ustawy obrotie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)
Art. 2 pkt 1	art. 12 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „»Fundusze własne podstawowe« oznaczają sumę łączną pozycji określonych w art. 57 lit. a)–ca)dyrektywy 2006/48/WE, pomniejszoną o sumę łączną pozycji określonych w art. 57 lit. i), j) i k) tej dyrektywy.”;	T		Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.) Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca

				2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)	
Art. 2 pkt 2	<p>w art. 28 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Instytucje, z wyjątkiem firm inwestycyjnych, które spełniają warunki określone w art. 20 ust. 2 lub 3 niniejszej dyrektywy, monitorują i kontrolują koncentrację dużych ekspozycji zgodnie z przepisami art. 106–118 dyrektywy 2006/48/WE.”;</p> <p>b) skreśla się ust. 3;</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 71 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	
Art. 2 pkt 3	<p>art. 30 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3, właściwe organy mogą zezwolić, aby aktywa stanowiące należności od uznanych firm inwestycyjnych państw trzecich i inne ekspozycje wobec takich firm oraz wobec uznanych izb rozliczeniowych i giełd były traktowane na takich samych zasadach, jak zasady określone odpowiednio w art. 111 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE oraz w art. 106 ust. 2 lit. c) tej dyrektywy.”;</p>			<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	
Art. 2 pkt 4	<p>w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) w akapicie pierwszym lit. a) i b) otrzymują brzmienie:</p> <p>„a) ekspozycja wobec danego klienta lub grupy powiązanych ze sobą klientów z tytułu działalności niezaliczonej do portfela handlowego nie przekracza limitu określonego w art. 111 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE, wyliczonego na podstawie</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 71 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	

	<p>funduszy własnych zgodnie z ich określeniem w tej dyrektywie, a więc nadmierna ekspozycja wynika w całości z działalności zaliczonej do portfela handlowego;</p> <p>b) instytucja spełnia dodatkowy wymóg kapitałowy odnośnie do nadmiernej ekspozycji przewyższającej limit określony w art. 111 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE, obliczony zgodnie z załącznikiem VI do niniejszej dyrektywy;”;</p> <p>b) w akapicie pierwszym lit. e) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„e) instytucje zgłaszają właściwym organom raz na trzy miesiące wszystkie przypadki przekroczenia limitu określonego w art. 111 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE w ciągu minionych trzech miesięcy.”;</p> <p>c) akapit drugi otrzymuje brzmienie:</p> <p>„W odniesieniu do lit. e), dla każdego przypadku przekroczenia limitu podaje się kwotę nadmiernej ekspozycji i nazwę klienta.”;</p>				
Art. 2 pkt 5	<p>art. 32 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Właściwe organy ustanawiają procedury, aby uniemożliwić instytucjom celowe unikanie dodatkowych wymogów kapitałowych, którym podlegałyby one w innych przypadkach, z tytułu ekspozycji przewyższających limit określony w art. 111 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE, które</p>	T		<p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 71 ustawy – Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)</p> <p>Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)</p>	

	to ekspozycje trwają dłużej niż dziesięć dni, poprzez czasowe przeniesienie danych ekspozycji do innego przedsiębiorstwa, które należy bądź nie należy do tej samej grupy kapitałowej, lub poprzez przeprowadzanie sztucznych transakcji celem ukończenia jednej ekspozycji przed upływem dziesięciu dni i utworzenia nowej ekspozycji.”;				
Art. 2 pkt 6	w art. 35 dodaje się ustęp w brzmieniu: „6. Do firm inwestycyjnych mają zastosowanie jednolite formaty, częstotliwości i terminy przedkładania sprawozdań, o których mowa w art. 74 ust. 2 dyrektywy 2006/48/WE.”;	T		Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 4 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)	
Art. 2 pkt 7	w art. 38 dodaje się ustęp w brzmieniu: „3. Artykuł 42a dyrektywy 2006/48/WE, z wyjątkiem ust. 1 lit. a), stosuje się odpowiednio w odniesieniu do nadzoru firm inwestycyjnych, chyba że te firmy inwestycyjne spełniają kryteria określone w art. 20 ust. 2, art. 20 ust. 3 lub art. 46 ust. 1 niniejszej dyrektywy.”;	N			
Art. 2 pkt 8	w art. 45 ust. 1 datę „31 grudnia 2010 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2014 r.”;	T		Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy obrotu instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 211, poz.1384)	
Art. 2 pkt 9	w art. 47 datę „31 grudnia 2009 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2010 r.”, a odesłanie do pkt 4 i 8 załącznika V do dyrektywy 93/6/EWG zastępuje się odesłaniem do pkt 4 i 8 załącznika VIII;	N			
Art. 2 pkt 10	w art. 48 ust. 1 datę „31 grudnia 2010 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2014 r.”.	N			

Art. 3	<p>Artykuł 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2007/64/WE otrzymuje brzmienie:</p> <p>„a) instytucje kredytowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE, w tym znajdujące się we Wspólnocie oddziały – w rozumieniu art. 4 ust. 3 tej dyrektywy – instytucje kredytowych posiadających główną siedzibę we Wspólnocie lub – zgodnie z art. 38 tej dyrektywy – poza Wspólnotą;”.</p>	N			
Art. 4	<p>Transpozycja</p> <p>1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 31 października 2010 r.</p> <p>Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 31 grudnia 2010 r.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odniesienia ustalany jest przez państwa członkowskie.</p> <p>2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p>	N			
Art. 5	<p>Wejście w życie</p> <p>Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>.</p>	N			

Art. 6	Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N			
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego			Uzasadnienie wprowadzenia przepisu	
Art. 1 pkt 6	w art. 138 w ust. 3 pkt 3a otrzymuje brzmienie: „3a) nałożyć na bank karę finansową w wysokości do 10% całkowitego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę finansową do wysokości 10% prognozowanego przychodu, określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej banku, nie większą jednak niż do wysokości 10 000 000 zł; przepisy art. 141 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio,”;			Zmiana art. 138 ust. 3 pkt 3a ma na celu właściwsze uwzględnienie zasady proporcjonalności w odniesieniu do wysokości nakładanych na banki kar pieniężnych. Ponadto przepis uwzględnia postulat jednolitego podejścia nadzorcy przy stosowaniu sankcji wobec banków i domów maklerskich.	
Art. 2 pkt 5	5) w art. 98f: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku, gdy dom maklerski uchybił obowiązkowi lub nie spełnił wymogów w zakresie adekwatności kapitałowej, o których mowa w art. 98a ust. 1 pkt 1 – 4, Komisja może, w drodze decyzji: 1) nakazać utrzymywanie przez dom maklerski kapitałów nadzorowanych na poziomie wyższym niż wynikający z art. 98a ust. 3, jednakże nie wyżej niż 20% wielkości przychodów, rozumianych jako suma przychodów z działalności maklerskiej, z instrumentów finansowych przeznaczonych do obrotu, z instrumentów finansowych utrzymywanych do terminu zapadalności, z instrumentów finansowych dostępnych do sprzedaży, pozostałych przychodów operacyjnych i przychodów finansowych wykazanych w sprawozdaniu finansowym za ostatni rok obrotowy, które zostało zbadane przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych; a w przypadku gdy brak jest			Jak w przypadku art. 138 ust. 3a PrBank zmiana art. 98f ust. 1 ma na celu właściwsze uwzględnienie zasady proporcjonalności w odniesieniu do wysokości nakładanych na banki kar pieniężnych. Ponadto przepis uwzględnia postulat jednolitego podejścia nadzorcy przy stosowaniu sankcji wobec banków i domów maklerskich.	

takiego sprawozdania – 20% prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 9 ustawy, albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6;

- 2) nakazać zmianę przez dom maklerski procedur, procesów, mechanizmów lub strategii, które dom maklerski jest obowiązany wdrożyć w celu realizacji obowiązku określonego w art. 98a ust. 3 pkt 2, zgodnie z wymogami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5;
- 3) nakazać zastosowanie szczególnych zasad obliczania całkowitego wymogu kapitałowego lub dokonywania odpisów z tytułu utraty wartości aktywów, lub zastosowanie szczególnych zasad wyznaczania poziomu kapitałów nadzorowanych;
- 4) nakazać ograniczenie rozmiaru prowadzonej przez dom maklerski działalności lub zmniejszenie sieci jednostek organizacyjnych domu maklerskiego;
- 5) nakazać zmniejszenie przez dom maklerski ryzyka występującego w prowadzonej przez ten dom maklerski działalności lub ryzyka związanego z określonym produktem, usługą lub systemem wewnętrznym domu maklerskiego;
- 6) nałożyć na dom maklerski karę pieniężną w wysokości do 10% całkowitego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną do wysokości 10% prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji, zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 9, analizie ekonomiczno-finansowej albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6, nie większą jednak niż do wysokości 10 000 000 zł.”,

ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy dom maklerski nie wykonuje decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 – 5, Komisja może zastosować

	<p>jedną z sankcji, o których mowa w art. 167 ust. 1; przepisy art. 167 ust. 4 – 5a, 7 i 8 stosuje się odpowiednio.”,</p>	
Art. 2 pkt 6	<p>w art.98i ust.1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Komisja przeprowadza, w oparciu o zasadę proporcjonalności, co najmniej raz w roku, badanie i ocenę nadzorcą lub dokonuje jej uaktualnienia, polegającą na dokonaniu przeglądu procedur, procesów, mechanizmów i strategii wdrożonych przez domy maklerskie, w zakresie przestrzegania art. 98a ust. 1, oraz oceny ryzyka związanego z prowadzeniem działalności maklerskiej.”;</p>	<p>Zmiana ust. 1 w art. 98i podyktowana jest potrzebą lepszego ujęcia celu, o którym mowa w art. 124 dyrektywy CRD.</p>
Art. 2 pkt 7	<p>w art.100 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 3, nie narusza tajemnicy, o której mowa w art. 59 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228).”;</p>	<p>Zmiana ust. 4 i dodanie ust. 5 w art. 100 ma na celu dopasowanie mechanizmu weryfikacji sprawozdań finansowych podmiotów nadzorowanych do potrzeb wykonywaniu nadzoru ostrożnościowego nad domami maklerskimi poprzez wyłączenie biegłych rewidentów spod obowiązku zachowania tajemnicy.</p>
Art. 2 pkt 11	<p>w art.167:</p> <p>a) w ust.1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) istotnie narusza przepisy prawa, w szczególności przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 – 2 i 4 – 5;”;</p> <p>b) w ust.2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym; a w przypadku braku takiego sprawozdania nałożyć karę pieniężną w wysokości 10% prognozowanego przychodu</p>	<p>Zmiana art. 167 ust. 1 pkt 1 ma na celu umożliwienie Komisji Nadzoru Finansowego nałożenie odpowiedniej sankcji w przypadku niewykonywania wszystkich obowiązków z zakresu adekwatności kapitałowej, również dotyczących raportowania.</p> <p>Zmiana w art. 167 ust. 2 pkt 1 ma na celu bardziej właściwe określenie maksymalnej wysokości kary pieniężnej, jaką Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć na dom maklerski w określonych przypadkach z zakresu adekwatności kapitałowej. Zmiana ma na celu właściwsze uwzględnienie zasady proporcjonalności w odniesieniu do wysokości nakładanych na domy maklerskie kar pieniężnych. Z uwagi na znaczną rozpiętość obrotów domów maklerskich w Polsce dotychczasowe kary pieniężne, ustalane w sposób kwotowy, mogły powodować nieuzasadnione i nieadekwatne różnicowanie odpowiedzialności administracyjno – prawnej</p>

	określonego w przedłożonej Komisji, zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 9, analizie ekonomiczno-finansowej albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6, nie większą jednak niż do wysokości 10 000 000 zł, albo”.	domów maklerskich.
Art. 3	w art. 12 w ust. 2 w pkt 1 lit. q otrzymuje brzmienie: „q) wyrażania zgody, o której mowa w art. 128 ust. 9 ustawy - Prawo bankowe, na przekroczenie limitu wielkości wkładów niepieniężnych funduszy własnych banku,”.	Zmiana lit. q w art. 12 ust. 2 pkt 1 w ww. ustawie ma na celu usunięcie błędu w postaci nieprawidłowego odesłania.

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 25 lutego 2011 r.

DPUE - 920 - 119 - 11/ak/13
SM - 387

dot.: RM-10-16-11 z dn. 21.02.2011 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 w związku z art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działaniach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię:

Projekt ustawy jest zgodny z prawem UE.

Z poważaniem,

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych
Podsekretarz Stanu
Maciej Szpuniar

Do wiadomości:
Pan Jan Vincent-Rostowski
Minister Finansów